

Edebiyat Defteri

hyazici58 -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
8 Ocak 2021 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BU SEVDANIN KUTUPLARI YOK

Uzak iklimlere düşer gözlerin
Gönlün bizimle olmaz bilirim
Her doğan gün bir inat
Suların sesine inerim
Kıpırdarken tomurcuklar da
Zamanı dinlerim
Sen yoksun
Bu sevdanın kutupları yok.

Bir masal çağı mı takıldığım
Ay yarım düşer gönlüme güneş yarım
Çöllere ıssız değil benim'çin
Sen Leyla kadar şanslı değilsin
Direnemezsin bensizliye
Bağlı değil kolların
Öğütüyorsun güzelliklerimi arsız
Gökleri tarıyor mu kanatları kuşların
Kertenkele toprakta mı belli değil
İskitçe sevdalar yüreğimde kördüğüm
Amazon kadınlarının memesi eksik değil
Henüz anlıyorum sen yoksun
Bu sevdanın kutupları yok.

Dostlar vefasız ya
Komşularda geçiyor selamsız
Seni nit'meli gülüm
Geceleri yıldız derdim
Işık serptim pencerene
Şehrin saman yolu caddesi bizim içindi
Girmedin gecelerime
Dönüp kendimi sorguladım anlamadan
Çaresiz öptüm suların ıslak dudağından
Deli gönlüm bir başına ikilem

Ve sen artık yoksun
Bu sevdanın kutupları yok

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/94925/bu-sevdanin-kutuplari-yok.html>

SEN

Her bahar bir başka nazla gelirdin,
Bu merdivenleri çıkarken tek tek..
Dünyaya müsavi hızla dönerdin,
Her akşam batardın gülümseyerek...

Halinden bimiştım bana aşkıydın,
Bense sokakların çekilmez yükü.
Kaçınıcı bahardı karşıma çıktın,
Dudağında beni çağırın türkü ?

Nasıl konuşurdık ? Bülbülden, gülden,
Sevinç tellalları gözlerimizde.
Geceler o zaman anlardı halden,
Nöbet beklerlerdi pencерemizde.

Uçuk bir telaşla gerildi nabzın,
Kimselere birşey söylememiştik.
Nerden koptu bu kasırğa ansızın,
Aramıza kimler girdi bilmedik.

Bahara kalsaydı olmazdı böyle,
Gel bu diyarlardan kaçalım yarım.
Sen yine baharlık türkünü söyle,
Yine çifte güller açalım yarım.

Yılgınım ayrılık getiren kıştan,
Bütün mevsimleri hep bahar yapsak.
Dönelim herşeye yeniden,baştan,
Ne olur bir daha hiç ayrılmasak.

Kıramam söğütüm dalları narin,
Nabzın pıtır pıtır,kuş gibi ürkek.
Yükseklerde kalma gönlümüze in,
Isıt yuvamızı ör petek petek...

Gözbebeklerinde çırpınır zaman,
Bunca hasasasiyet kalbimize yük.
O zalim rüzgar ki esiyor yaman!
Anladım derdimiz dağlardan büyük...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95116/sen.html>

UZAK KÖYÜN LAMBALARI

Yapayalnız, bir başına
Kaldın mı ovalar da gece vakti
Baktın mı uzak köyün lambalarına
Bir sönen, bir yanan
Karanlığı soluyan lambalarına

İşittin mi o sesi
Acı mı acı
Geçmişten miras kalan
Yayla yayla savrulan
Kavaldan çıkan o sesi

İçtin mi
Seni alan, sana akan sulardan

Geçtin mi
Maziyi devşiren zamanlardan

Uzak köyün lambaları
Bir sönen, bir yanan
Bende bir çift gözdür
Ağladıkça ıslanan

Uzak köyün lambaları
İki insandır, bilirim
Bir ölen, bir doğan

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95248/uzak-koyun-lambalari.html>

DÖNER SULAR

Döner sular, sular döner
Çoğalır içimde kıvrımları hasretin
Gönlümün yetimi ağlar
Susar yedi iklim
Çetin olur sorular

Döner sular, sular döner
Yollar içime akar bir daha
Saçlarına takılırım dağınıklığı
Anlayamam iki yokuş arasını
Kaşlarının karasını

Döner sular, sular döner
Yarım bırakırım sulara yüreğimi
Ve yarım içerim suyumu tasta
Saçlarım hep bir yönden taranır
Uzak iklimlerde gülüm
Bu özelliğimden tanır

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95491/doner-sular.html>

O DİLBER

Hayalim bir vefasız dilbere otağ,
Ha bire çimdikliyor benim incilerimi.
Ardından hasretle koşarım dağ, dağ,
Son çığlıkı limanı terk eder gemi...

Gözlerim böylece bakar sevdalı,
Son çığlıkı kalkan gemi umutsuz.
Bir vahayı yurt tutarken edalı,
Bırakır dağlarda Ferhat'ı yurtsuz...

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95611/o-dilber.html>

MUHTACIM

Başkaları yalan, sana muhtacım;
Sanki ben Meryem'im İsa'ya sancım...

Hayrettin YAZICI

LEYLA

Kapıldığım umutlar, gözlerimde mücella,
Bütün akşamların yakıcılığı Leyla...

Hayrettin YAZICI

HAYRET

Kim demiş? Leyla gelmiş, Mecnun elim korkuda;
Okyanusum, kucağımda Nil ve Fırat uykuda...

Hayrettin YAZICI

GÖZLERİN

Gördüm ki gözlerinin içinde bir derinlik;
Sandım ki, dalıp dalıp çıkıyorum ummana.
İslandım yeşil yeşil,tattı ruhum serinlik;
Arzumdan ilmek ilmek perde çektim zamana...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95768/muhtacim.html>

GÜLÜM

Bana bir tebessüm yeterdi gülüm ;
Senden, rütbe, nişan, ün istemedim.
Halim eskisinden beterdi gülüm ,
Güneşte yıkanmış gün istemedim.

Sen hala biricik, hala güzelsin ;
Ah ! O anılarda gezindim, durdum.
Koparılmış takvimlere dönmezsin,
Geçmiş yıllar, aylar, gün istemedim.

Ümidim sonsuzdu, sevdam amansız,
Demlendim çilenin çaydanlığında.
Çıkıp gelecektin bir gün apansız,
Senden yeni tanrı, din istemedim.

Kalbim bir güvercin kadar ürkektir,
Gözlerim göklere açılı kalmış.
Arandım toraktan doğmadı barış,
Sevgiye muhtacım, kin istemedim.

Son yıldız da kayana dek beklerim,
Yeter ki açılsın umuda çiçek.
Gülüm, yalnız seni sevdiğim gerçek,
Böyle olmasını ben istemedim ...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95979/gulum.html>

ŒİRE AÇTIM KUCAK

Yine akŒam, bulutlar dalgalandı,
GüneŒ öldü, ŒimŒek çaktı, gök yandı,
Gam teknesi yüreğime dayandı !

Œiir salın pencereden, bacadan,
Korkuyorum bu karanlık geceden ...

Yıldızlar da birer birer elendi,
Camlarıma yağmurlar serpelendi,
Karanlıklar üstümüze bilendi;

Œiir salın, pencereden, bacadan,
Korkuyorum bu karanlık geceden...

Yüce dağlar buram buram puslanır,
Yalnız gönül nasıl olsa paslanır,
Beklemekten kirpiklerim ıslanır;

Œiir salın, pencereden, bacadan,
Korkuyorum bu karanlık geceden...

Dönek dünya, seni nasıl kandırsak ?
Bir güneŒli gün ortası dondursak,
Gönlümüze bir güzeli kondursak;

Œiir salın, pencereden, bacadan,
Korkuyorum bu karanlık geceden...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96090/siire-actim-kucak.html>

MAHPUS ÇİÇEKLER

Güvercinler neden sus-pus anne
Çiçekler saksıda mahpus, neden
Kim koydu bu yasağı
Bilirsin diye sana geldim
Sen yaşadın bu yasağı

Bana bir saksı kır anne
Bir kuş uçurt
Bir çiçek tutuştur ellerime
Baksana el alem
Buket buket derilmiş çiçeklerle
Koşuyorlar bahçelere

Beni de çiçekle gönder anne
Vallahi eve erken döneceğim
Sen demedin mi anne

'Duvardan sarkan meyveyi
Aparırlar yetişmeden'

Bilirsin diye sana geldim
Bak mahpus çiçekler
Sarkıyor pencereden

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96276/mahpus-cicekler.html>

DAĞLAR

Benim ne me dağlar
Son bulmuş göklere sevdaları
Oturmuşlar eli-kolu bağlı
Sevinsin! Kar çiçekleri,tarla kuşları
Neylerim semayı kuşatmayan bakışları
Çağırın insanları
Başlayışım, bitişim
İnsanla benim işim

Üzülür ayağım yerden sevinirim
Asılırim kayan gece yıldızına
Yaşama inadına
Bakıyorum insanlara

Çığlık çığlığaymış boşluk
Dönmeli diyorum yarısından uçurumun
Bilmediğin, görmediğin
Tırmanmalı insan dediğin

Çorakmış toprak
'Kanı yıkıyormuşlar kanla'
Ne çıkar
Yaşamak istiyorum insanla

Vurgunum insana,vurgun
İlla kanat çırpasına
Saçılıp serpilmedin,seçilip ele gelmedin
İçlenme; ağlamadın, gülmedin
Tebessümdür insan dediğin

Bir sabah uyan süheyla güzellere
Yüreğine in, yüreğine
Kimselere demeden
Elleri incitmeden

Koş..Koş..Koş...

Usanç olmasın gitmeden ve gelmeden
Öğüt azığını suyu bitmez değirmenden

İç yanmayı yaşa
Motor ol kaç zamanlı
Yak kendini gürlemeden
Yiyeceğiz ham meyveyi
Devşirip, derilmeden

Neylerim dağları
Çoktan yüz çevirmiş sevdalıları
Oturmuşlar eli-kolu bağlı

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

YUNUS

Bir çeşme başındayım gönlümü sular Yunus,
Çırpınan yüreğimde biter korkular Yunus:

Katıldım sularına aktım Hazar'Yunus,
Dilimde namelerin çıktım pazara Yunus:

Ben Kür'üm, ben Aras'ım, vadilerim sarp Yunus,
Duydum kana bulamış Sakaryayı harp Yunus.

Bekledim de kıyıda, binmedi sala Yunus,
Yunuslar okyanusta vurmaz kumsala Yunus.

Uçuşan yapraklarda okurum bir ad Yunus,
Sonsuz aydınlığında bize de murat Yunus.

Susuzluktan şaşkınen gölde turnalar Yunus,
Vahasına kavuştu çölde Leylalar Yunus.

Derman Yunus,Can Yunus,ellerden tutan Yunus,
Ne hoş dünya seninle herkese vatan Yunus.

Yokluk akşamlarında bozkır dar olur Yunus,
Korkarım mirasından vebal sorulur Yunus.

San Marko, Nişat Bağ'da çiçekler biter Yunus,
Açtın ya bağımızda bir lale yeter Yunus.

Bir kopuz ezgisiyle çıktık huzura Yunus,
Dokuz dağın başında,dokuz mezara Yunus.

Tapduk kapısı dört yan, yollara düştük Yunus,
Allahım ! Bu ne cilve..Koştukça piştik Yunus.

Kanmaz bu gönül gayri, ipeğe Çin'de Yunus,
Bu gün düşümde gördüm, Cennet içinde Yunus.

Bir bahar meltemiyle güllerle selam Yunus,
Gül tarlası bu alem, yandık vesselam Yunus...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96493/yunus.html>

DİLEK KÖY

Günler, dakikalar, nasıl geçecek,
Bu şehir mi horat, ben mi kötümser?
Denizler yutacak, gökler çökecek !
Hangi toprak, bana nasıl gülümser ?

Bitkin yürüyorum caddeler boyu,
Yolar ki apansız altımdan kayar..
Atamadım bu dişleyen korkuyu,
Bu nasıl dert, beni içimden oyar ?..

Bir koşu başlattın diyar be diyar,
Yelesi rüzgarda at değilim ben.
Ne gelenler, ne de göçen bahtiyar,
Uçurum ağzında set değilim ben.

Sükun seni zaman boyu özlerim,
Dönerim yönümü aydınlıklara..
Bir noktaya durak yapar gözlerim,
Huzur diye bir şey; nerde, kaç para?

Biricik emniyet imdada yetiş,
Kaynıyor ummanlar, uçuyor dört yan!
Bu garip alemde her arzu fetiş,
Kapındayım işte çıplak ve üryan.

Dilek diye bir köy hangi koyakta,
Kaç güzel başıma dolanır benim?
Üfle ki bir nefes ruhumu yak da,
Ateşle de gülüm sulanır benim...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96655/dilek-koy.html>

ÇOCUĞUM

Dağ, deniz istemem senin yanında ;
Gözlerinde dağ ve deniz çocuğum.
Melek yüzün bulutların kınında,
Güneş gibi doğan, bir yüz çocuğum...

Kar, fırtına yarın seni bekliyor,
Bahar aldatmasın seni çocuğum.
Annen güzel sözü sona ekliyor,
Diller aldatmasın seni çocuğum...

Sevaplarla büyütölürsün amma,
Günahların destelendi çocuğum.
Hazırladık sizler içinde ninni ;
Izdırapla bestelendi çocuğum ...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96759/cocugum.html>

ANNE

Bir sarı zamana düştüm anne
Sebebim biraz da sendin
Beni sevinçlerle getirip dünyaya
Onulmaz acılar dindirdin
Hangi enlemde doğmuştum anne
Hangi boylamda büyüdü ellerim, yüzüm
Sen bir gerçeksen anne
Ben neden öksüzüm

Höllüğüm hangi topraktan
Hangi kumaştan ilk önlüğüm
Hayat kaç ilmek anne
Dünya kaç düğüm
Irmak kaç kıvrım anne
Kaç büklüm dağlar, ovalar
Kaç batımlıktır gün
Anne bıraksaydın
Çocukluğuma büyürdüm

“Ana gibi yar,Bağdat gibi diyar olmaz”

Diyen sendin anne
Bütün yarlar uçuruma açılı
Bütün Bağdat sis ve duman
Körpelerin dilinde el aman
Üzdüm ayağımı yerden anne
Kaç şehrin kirli sokaklarına düştüm
Her yol başı ateşlere yandım
Su serptim yüzüm çarpıldı şadırvanlarda
Geceleri secdelere dik kalktım
Yedim sevgilerimi aç kurtlar gibi
Sonra iç geçirerek boşluğa baktım ve sordum;
Anne sevgi dediğimiz şey nedir
Kimse içmez ve yemez
Çağırma kimse gelmez
Tas dolusu ağı, eritilmiş demir midir

Bir kapı aralığından uzanıyorum anne
Uzanıyorum zamana ve sana
Gönlüm kilitli bir zaviye anne
Yüzüm eskimiş bir medrese
Feryadım ulaşmaz anne
Verdiğin son adrese

Yüreğim mi harlıdır ateşlerle
Dağları bağışladılar vermedim
Sonunda eskiciye sattım bir türküye
Bir Ahal teke atına yükledim vebalimi
Büyüttün oldum bir yavuz delikanlı
Sevgilere karamadım getirdiğın gelini

Derin denizlerde zıpkın yedim anne
Şimdi sürgünüm diyar be diyar
Kim bilebilecek anne, kim
Ne kadar bahtiyar...

Burçlardan bayraklarım düştü birer birer
Yılmadım direndim zamanın kafeslerine
Çaresiz döndüm içimin erdemine
Bu soruyu son adrese gönderdim anne
Gülüm kaç yaprak, dalım kaç çiçek
Bir duvar ki çetin mi çetin
Ölüm dediler hayattan gerçek...

Yine kucağına alsan anne
Götürsen çocukluk çağıma
Çubuk çalsam ırmağın sularına
Bir tutam güneş avuçlarıma
Koşsam sonsuz ufuklara
Düşsem yine delişmen sevdalara
Bilirim; taralıdır yine yarin saçları
Gül düşürür yanağına benim 'çin
Anne !..Bu kadar uzak mıdır Çin

Ayran çorbasını özledim anne
Şubat ayazında sımsıcak
Gözlemeyi özledim
Hiçbir şey mi sahici değil anne
Ben mi ben değilim
İşte bunu bilemedim...

Ben hiçbir şey bilemedim anne
Ümmiler bilemezmiş
Biricik şey bilmişim anne
İnsan kavuştukça özlermiş

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96864/anne.html>

SÜRGÜN YERİ YÜREĞİM

Yapa yalnız, bir başına, kör inatlar uğruna
Sakladılar seni, çelik kafesler ardına
Dünya küçüldü dediler, büyüdü gözlerin
Yüreğin büyüdü, göğçe
Yeni bir dünya düşledin, renklerden ve seslerden
Hürriyete büyüdü kafeslerden

Ve ayağa kalktılar çağın havarileri
Denizlere, dağlara, ovalara yettiler
Aşıp ses duvarını yıldızlara gittiler
Karanlıklarında boğup körpe zamanı
Varlığın gururuyla dünyayı kirlettiler
Gelinlerin taçlarına, gül yerine barut saçıp
Fideleri biçtiler, bir nice kan içtiler

Kişi oğlu, sen bir zaman sahici adamdın
Kuşlar uçan göğün, ceylan gezen dağın vardı
Bosna adlı güller açan bağın vardı
Sinan'lı, Gül Baba'lı çağın vardı
Özlemlerle geçilen köprüleri yıktılar
Gönüllere açılan güllerini yaktılar

Kurdular her kıta da yüzlece kanlı ada
Adalet vurgun yedi, asırlardır komada
Neymiş küreselleşmek, yokladım haritada
Hürriyetin mezatı kurulurken Bosna'da

Sustular bağlaması kırılmış ozanların
Sustular minaresi vurulmuş ezanların
Yetişir bana Hatçe, Zlata, Vera
Fırladım yatağımdan, koştum sese, feryada,
Kanatlarım vurgundur, uçamaz, anlasana
Şom ağızlar saatleri yine zora kurdular
Beşiklerde uykuları vurdular

Tuna'ya hasret çağlar, Kızılırmak, Karasu
Bahçemizin içinde Bosna bir gülkurusu
Ne olur bakma öyle ! İnanma sözlerime
Kanıma yabancı ol, yalan ol gözlerime
Yalan ol ! Madem ki dünya da yalan imiş
Bilmeyelim Bosnalı bu dünyaya mı gelmiş
Açık iken gözlerim nasıl da göremedim
Madem ki hakikatsın, neden ben delirmedim
Aklımı ve ilmimi koydum senin yoluna
İndifa halindeyim, ne olur anlasana
Takvimlerde ertelenmiş güzel bir gün ol
Gidecek yerin mi yok, yüreğime sürgün ol

Gün olur kafesler kırılır bir bir
Bahara açar delicesine güller
Çocuklar ezanlara doğar yeniden
Lakin bilmiş değiliz, necedir insanlığın daveti
Dünya durdukça sen, kocaman soru işareti

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96993/surgun-yeri-yuregim.html>

ZİNDAN AKŞAMLAR

Gecelere sevda okurken sular,
Bir sesle kesildi bütün uykular !
Gün ortası çatlamadı başaklar,
Çağırma..Gelemem zindan akşamlar...

Benimle kaygısı birdir çobanın,
Benimledir sessizliği yabanın,
Sıcak dostluk vakti ilin, obanın,
Çağırma..Gelemem zindan akşamlar...

Anlamaz halimi, çekilsin ağyar,
Nice ümitlerin ötesinde yar,
Kutlu zamanlara germiş mahyalar,
Çağırma..Gelemem zindan akşamlar...

Yarım gizlilikler düştü aynaya,
Bu gün bahtımızda döndün Sina'ya,
Bir yara ki, bensizlik de kanaya,
Çağırma..Gelemem zindan akşamlar...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97144/zindan-aksamlar.html>

BENİ BEKLE

Ürkek-titrek bir yürekle
Böldüm ömrümü ikiye
Atılıp sonsuz sevgiye
Bir yelken, bir kürekle
Geliyorum beni bekle

Gözlerimde ızdırapların nemi
Kulaklarımda bir devrin uğultusu
Dudağımda hasret türküleri
Ufukları aydınlık dileklerle
Geliyorum beni bekle

Kanlı gözyaşları döktüm
Şimdi sevdam nakış nakış
Bir mevsim yaşadım hep
Adını koydum ; 'Karakış'
Bunca uzak diyarlardan
Sana bomboş gelemezdim
Çaresizliğimi yendim
Ördüğüm bala, petekle
Geliyorum beni bekle

Kestim sularını hınçla
Bizim olmayan değirmenlerin
Öğütmedim güzelliklerimi
Beklettim yarı ömür
Zalimler !..Yıldıramadılar
Topla tüfekte
Geliyorum beni bekle

Ağlayıp gülümseyerek
Düştüm yollara bilerek
Adım adım ilerledim
Bizimle ise yüreğin
Söylemeden anlarsın
Ufuklara vurgun gözlerimden
Görürsen tanırsın
Dalgalı saçlarımı
Eski Cuma'dan, Harmanlı'dan
Bezediğim çiçeklerle
Geliyorum beni bekle

Al'a vurgun gönlüme
Söz dinletemediler
Düşmanı oldum siyahın
Uzandım ellerine
Olmazlığın acısı yüreğimde
Sar beni yarı ömür hasretim
Bindallı ve ipeklerle
Geliyorum beni bekle

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97274/beni-bekle.html>

SON DALI KIRMA GÜLÜM

Uçup gitmiş kuşları bahçelerin, bağların,
Sen çöllerin Leyla'sı,biz Ferhat'ı dağların.
Gönlümüzden yarına inci devşireceğiz,
Yıllar var açılmayan kapıdan gireceğiz.
Ne sevdalar uğruna kıyılmış nice cana,
Yalnızca dost çehreler el sunmuşlar canana.
Garip kuşlara konuk son dalı kırma gülüm,
Bir görsen ne haldeydi,kovulurken bülbülüm!
Beşikte boğazlanan son kızı anlıyorum,
Son kızın gözlerinde her an diriliyorum.
Benim yırtıcı çakal,.En büyük katil benim!
Sarayını başına geçirmişim annemin!
Bir vatana düttüm ki vatanda gurbet dedim;
Sular geçti üstümden,bitti kıyamet dedim.
Eksenim kuşatılı,zaman yağmurda demli,
Güzellerin yanağı,İstanbul kadar nemli.
Zaman kaynar su oldu dışında bir güzelin,
Devşirmesine koyuldum saçılan incilerin.
Bereket yüklü rüzgar çöllere esiyordu,
Elinde an satırı zamanı kesiyordu.
Omuzunu döverken saçları sular gibi,
Ansızın dondu zaman,bitmez ukular gibi.
Koyulduğum sulara sahipsiz mercan buldum,
Apaydınlık dört yanım,sanki ben İstanbul'dum.

Hangi yıldızdan koptun,nasıl zamandan geldin?
İsa bir tane amma,Meryem kadar güzeldin.
Sen Kleopatra'mız,sen Saba Melike'miz,
Topuklarından öpsün asırlık kilimimiz.
Kordelamız el atsın saksıdan saçınıza,
Bizi de ortak edin dünyalık suçunuza.
Hangi falcıya koşsak,Gerçek olsa dilekler?
Bilmem;günah işler mi?Kardan beyaz melekler.
Kırk günlük hatır için,sun bize kırık fincan,
Böyle günahlar için kaç şair vermezdi can?
Yıkılsın sağır dünya!Sedana sur olmasın,
Davetimiz sulara,okyanuslar çınlasın!
Çınlasın'..Bu günahı ancak çekermiş sular,
Kiskansın sabahına adaklanmış uykular...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97427/son-dali-kirma-gulum.html>

BİR PINAR Kİ SİTEM

Yeşil asmalardan topla sevdami,
Gözünde parıltı, gönlün kırk kanat.
Çılgınlık uğruna yıkma dünyamı,
Bir altın sabahım çatlasın hoyrat.

Gözlerin üşümüş pencerelerde,
Bu gece benim de buz tutmuş odam.
Tuzu var dudağın peymanelerde,
Çıkıyor her dağın kaynağında gam.

Nedendir her dağın başında duman?
Nicedir yollar ki törpülenmekte..
Yükseklere sevdam senden el aman!
Bir bağlar güzeli beni sevmekte.

Huzur bir damlacık gözyaşı gülde,
Her sabah güneşe, rüzgara sitem.
Çağıl, çağıl kaynayış var gönülde,
Pınarlar fışkırır külünü delsem...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97532/bir-pinar-ki-sitem.html>

AYSIZ GECE

Budamışlar saman yolunu
Sevgim kopan yıldızlara
Çağrım hep uzaklara
Yalnızlığa yanmışım
Dostuma susamışım

Ağırlığınca kaybolmuş gölgemiz
Akşam yorgun atlara yüklü
Dağlar küçüklü-büyükü
Yollar uzamış amansız
Bir bulut ağmış, ben yanmışım
Dostuma susamışım

Küçülmüş güvercinlerin gözleri
Meri keklik çıkmam demiş taşlara
Turnanın kanadı bir daha kırık
Yüreğimde düğüm düğüm hıçkırık
Yine çok uzaklara çağrım
Ülserim, kalp ağrım

Özlemlerimle bir yaşım
Dostuma susamışım

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97640/aysiz-gece.html>

IŞIKLA BİRLİK DİRENMEMİ BEKLEME

Altın sarısı saçlarım;
Gümüşi, krom, demir çerçevesi
Köhnemiş aynalarda taranır.
Gök mavisi gözlerim
Umutsuzluğa boy vermiş iki başak
Yediveren güllerde buruktur ellerim
Çingene pembesi düşlerim.
Geleceğe kanat açan yüreğimde
Gerçekçi bir ışık direnir
Yalnızlığında geceler boyu
Düşmez tecrit odalarına çağrılmışlığın
Yemez yaftasını utanmazlığın
Uzak hedeflere kurulu füzelerim
Kulaklarımın örsünde yankılanır
Atlarım kısa mesafelerde nal keser
Paramparça !Yollar uzar
Boşluğu taramaz kanatlarım

Sevgilim bekleme bir daha
Saman yolu caddeler durağında

Bekleme ışıkla birlik direnmemi
Geri tepmiş silahlarım
Doğumlara da erteliyim, sancım yok
Süt beyaz değilmiş her memede.
Varsın olsun umut uzaklarda bir çeşme
Gün olur pazarlıksız düşersin içime
Olmazlık geçidinde yakalarız mümkünleri
Birlikte yemleriz deli tayıları
Kırarız köhnemiş aynaları, bir inat
Yüklenirim has bahçenin vebalini,
Gül düşürürüm yüzüne bir demet
Bilmişliğimizi okuruz iki yakaya
Savururuz karanlığımızı güneşe, aya
Zaman ilk mührünü yer gözlerimizde,
Sen, yanımda ebedi konuk olursun ya

Ben, dönüp bir daha
Taramam altın sarısı saçlarımı
Köhnemiş aynalarda

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

SEVDA YOKUŞUNDA BIRAKMA BENİ

Bak ne hale getirmişler bahçemi,
Senden kalan bir vazoluk karanfil.
Koy..Göğsüm üstüne yaksın içimi !
Ağzında ki suru çalsın İsrafil...

Artık Fuzuli de kalacak Leyla,
Dirilir mi dersin mahşerle birlik?
Astılar saçından öldü Süheyla,
İNmez çöle vahadaki serinlik...

Kınalıydı gelinlerin parmağı,
Ketme iken konulmadan adımız.
Kurudu mu dersin sevda ırmağı,
Göle maya mıydı bizim ahtımız?

Sen günümüz Ebru, sen yarınımız,
Hasretle yüklüdür turna kanadı.
Değişmez mi dersin alın yazgımız,
Muhâl deyip bıraksak mı inadı ?

Sevda yokuşları dizgin vur bana,
Açılırim ufka böyle apansız.
Yol almazsa sular hep senden yana,
Adak kurbanımı keserim kansız.

Ulaşmasam gönlümdeki yara ben,
İstirap çekerim, yanarım sonsuz.
Hallaç gibi çekilmeden dara ben,
Bırakmam Mecnunu çöllerde susuz.

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97856/sevda-yokusunda-birakma-beni.html>

HİSLERİM HAZAR

Hazar'mı gözlerin, esir ve hırçın,
Bu yad sahillerde demirli gemi.
Beyaz gemi sessiz, güverte sakın,
Çaksa yıldırımlar, çeker gider mi ?

Kaçıncı bahardan bükük dalların,
Meyvesiz geçecek kaçıncı hasat?
Doğum mu, ölüm mü sonu yolların,
Nerede zamana nal kesen kırat ?

Bulutlar bu sabah saçını yolsun,
Ben seninle bur da ıslanacağım.
İster arzın bütün gülleri solsun,
Tarumar saçında uslanacağım.

Beyaz martılarla el çırp her sabah,
Mahzun gözlerinde Hazar hüznümüz.
Çılgın isteklerle işlenir günah,
Uslanmayı bilmez 'Kafir' gönlümüz.

Vaz geçmez ceylanlar pınardan hayret !
Susmuş işte soylu namlular, niye?
İndifa halinde yüreğim gayret,
Hazar hisler gelir sana hediye.

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98025/hislerim-hazar.html>

SON TUFANA SON GEMİ

Gayretli ustaların çekiç sesleri
Vınıyor kulağımda
Kayboldum bulut ağında
Tufan arifesi yüreğim
Yalnızlığın içimizde
Nasıl haykırsak
İnşa edilen son gemiyi mi kırsak

Başımızda bulutlar fırıl fırıl
Altıncı, yedinci duyuyu tatmış
Çok azizler besbelli
Erdemli oluşları yükselişinden belli
Önce munisçe gelirler
Aldıklarını verirler
Bilirler, açları, tokları
Bağrı yanık muhtaçları
Yayla gönül onlardadır
Apansız kapatır gökyüzünü
Sevgi kulaçları

Siyahı, morcası, kızılcası
Yıldızların toprak kokan yakın dünyası
Aşkını bu kadar kim bekler?
Kansın diye susuzluğa çiçekler
Güneşle yüz yüze
Dereden, tepeden, denizden
Davet üzre gelenler
Bir muştuyu yaşarlar sarmaş-dolaş
Dişlileri yok, kenetlenirler
Taç olup baş döndürürler

Bazen an, bazen doyasıya vuslattır yaşanan
Senin de saçlarını ıslatan yağmurdur, bilirim
Aşında buzdur donan.
Ürkek bir kuştur sanırsın, kar
Avuçlarına konan

Geceleri birileri böler uykunu
Şimşektir dualı yalnızlığına çıkan
Beyninde dolaşır falcı buğusu
Yeniden mi göklere çekilecek sevgilerin
Bir kurt mudur umutların
Uzarlarda dağa çıkan

No'lur at yorganını üstünden
Yemin kıl beyaz muratlara
Martılarla el çırp diri sabahlara
Güzel giyin, güzel kuşan
Bay bay et karanlıklara

Bırak, kıskansın ne kadarsa kalbi kara

Söyle ! Elde ne var ki kalan
Göreceksin o an.
Göklerden gözlerine yıldızlardır boşalan
Eksilmeyecek kahkahan
Durma ! Atıl koluna sevgilerin
Bak, ay öpüyor bulutları alnından
Haydi koş pencereye
Kurtul deli yalnızlıktan
Senin gibi niceler gözyaşlarında yıkanan;

Mahsun koyma bahçemizi
Güllerimiz..Boynu bükük ıslanan
Bak ! Kesildi çekiçlerin sesleri
Boğazladım ustaları sıradan
Vuslat bahçelerinde eğer sen
"Billah !" inşa ettirmem Nuh'un gemisini
Son tufana son gemimiz,sen
Yalnızlığımızın alnından öpsen

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98151/son-tufana-son-gemi.html>

ŞUBAT KORKULARI

Allahu Ekber dağlarında ki
Doksan bin şehit için

Hava soğuk mu soğuk, ufukları kolalırım,
Güneş yarım, ay yarım, bilin ! Yüreğim yarım.
Hep böylesi yarımliklardır beni bitiren
Dostlarım, eski şubatlarıdır korkularım.

Beklerken düşmanları ötelere ötesinden,
Dumanlı gün ertesi çıktılar içimizden.
Ne vefa beklemiştik Hakk'ın hatırı için,
Ta... Kalbimizden vurup, hesap sordular bizden...

İri gözlerde saklı sevdaları bilirim,
Atıldık hedeflere buzdandı mermilerim.
Doksan, doksan düşerken Allahu Ekberler'de,
Göklerden kurtuluşu çağırdı ellerim.

Göklerin sedası yok, toprağın nabzı durdu,
Sağımdaki Turan'ı bir kahpe kurşun vurdu .
Turan'ım ! Seni bekler, beşikteki bebekler,
Allah'ım bu ne cilve ! Bütün alem kudurdu...

Biz öldük sizler için, ey kalanlar merhaba,
Merhaba gelinlik kız, civan oğlan merhaba,
Annesinin sütüne kan yürüyen Mehmet'im,
Biz öldük, siz el çırpın bitmeyen sabahlara...

Bir tebessüm yayıldı, cephe gerilerinden !
Dolunaydı parlayan Dumlu Tepelerinden!
Hasretle kanat gerdim dağlarına yurdumun,
Çırpınır bayrakları gördüm Kop Geçidi'nden...

Gayrı güneş yarım değil, soğuk değil şubatlar,
Dostça saralım toprağı, yeşerecek imbatlar.
Kızlar !...Kar çiçeklerinden örün gelinlikleri,
Yüreğim yarım değil, düşman değil hatıralar.

İçiyorum aziz çeşmelerin hür sularından,
Şükür Tanrı'ya kurtuldum şubat korkularından,
Ceddim bakıyor fosforlu gözlerle mağrur,
Selamlar geliyor bize aydınlık yarınlardan.

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98282/subat-korkulari.html>

O'NUN İÇİN

5 Ekim 1988 günü Ebediyete intikal eden Nevzat'a

O'nu ölmüş dediler, yasını tutacağım,
Eski yerine çekilinceye dek yıldızlar.
Bıraktığı alemle belki kül olacağım,
Hasretim feleğin dört bucak kolları kadar...

Bir sancılı ekime girdiler kurtlar, kuşlar,
Sonbahar kıskanıyor keder yüklü halimi.
İpe çekildi sevgiler ve işte bitti yokuşlar,
Semalar kuşatmıyor ok çeken halimi...

Kimsesiz sahillere geminle yol alırken,
Bir ıslak mendil ile el sallamadın bize.
Kaderden de ileri nasıl davrandın erken?
Usturalar dayadın çiçekten sevgimize...

Şefaatin serper, rahmetidir alemin,
Sonsuzluk ikliminin perdesini arala,
Rahat uyu kimsesiz sahilinde elemin,
Demir al ! Kıskandığın pervasız dalgalara...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98629/o-nun-icin.html>

GELİN

Kınalı toprağa desturla inmiş
Güller yanağında pırıl pırıl ter
Bütün güzellikler gönlünde dinmiş
Sevgili yeter

Oynaşır çiçekler rüzgar selinde
Eteğini yeşilin eli topluyor
Altın topu kadeh dost ellerimde
Seni kutluyor

Ateşten sevdayı kuşatmaz gökler
Serpil semalara ışıktan hürsün.
Lacivert akşamlar sabırsız bekler
Alay yürüsün

Hayrettin YAZICI

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98738/gelin.html>

GÖÇ ZAMANI

Bugün yuvalarında yine hicrette kuşlar,
Ay şafağınca temiz, yıkanmışlar, yunmuşlar.

Yollara koyulmuşlar gecenin yarısından,
Habersiz olmalılar yalnızlık yarasından.

Söyle ! Bu elim göçler ne zaman bitecekler ?
Dağların delisidir, yıllar var seni bekler.

Sevdalı gözlerinle kirpik olsun kırpmadın,
Kafesimin üstüne konup kanat çırpmadın.

Ben artık kafesimde kıskançlığı öğrendim,
Göklerin rüzgarına, sularına direndim.

Bilemem farkı ne ki, Yalnızlıkla ölümün ?
Bıçak vurdun sabrıma, isyanı var gönlümün !

Bu göçle yine yasla perdeleri çekmişim,
Bir kuş kapamak için yıllarca beklemişim...

Beni bir göç zamanı çağırdığın sesteyim,
Bir kuş kapamak için ördüğüm kafesteyim.

Göçlere katılmayan yalnız kuşlar üşüyor ;
Kafesimin üstüne içine ince karlar düşüyor...

Vallahi yemin kıldım, el çırpmam martılarla,
Gel benim minik kuşum, gel artık bu baharla...

Hayrettin YAZICI

(Eski defterden...)

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98854/goc-zamani.html>

KARABAĞ DERİM

Sabahın, akşamın anlamı yokmuş,
Boşa dönüp durur, haftalar, aylar.
Zıpkın yarası var Hazar'da bugün,
Bir kana açıyor gözünü bahar...

Bir türlü yükselmez göklere başım,
Kaç asır karadır; ekmeğim, aşım.
Çekilmez ufkumdan kanlı oynaşım,
Ve saçımdan asar beni yıldızlar...

Ne zurnada ses var, ne davulda ün,
Çalgısız oynanır bu kanlı düğün.
Balalar saatte on yıl büyüyün,
Aydınlansın artık kara ufuklar...

Ses ver Erciyes'e ve Ulu Dağ'a
Ustura vurulur yeşil budağa.
Kırmızı kan damlar, beyaz kundağa,
Ses vermez sesime Himalayalar...

Rüzgarda eriyen mor kaküllerle,
Uzaklara vurgun ela gözlerle,
Ellerinde mahzun karanfillerle,
Ağlıyor bahtına gelinlik kızlar...

Bütün idealler düşecek suya,
Özgürlük, eşitlik, aldatma, riya,
Duy sesimi bir kez demokrat dünya,
Söyle ! Ne gün biter kanlı savaşlar?

Bu gün size kardeş, bizedir yarın,
Zehir var yeminde deli tayların,
Neden sesi çıkmaz şu Altaylar'ın,
Namlu alavında yanar uykular...

Ne gelir elimden, ben bir şairim,
Küçüldükçe dünya büyür gözlerim,
Haykırır her gece KARABAĞ derim,
Dağ olup göğsüme çarpar dalgalar...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99076/karabag-derim.html>

BİR ÇAĞA DOĞDUN ÇOCUK

Bir annenin feryadı sarstı pencereleri,
Sevinç gözlü babanın hak oldu dilekleri,
Bir çağa doğdun çocuk, fen dünden çok ileri,
Dede, kalbine burkmuş eski medenileri...

Koy başını inleyen yüreğine dedenin,
Yumuk yumuk ellerin aç seherde Allah'a.
Davette sır gelini, senin asıl madenin,
İstikbale beslenen kırat kalkacak şaha !

Boynuna ne ağır borç, nesillerin vebali,
Buz tutmuş ülkülerde sempati yok yarına.
İhtiramda bayrağım..Ve işte yurdun hali !
Ahmağı bol dünyanın, bakılmaz kusuruna.

Kükreyen günahlardır, kimsenin yok tasası,
Arayan yok, soran yok kayıplardan, elması,
Azığım bir bulamaç,gerekmez sefer tası,
Hayat bir kumardır ki, ya yazıdır, ya tura...

Ne Mansur'ca ifşa var, ne de Yavuz'ca celal,
Ne Eyüp'ten bir sabır, ne de yükseklerde Bilal,
Kanat ger ki ufkuna aydın olsun istikbal,
Geçmekte kabileler...İşte senindir sıra...

Hayrettin YAZICI[italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99193/bir-caga-dogdun-cocuk.html>

BAHTIMIZA BİRGÜN DOĞ BAHTİYARLIK

Çekilen bir oktur bana bakışlar,
Dönüyor başımda alıcı kuşlar,
Uslandırmaz beni bunca alkışlar,
Feryadıma akis alamadım ben.

Gökler üstümüzde ağırlığınca,
Çatlasın mı haset içinde gonca?
Tırmalar beynimi arsız karınca,
Dimdik ve kayıtsız kalamadım ben.

Yine, yine arsız sazda leylekler,
Sonsuz arzular da buruk dilekler,
Atlı karıncaya binsin bebekler,
Taşlardan oyuncak bulamadım ben...

Yırtıl dipsiz feza ! Şakı aydınlık,
Aynalar ardınca yok bahtiyarlık,
Gülümseme bana hey ihtiyarlık,
Toyluğum da mutlu olamadım ben...

Bilme, ne ki gece ! Nedir ki gündüz ?
Sonsuzluk yoluna böyle yürürüz,
Aydınlık hayasız, karanlık yüzsüz,
Kimselere açıp diyemedim ben...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99309/bahtimiza-birgun-dog-bahtiyarlik.html>

DEPREM

17 AĞUSTOS 1999 Depreminde
Ölen binlere

Bu nasıl felaket, bu nice acı
Acep nedir Ya Rab bunun ilacı
Ne yolcumuz kaldı, ne sağdır hancı

Bir alarm vurdu ateşe yandık,
Gecenin üçünde ölüm kuşandık

Kurulmayan pazarları bölüştük
Kazılmayan mezarları bölüştük
Ağlayacak göz yok gelinlik kıza
Tozlu yollar ağıt yaksın bahtsız

Bir alarm vurdu nafile kandık
Gecenin üçünde ölüm kuşandık

İnce bir yerinden koparken zaman
Ateş gök yüzünde, yer yüzü duman
Suyun yüzü, yerin gözü açıldı
Namahrem geçmişim yere saçıldı

Bir alarm vurdu sona uyandık
Gecenin üçünde ölüm kuşandık

Yalova'da hazan, Gölcük'te kış var
Sakarya'da ertelenmiş savaş var
Akyazı'da yarım kalan bir düş var
Bir ürkek kuş gibi dolanır sağlar
Kervanıma geçit vermiyor dağlar
Yalan mı söylüyor bana bu çağlar

Bir alarm vurdu sona uyandık
Gecenin üçünde ölüm kuşandık

Bahane demirde, taşta bahane
Rüyada bahane, düşte bahane
Ayakta bahane, başta bahane
Bahaneler saramaz bu yarayı
Kim silecek alnımdaki karayı

Bir alarm vurdu göğşe taşındık
Gecenin üçünde ölüm kuşandık

Güneşe küs, aya kırgın mı dedik
Seni denizlere dargın mı dedik
Ey yeryüzü !.. Sana yorgun mu dedik

Huysuz taylar gibi sıçradın, durdun
Ölüm saatini geceye kurdun

Bir alarm vurdu kana uyandık
Gecenin üçünde ölüm kuşandık

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99463/deprem.html>

BEKLERDİM GELMENİ

Yüz on üç yılan yılı
Üç yüz güneş günü
Sabrım zaman değirmi
Bekledim gelmeni...

Yazdım sevdami sulara
Katık yaptım uykulara
Sular döndü ben okudum
İçtim aşkı yudum yudum
Her mısradada buldum seni
Bekledim gelmeni...

Gözlerim ufuklara açılı
Kulağım ayak sesinde
Bazen söğüt gölgesi
Ya balıkçı teknesinde
Uzattım ellerimi
Bekledim gelmeni...

Ne fener alayı bilirdim
Ne bulvar gezmişti ayaklarım
Topraktı gezdiğim yollar
Bir şey aramazdık aynalarda
Nazları başkaydı bize kızların
Güneş yutulunca akşam ufuklarında
Göle inmesini beklerdik turnaların
Gözlerimiz karanlığın aç ağzına düşerdi
Beklerdim gelmeni...

Gecelerimi yedi kara gölge basardı
Parmaklarım yasaklara dokununca
Hasret yerine uzardı gölgem

Uzardı geleceğın yollar boyunca
Gönlümün ak dağlarına düşerdin
Tanırdım kar çiçeğı toplayan ellerini
Beklerdim gelmeni...

Dünya küçüldü dediler
Aldım avuçlarımın arasına
İnatla taradım dört bucak
Seni buldum!Seni!..
N'olur ayırma üzerimden
Akdeniz sıcaklığı gözlerini
Harman eyleyelim mavilikleri
Bekledim gelmeni...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99590/beklerdim-gelmeni.html>

YANMA

Ruhumun dalgaları döver sahillerimi
Gönlümce aşınmadır
Çöllerin dilince dağ dağ
Ötelere taşınmadır
Uyanmak varlığa
Yokluğa koşmak
Ölüm, kalım yan yanadır
Yanma aynı yanmadır

Ateş yandıkça kavi,buz kesince sert sular
Mertlikler, korkular
An, adımlıyor zamanı
Aydınlığı bölüyorsa uykular
Bir şubat ayazında
Sularda ıslanmadır
Yanma, aynı yanmadır

Kaş çatmışsa felek benim neme?
Lale açmışsa kayalıklarda
İster ok değsin sineme
Gerçek gibi, düş gibi
Göz kapayıp aldanmadır
Yanma, aynı yanmadır

Dolam, dolam sarı saç, kızıl saç
Boğulmuşsun kahkahalara
Handiyse dertlerin kulaç kulaç
Çirkinsen güzeli, güzelsen daha güzeli
Kıskanmadır
Yanma, aynı yanmadır

Dalgalar direncime yenilip
Dağlarda sükun bulunca çöller
Bir sevgili koynunda
Sabahlarda uslanmadır
Yanma, aynı yanmadır...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99735/yanma.html>

UNUTULMAYACAK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99863/unutulmayacak.html>

O GÜZELLER MELİKESİ

Lokman'ın ilaçlarını
İçirtip derdim soğutan
Perde eyleyip saçın
Sen miydin nabzımı tutan

Gece yanıma girip de
Şerbet sunup uykulara
Davetiyeler verip de
Çağırın beni toylara

İntizarla devrilirdim
Ayılıp uykularımdan
Nicelerini bilirdim
İçmiş inat sularından

Rüzgar eser, şimşek çakar
Ya,doruklarında senin
Feryadı kalbimi yakar
Koyda çınlayan sesinin

Sürme çekip gözlerine
"Şeytanım" olsaydın biraz
Götürürdün denizlere
Etmezdim nebze intizar

Alıp götürün başımdan
Onulmaz bu kor sevdayı,
Sevap katıp gözyaşımdan
Kopuz'da vurun gaydayı

Henüz bildim neredeymiş
Kaçak altınlar ülkesi
Maveradan ötedeymiş
O güzeller melikesi

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99964/o-guzeller-melikesi.html>

GELDİN

Geldin; meğer ne boşmuşum
Bunca kaybımı getirdin
Odalarım, sofam doldu
Eksiklerimi bitirdin

Sundun bana yedi iklim
Devşirilmiş güzelliği
Yüzümde konuk oldu
Bak, suların azizliği

Nerdeydin bunca zamandır
Şakağıma kan yürüdü
Gönlümü hüzün bürüdü
Gözlerimde atan tandır

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100083/geldin.html>

BİRGÖZÜ NERGİS

Ufkumu kuşatmış diz dize dağlar,
Koruk da üzümler, yüz yüze bağlar,
Gönlüme ansızın düştü sevdalar,
Çıktı bahtımıza bir gözü nergis...

Ardınca yapraklar sürüyen biri,
Kekliklere inat yürüyen biri,
Öksüzlere kanat bürüyen biri,
Alır mı beni de gölgeleriniz?

Neresi otağın, neresi yurdun?
Sazımın teline apansız vurdun,
Bir seferdi gözlerimi kavurdun !
Yakıcı mı olur şimşekleriniz?

Rüzgarlarla gelip içime akan,
Sen yaşıl bulut ol,ben taklamakan,
Durgun dağ başında çıldırsın volkan,
Artık demir alsın gemikerimiz...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100202/birgozu-nergis.html>

BİR YILBAŞI DAHA

Kimi gününden evvel,
Kimi gününden sonra,
Dostlar haber salacaklar
'Bayramı mı' kutlayacaklar,
Bir yılbaşı daha...

Kimliksiz evime döneceğim,
Her şey çetin mi çetin
İçimde şeytanın çanları
'Bırak n'olur anlama'!
Bahtıma kim çıkacak ,bilemem;
Hızır yahut Noel Baba...

Başımda bacaların hale hale dumanı,
Gözlerimde kar beyazı düşler mahzun,
Yakalarımnda sokakların kirlisi,
Uzayacak adımladığım yollar,
Belki ayakta,belki düşe-kalka
Döneceğim gönül kirlisi bir daha...

Göklerden henüz teslim aldığım gözlerime,
Çekilmeye direnmiş perdeler takılacak.
Esmer,sarışın,ince,kıvrak,acemi,
Kurulu masalara koşan ürkek sakiler görecekim.
Camın şeffafı,çamın yeşili,
Duvarlarda iğreti takvimler,
Dudak perisi kadehler...

Zaman karanlığın tam yarısı,
Birazdan balonlar boşluğa patlayacak,
Ve darmadağın olacak sofrası,
Yenik düşecekiz diri sabahlara...

Bende sitem,bende yalnızlık,
Bu nasıl coşkulu doğum ki,bilemem;
Çağıldamıyor dereler,
Nasıl olur da kovar bizi,
Ezan sesi minareler,
Yanınıza gelebilir miyim?
İsa'yı bekleyen bakireler...

Zamanın da saçları ağarırımış,
Nereden bileceğiz?!
Toprağın,karın,yağmurun,
Havanın başka hali,
Ölüm şiddetinin bile ikbali varmış.
Ah!Nereden bileceksin,
Deveran eden dünya gibi,
Bir yılbaşı daha,
İstemedenden devrileceksin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100314/bir-yilbasi-daha.html>

UNUTULMAYACAK GÜZELLERDENDİN

Sevda kuşlarımız gönülde iken,
Böl uykunu yarım yola çık erken,
Gözlerimde pul pul sema ederken,
Unutulmayacak güzellerdendin...

Bu çılgın yosmalar çekemez derdim,
Sonsuzluk zevkini bana sen verdin,
Eller ağlasa da sen hep gülerdin,
Unutulmayacak güzellerdendin...

Aman ! Sardı beni yokluk elemi,
Ocaklara kuçak olan kalbimi,
Hasretle dağlarken ta..İçerimi,
Unutulmayacak güzellerdendin...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100417/unutulmayacak-guzellerdendin.html>

ÇAĞLAYIŐI İÇİMDEKİ GÜZELİN

Seherlerde bu yalnız kuş üşüyor,
Geceler soruyor: Beklenen nerde?
Gündüz, güzellikle yorgun düşüyor,
Akşamlar, şakıyor pencerelerde !...

Akıyor kalbime upuzun yollar,
Atıyor dağlarda nabzı yeşilin.
Meyveli, meyvesiz, sıralı dallar,
Zaman, içimde ki süzülen gelin.

Mor bulutlar kanatlarım olurken,
Hırçın davetlerle çağırır deniz.
Gaipler hıçkırır ; yola çık erken !
Dalgalar bağırır, bizde sizdeniz!

Çözölür kuşumun azatlık bağı,
Uzaktaki yar yakında bilinir.
Viran olur yalnızlığın otağı,
İki gönöl birle kelepçelenir.

Hayrettin YAZICI
[italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100566/caglayisi-icimdeki-guzelin.html>

İKİMİZ

Güneş ikimizi ısıtıyor
Ay doğunca yetiyor ikimize
Bir kalemden çıkmış kaderimiz
Yalan değil söylediğimiz

Neden ayrı evimiz

Ayrı vatanlarda doğduksa
Her gece aynı yıldıza baktıksa
Suç kimin
Söyle sevgilim
Aynı dille söyleşmedik mi
Birlik sularından içmedik mi
Tek değil miydi kadehlerimiz

Neden ayrı evimiz

Sevinçlerimiz bir, kederlerimiz
Nereye baksak birleşiyor
Gözlerimiz, ağlayınca
Tek değil mi gözyaşı şişemiz

Neden ayrı evimiz

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100742/ikimiz.html>

FERYAT

Delecek arzı sesim,
Atmosferi nefesim,
Hecelediğim isim,
Güneş ne gün doğacak?

Sabırsız mezar taşım,
Bu ne susuz dolaşım..
Göğe yükseldi başım,
Hasret beni boğacak...

Gem vurulmaz Çoruh"um,
Artık sükun bul ruhum,
Gemin nerede Nuh"um?...
Yerler göğü sağacak...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100864/feryat.html>

ŞİMDİ GÖNLÜMÜ ELDEYMEMİŞ SAHİLE VERDİM

Bu akşam, kuş misali, ufuklara kanat gersem,
Yanık gönlümü el değmemiş sahile versem.

Bilirim; arzulu her kuşun kafesi dardır,
Her çırpınışa tuzak, bir aşılmaz duvardır.

Parmaklıklar kemirdi granit hasretimi,
Dağlar gibi özledim sahilde muhitimi.

Yeşillere bürünüp boylu boyunca yatsam,
Ne olur ? El değmemiş sahili ben kuşatsam.

Bulutlar uyuturken nazlı mehtabı gece,
Ben, çılgın suların koynuna girsem gizlice.

Kuytulara dalıp da öpebilsem engini,
Mehtaba da öğretsem derinliğin rengini.

Cengiz Yasası gibi koşsam atımı gemle,
Kalbimi söker gibi vursun dalga sitemle !

Göklere kanatlı iken, ah ! Zirvelere yandım;
Sahil eteklerini kaldırırken kışkandım.

Gece saçını örerken kışkandım suyu,
İsterdim ebedi sürecek böyle uykuyu.

Geldiğim alem belli, kabrini kazıyor kurt,
Yeni İbrahimplere ocak kuruyor Nemrut !

Bakire koylar ve de gönlümde ki o belde,
Tek muhitimin el değmemiş sahillerinde.

Sevinçliyim, yamaçlarla gölgeler öpüşürken,
Gerip kanatlarımı yola koyuldum erken.

Korlanmış yangınlara amansızca direndim !
Şimdi gönlümü el değmemiş sahile verdim...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100969/simdi-gonlumu-eldeyememis-sahile-verdim.html>

DERVİŞ YUNUS

Elinde asa, başında külâhı
Arkasında düz odunlarla taşınır
Bir devrin günahı,
Devrini yüklenen derviş,
Meğer ki hakk'a gidermiş...

Ocaklar yoklukla paymal
Aşınır yürekler
Omzunda heybesi ile gelir bir "hammal"
Neylesin açlık nefesi
Arzuları cennet ötesi...

Bir urup buğdaya yok olan himmet
Yüzüne kapanan o kutlu kapı
Onda nimet, O'na hasret
Adem'in yasak meyvesi
Derviş'in de kafesi...

Kapanır secdeye bir devir ağılar,
Beklenen gün doğar,
Susar meydanlar.
Söz coşkun sularındır,
Buluşur canlar,
Mevlana'nın ney'de sesi
Denizlerin birleşmesi...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101078/dervis-yunus.html>

DERVİŞÇE DEVRAN

Gün doğusu, gün batısı ben varım,
Bazen Özbek, Yakut,hatta Avar'ım,
Gün ortası bir bozkırda yanarım,
Açılmış her gülün fermanındayım...

Kop'un doruğunda çırpınan bayrak,
Hazar'ın yüzünde bir mahzun yaprak,
Sunalar mezarı kınalı toprak,
Olmanın dervişçe devranındayım...

Çoruh, Aras şimdi yapmazken durak,
Selenge içimi oyan bir merak,
Meriç açmaktadır sinemde firak,
Her seher bir gülle mecrasındayım...

İnan uyumadım yad uykuları,
Gözyaşı dök bana dilek pınarı,
Geri verin kamçılanmış suları,
Nice kalyonların kervanındayım...

Kara sevdalınım, vurgunum vatan,
Ruhumun sevdiği mekan gülistan,
Mavi sonsuzlukta kutluca destan,
Kalmanın amansız dermanındayım...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101195/dervisce-devran.html>

YALNIZLAR

Sitemlidir, dertlidirler,
Dost yüzlere hasrettirler,
Karun'ca da cömerttirler,
Yalnız insanlar tanırım...

Gözleri dolu dolu yaş,
Ürkmesene ! Koş ve kaynaş;
Gönüllerince de oynaş,
Yalnız insanlar tanırım...

Hesabı yok, ne hafta, ay,
Gönlü coşsa, hane saray,
Sayıklıyor bir dolunay,
Yalnız insanlar tanırım...

Dolaşır da diyar diyar,
Gurbette nice gün sayar,
Bulamaz gönlünce bir yar,
Yalnız insanlar tanırım...

Bir güvercin çalsa kanat,
Yalnızlığı çağır imdat,
Yaşıyor ki inat inat,
Yalnız insanlar tanırım...

Edalım kalmışım yarsız,
Yalnız kuş var mı, yarasız ?
Beklerim halim sorarsız ;
Yalnızlığı ben tanırım...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101326/yalnizlar.html>

BİR YAZ AKŞAMI

Bafra'da bir yaz akşamı
Çiçeklerde mercan gülücükler
Kuytularda ahır zaman böcekler
Salkım söğütler gönlüme taht kurdu
Yediveren güller duaya durdu

Bafra'da bir yaz akşamı
Kafam tütsü-duman
Gözlerimde altıntopu ufuklar
Elimde çala kalem bir şiir
Akşamlarda deli eder bu şehir
Büyür içimde dolunaylar
Ve..Uzadıkça uzar şimdi akşamlar

Bafra'da bir yaz akşamı
Kırmızı kirazların tadı bir hoş
Gök mavisi sularda sarhoş
Uzaklarda davul sesi tınılar
Bir ikidir kurşun sesi çınılar
Havuz başı yarin çağla gözüdür
Akşamların sevgiliye sözüdür
Fıskiyeden çisil çisil fısıldar
Uzadıkça uzar şimdi akşamlar

Bafra'da bir yaz akşamı
Dostların selamı var uzaklardan
Gurbet içimde köhne bir han
Kaç seneyi iple çektin ey yar
Artık yalan söylemiyor aynalar
Alnımızda gurbetten üç-beş çizgi
Dilim de yedi gurbet bir ezgi
Nasıl çeker bu azabı aşıklar
Uzadıkça uzar şimdi akşamlar...

Bafra'da bir yaz akşamı
Türkülerin incenin de kayboldum
Nebiyen suyundan içsem bir yudum
Derbentteki balık kadar uslansam
Kapı kayasına omuz verip yaslansam
Çözer miyim nedir akşamda rumuz
Ormanlarca dinlenir mi ruhumuz
Ney sesidir yüreğimi parçalar
Uzadıkça uzar şimdi akşamlar

Bafra'da bir yaz akşamı
Zaman tamam gayrı yola koyuldum
Seçilmeyen sokaklarda kayboldum
Camlarına ağır çekilirken perdeler
Mutlu gördüm evlerine dönenler
Birer birer şimdi söner ışıklar
Gecelere hesap sorar aşıklar
Ayrılığın hüznü kımıldar gönlümüzde
Doğum sancısıdır karanlıklar şaire

Alnımı serinletirdi böylesi zamanlar
Göz bebeklerime direnince efkar
Uludağ'a düşer iki topak kar
Uzadıkça uzar şimdi akşamlar

Bir Bafra tütünün de hüznümüz halelenir
Kıyam ettim gurbete elden ne gelir

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101436/bir-yaz-aksami.html>

YÜKSELTEN SÜKUT

Senden, sana hasret olsun isterim,
Beni, içten içe yar ve dilimle !
Teslim sana gönlüm, fikrim, hislerim,
Kör hücrelerimi yak gerilimle !...

Dağlar hasretimi doruklarına,
Çıkardığı gündün beri böyleyim.
Döndürdüm yönümü yar oklarına,
Gerili yayını bırak ! Ne deyim ?.

Hayat iki ucu kördüğüm değil,
Başta da varlık var, sonu da varlık.
Elimle tuttuğum gördüğüm değil,
Nur topu alemde ne ki karanlık ?..

Her doğuş yeniye ve aydınlığa,
Kesik kesik değil , gece ve gündüz.
Veda, veda artık zanlı varlığa,
Bitti iniş çıkış, apaydınlık düz...

Yakın karanlığı, gök pembeleşsin,
Umut cemre gibi düşsün toprağa.
Duam bu dağlarda gökle birleşsin,
Tohuma dön, el at dala budağa...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101571/yukselten-sukut.html>

YARE

Sabah sularında gam ötüşüyor,
Geceler soruyor: Beklenen nerde?
Gündüz güzellikle yorgun düşüyor,
Akşamlar, şakıyor pencerelerde !..

Akıyor kalbime upuzun yollar,
Atıyor dağlarda nabzı yeşilin.
Meyveli, meyvesiz sıralı dallar,
Zaman içimdeki süzülen gelin.

Mor bulutlar kanatlarım olurken,
Hırçın davetlerle çağırır deniz.
Gaipler hıçkırır, yola çık erken,
Dalgalar bağırır, biz de sizdeniz!...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101714/yare.html>

SEVDİĞİM BİR ESMERDİ

Güllerin kan rengi, çiçeğin sarı dili
Bendeydi; vermedim kimselere
Sevdiğim bir esmerdi
Çıkmadı gün yüzüne
Bekliyorum

Koyu bir sessizlik, bulutlar karardı
Şimşek çaktı, gök yandı
Kasırğa koptu birden ! Yükselen dalgalar
Ve... Köpüren denizdi
O.hala gelmedi
Bekliyorum...

Işıklar çoktan karanlığa savruldu
İçimi döktüğüm sahilin
Dalgaları beni vurdu
Her şey kıyamda durdu
Gözlerimde gece kaçtım uzak diyarlara
Zamanı değilmiş yeşilin tarlada
Gülün saçılacak zamanı değilmiş
Hepsi rüya

Apansız uyandım geceye
Bir ah ! Geldi derinden
Bir şey koptu içerimden
Baktım; yıldızlar olduğunca parlak
Ay, yine doğuyor yusuvarlak
Bütün eşyam esmerdi
Ve' esmer geceler'
Odama döküldüler birer birer
Neler söylemedi Çiçeğin sarı dili

Bir esmer kadın ellerime uzanıverdi
Saçlarında güller kan rengi

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101836/sevdigim-bir-esmerdi.html>

YANGINIM VAR

Neye sitem ettin, neye darıldın?
Murçem,hasret yaramıza tuz oldu.
Birer birer ince dallarım düştü,
Silindi mevsimler hepten güz oldu.

Bin umut serpildi ve bir gül düştü,
Çoklukta bunalan yalnızlığıma.
Amansız avcıyı ben mi saldım ki,
Minik kuş, çekilmiş Kaf Dağlarına.

Bir hiçtim, devleştim zamana karşı,
Son cengin çalarken içimde marşı,
Kaçak-suçlu gönlüm sorgulanmadan,
İçine düştüğüm aynalı çarşı.

Yangınım var alın beni ey sular!
Tutukluyum, bitsin artık sorgular,
Beynime açılan acı burgular,
Çıkarmayın beni o yara karşı.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101956/yanginim-var.html>

TASASIZ

Dök gönlüme bulutları,
Buğusunda haşır olayım.
Felek deyip çattınız ya,
Ben ezelden kol kolayım.

Sararsa, solsa bet beniz,
Kaybolsa hep incilerim.
Kıskansa suyunu deniz,
Göz yaşımda gecelerim.

Duymam gelişinden tasa,
Tanıdığımız ecelsin.
Morötesi ışınları,
Gözlerime salın gelsin.

Taş, taş tanrı kessin eller,
Biz tanrımızı birleriz.
Göklere çekilse sular,
Arz-ı teyemmüm eyleriz.

Hayrettin YAZICI

[italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102076/tasasiz.html>

SÖZ

YUTSUN ÇAĞLARI ZAMAN, SÖZDE KUSUR OLACAK ;
İPLERE ÇEKİLENLER, YİNE MANSUR OLACAK...

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102214/soz.html>

AYGÜLÜM

Sevda bulutundan sevgi yağmuru,
Çiselenmez üstümüze AYGÜL'üm.
Siyah kısraklara yüklüdür gece,
Sabaha varamaz size tay gülüm.

Kibrit kibrit yanar düşüncelerim,
Kaç sigara efkarımı dindirmez.
Dipsiz kuyularda ben gecelerim,
Bir türlü gelmedin göze, vay gülüm!

Kaç zirvede susup içime döndüm,
Kaç ırmakta acılara büküldüm,
Yaprak olup dallarına döküldüm,
Bir çiçek açmadın güze, toy gülüm.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102316/aygulum.html>

GERİLİM

Gözbebeklerimden saçılır volkan,
Okyanuslar tarar bu kulaçlarım.
Kızgın güneşlerde serinle, yıkan,
Göklere yelpaze benim saçlarım...

Morötesi ışınlarla yandım ben,
Atomum ısındı tomurcuğunda.
Yanık sevdalarla tutuşup giden,
Bulur benliğimi bir dal ucunda.

Bilinen mekanda yok bana durak,
Atıldığım yollar uzayıp gider.
Yıldızlar arası asma kaydırak,
İçsin yokluğumu suda serviler...

Koşumuz var parçalardan bütüne,
Kesiklik yok katıldığım yollarda.
Özleyişle döndüm anne sütüne,
Ne yanmışım, vefasızca kollarda!

Yansın hasretime doruklu dağlar,
Ufku kovalıyor ilerleyişim.
Sarsamaz teknemi azgın dalgalar,
Sonsuza kanattır bu gerilişim...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102449/gerilim.html>

SENİ BEKLERİM

Kara yere otağ kurdum,
Mum olur seni beklerim.
Senin yurdun, benim yurdum,
Kul olur seni beklerim.

Ben sahrayım, dervişçe gel,
Gönlün Hakk'a ermişçe gel,
Sele kurban vermişçe gel,
Göl olur seni beklerim.

Bir seda sal Davud gibi,
Gerçek olsun dileklerin.
Çık dağlara Musa gibi,
Tur olur seni beklerim.

Akmaz olsun yaşlı Tuna,
Ben yerine emeklerim.
Dönüyorum yuna yuna,
Pak olur seni beklerim.

Biz toplarız narı dalda,
Sarı çiçek sarı dalda,
Şevk içinde arı balda,
Sır olur seni beklerim.

Çöl var ise,çemende var,
Yemen varsa, gümanda var,
Bizden çok şey umanda var,
Yol olur seni beklerim.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102572/seni-beklerim.html>

SEFERİM VAR

Yağız atla yeşil vadi üstüne,
Seferim var gülüm katılır mısın?
Zirvelerden dipsiz deniz üstüne,
Gökçe şahin olup atılır mısın?

Yahut dengimizi bir pula satıp,
Olanca varlıktan kurtulur musun?
Yoksa benliğini mermere katıp,
Bir mimar elinde yontulur musun?

Biliriz dağları,deniz nasılmış?
Kimlere yad olmuş bu çılgın sular?
Dalınca ummana Mansur asılmış,
Kurulmuş bahtına çirkin pusular.

Nedir kırat senin ürkek sekişin,
Memnu meyva değil bu toprak bize.
Elleri duada kalan postnişin,
Maya çalmış bu seherde denize...

Gül'üm,bize meşaleler yanacak,
Soyunacak şafak kara geceden.
Bu yanık gönlümüz içip,kanacak,
Fısıldanacak ki, bir sır..İnceden...

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102683/seferim-var.html>

GÜN VE GÖZLER

Ben gözlerinin içine bakmayı henüz öğrendim
Bütün kötülüklerden arınmış içim
Sevgiye demlidir militan yüreğim
İndifa halinde kayacak son yıldızı bekler
Üşümesin diye kuytularda bebekler

Ben gözlerinin içine bakmayı henüz öğrendim
Ben çoktan öğrendim dünyanın kaç bucak olduğunu
Ömrümün çoğunu gurbete eklemledim
Sıla gözlerimde buğulu bir düş
Biz büyüdüğümüzü sanırken
Büyüme şakuli bir düşünüş
Çoktan öğrendim

Gözlerinin içine bakmayı henüz öğrendim
Sağalmaz yaralarım oylum oylum
Bulut olup ağmamışım uzun sürmüş toyluğum
Sevi sazda dümbelek, vicdanın eksik etek
Karanfilin boynu bükük olduğunu
Saçlarını savurduğunda deli rüzgarı
Sigaramın ucunda duman duman efkarı
Çoktan öğrendim ama

Gözlerinin ta içine bakmayı henüz öğrendim
Uçuruma açıldığını yarların
Suyu ekmeği kara başka diyarların
Cemre toprağa düşmüş
Dallara su yürümüş
Çatlamış çiçekler kışa hasetinden
İlk ışık düşmüş kara zindanıma
Benimde büyümekte artık göz bebeklerim

Gözlerinin içine bakmayı henüz öğrendim
Düşe yatmadım anka
Üveyikler yok, kınalı keklikler, paçalı güvercinler
Artık dağa çıkmıyor kurtlarda
Ben gözlerinin içine bakmayı yeni öğrenirken
Son ceylanı da vurdular
Boy vermezken Sultan suyun sazları

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102854/gun-ve-gozler.html>

VURULDUM

Bende fırtınayım, dallar kırmadım,
Acılar bir yumak haykıramadım,
Gönlümü ansızın yoklarken eller,
'Düş yakamdan !' deyip, kurtulamadım...

Kafesim örülmüş, ızdırap, elem,
Sesler duymaktayım, bambaşka alem !
Davudi nameler salamadım ki,
Göklere yükselip ben, kalem,kalem...

Suları alevden kalbimde ırmak,
Setlerimi birer, birer yıkarak,
Bilinmez diyara döndürdü yüzüm,
Pak olup huzura çıktım yunarak...

Kasırgaya gülen dala vuruldum,
Beyaza, yeşile, ala vuruldum.
Durak yapamadım hiçbir güzelde,
Sonsuzluğa giden yola vuruldum...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102985/vuruldum.html>

BAHARDIR BEBEĞİM

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103105/bahardir-bebegim.html>

ŒİMDİ BİR BAŞIMI GEZDİREMİREM

Başımda Őlkeler gezdirirdim ben,
Œimdi bir başımı gezdiremirem.
İçimde tufanlar kopuyor her dem,
Bu kahpe kalemi yazdıramiram...

Kolum-Kanadımdı Aras'la, Tuna,
Aras yaralıdır , Tuna uykuda.
BŐtŐn gŐnahımı yıkadım suda,
Vatanıma hudut çizdiremirem.

Nerde zulŐm gŐrsem savaş açardım,
Karada, denizde, gökte uçardım,
Sevdalar yoluna serden geçerdim.
Bu köhne teknemi yŐzdŐremirem.

BŐtŐn dŐnya Œimdi kire bulandı,
İŐittiĐim her söz bŐyŐk yalandı,
Umuda diktiğim çiçek yılandı,
BŐyŐdŐ başını ezdiremirem.

Başımda ki duman neden sağalmaz,
DŐŐman çoğalır da umut çoğalmaz,
Kırılmış telleri kopuzum çalmaz,
GŐnlŐme bir tŐrkŐ dizdiremirem.

Dize gelmedik de göze mi geldik,
YŐze gelmedik de söze mi geldik,
Yokladım ruhumu ben didik didik,
Şeytan Őçkenini çŐzdŐremirem.

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103208/simdi-bir-basimi-gezdiremirem.html>

ALKIŞ CENNETE KADAR

Fethi GEMUHLUOĞLU'nun
Aziz hatırasına

Felaket mi oldu ne ? Sarsılmada hisarlar,
Ferman idamlık olsa, seni gülden asarlar,
Gittin ki bahçemizde zambaklar boynu bükük,
Mahzenlere kapandı sevgiler bölük bölük;

Bu gönül taşkınına nasıl alacak mezar ?
Sana alkış Fethi Can, alkış cennete kadar...

Güneyin meltemiyle şehir şehir savruldu,
Can pazarı kuruldu, sen gönülden vuruldu.
Ateş hattında bile durdun ve serinledin !
Azadelikken alem, sen yürekten inledin;

Asalet mi, hürmet mi? Olmadın şair, yazar,
Sana alkış Fethi Can, alkış cennete kadar...

Kapatacak kirleri dalga dalga okyanus,
Gamlanma kucaklıyor gök ekinleri Yunus,
Arza bayrak açarken nice kahpe nadanlar,
Gökler yaran yıldızı tanımamış meydanlar;

Kutlu töre gereğince kurt kabrini böyle kazar,
Sana alkış Fethi Can. Alkış cennete kadar...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103316/alkis-cennete-kadar.html>

UZAKLARDA ERZURUM SOLUYORUM

Yakutiye, hücre hücre sorgudur,
Çifte Minare'de suskundur zaman.
Genç kızıma kar çiçeği gelinlik olur,
Ay şafağı Palandöken'de duman...

Tabyalarda memnu meyve yenilir,
Allahu Ekber'de karlı kış günü.
Nene Hatun kırk canıyla dirilir,
Her on iki mart da olur düğünü...

Çakmak gözleriyle yürür dadaşım,
Gergin omuzunda tarihin yükü.
Anne, bu gün yine dönüyor başım,
Söyle bana "Fadimeli" bir türkü.

Kaçıncı bahardır, cemre düşmedi,
Leylek şakımadı, saz ötüşmedi.
Çelik eyelerle bilenen sabır,
Nöbetinde bitiriyor Mehmet'i...

Dumlu Baba pınarından su içer,
Çermik güzelleri bahar ayında.
Delişmen oğlanlar bir güzel seçer,
Gül açar bahtımın kara suyunda....

Hayrettin YAZICI [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103417/uzaklarda-erzurum-soluyorum.html>

BABAM

Kanatları indi göğün,
Dağımız bozuldu baba.
Dört iklim,günde beş öğün,
Bağımız bozuldu baba...

Karanlığa nur denedik,
Bir türlü yanmıyor baba.
Yokluğun zorlu bir gedik,
Kolay kapanmıyor baba...

Koca dedikleri dünya,
Yalnız bir oyundu baba.
Gecelerin uzununa,
Saatler soyundu baba...

Yine koyaklarda sürü,
Yollar yine tozdu baba.
Atlı yürü, yayan yürü,
Kahpe felek bozdu baba.

Kar düştü gönül yurduma,
Şimdi bir dağ oldu baba.
Bülbüller dertli ötüştü,
Başımız sağ oldu baba...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103551/babam.html>

OĞUL

Sevinçlerle bekle beni yuvada,
Bir gün kanat gereceğiz havada,
Nice çığlık attım, dağda, ovada,
Geldin dünyamıza yaz gibi oğul...

Kında çekilecek kama olasın,
Ezik yüreğime yama olasın,
Kumrulara inat huma olasın,
Durup da dinleyim saz gibi oğul...

Sular yere sarışıp da akanda,
Çiçek sarılıp da dala çıkanda,
Yıldız parıldıayıp gece bakanda,
Zannettim bu dünya biz gibi oğul...

Sayılar, seneler bir bir geçende,
Turnalar gllerden suyun içende,
Gidenlere inat bende göçen de,
Saydım tamam olmuş yüz gibi oğul...

Olmayınca lm ne ki doğarmış?
Karlara yağmış, yüce başlar ağarmış,
Her bulut bir meme, yerler sağarmış,
Tut hele ellerim, buz gibi oğul...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103675/ogul.html>

SİTEM

Kaptı felek brkmz,
Başımız duman eylemez.
Ufka hasret trkmz,
Gayri turnalar söylemez.

Gem tutmuyor körpe taylor,
Boyun bkmş umutlarım.
Ne Kafkaslar, ne Altaylar,
Dağa çıkmıyor kurtlarım.

El olmuşum yurtlarıma,
Çizmiyor Tuna serhatı.
Çekildim hudutlarıma,
Bulmadı başım rahatı.

Neydi felek bizle kozun?
Boğdun bizi karanlığa.
İsyanı var gönlümüzün,
Dayanmıyor gaddarlığa!..

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103812/sitem.html>

YALNIZLIĞIMLA BİR GECELİK SÖYLEŞİ

Yine bir başıma, yine yalnızım
Otur karşıma şöyle dostça
Yüzüme bak, yalnızlığım
Dünya mı boşaldı
İçimdeki konaklar mı yıkıldı, bilemem
Neden geleceğe kurulu köprüler uçtu
Geçmiş yine sığınak, neden

Ah ! Yalnızlığım; bir şey değişmedi
Ben, yine ülserli bir hırçın
Sen, acılarıma gülen deli kız
Ne söylediyse yaptım
Astım sol duvara gençlik resmimi
Sağ yana dizim dizim kitaplarım
Şu köşede bağlamam, şurada küçük masam
Çoktan uyumuş olmalı karım, çocuklarım
Otur karşıma şöyle baş başa kalalım
Derelim Mansur'u perişan eden gülleri dar'da
Ve..ilk tekbiri duyalım derince kuyuda

Yunus'la söyleşelim, Mevlana ile yanalım
Sinan'la kubbe çatıp, Füzuli ile kanalım
Görelim İbrahim'i güller içinde neyler,
Yükselecek çınarın hikayesini mi söyler
Bu ateş, bizim de içimize düşer
Böylesi zamanlarda
Tuğlar kalkar, kös vurulur
Akan sular durulur
Zafer takı yürür meydanlarda

Gönlümüz Malazgirt'ten düşer bebek koyuna
Göğüs geçirir Belgrat, Tuna alır koynuna
Geçer üzerimizden nice devirler geriye
Kaç mısrada, kaç güzel ele gelir
Yedi cellatla Genç Osman hançerlenir
Allah'u Ekberler kanlıdır; kışta-karda
Sadabad'a giden güzeller
Nalın kırar kaldırımlarda
Bir yanda asılı kalır Şair Nef'i
Genç Osmanlılar çile doldurur zindanlarda

Ah yalnızlığım
N'olur sabah yıldızı erken doğsa üstümüze,
Kan ve güller karıştı bu gece hikayemize

Hayrettin YAZICI[italik]

PENCEREM

Bir gün gelirsen,
Kapımızdan gel,
rkten ecel !

Pencerem niyet,
Mavi hürriyet,
Beklerim, kismet...

Kanadım, kolum,
Uçmazsam edalım,
Ne olur halım?

Pencerem çiçek,
Kuşlar tecek,
Dertler bitecek...

Söyle ne çarem,
Mezarda pencerem,
Olur mu çarem ?

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104034/pencerem.html>

GÜL

Nerdesin, yıllardır özlediğim renk?
Seni buram buram koklarken firenk,
Bütün hayatımdan çalıp gittiler,
Taktılar boynuma bir kuru çelenk !

Nergis, ful, müge, mor menekşe ve lale,
El ele tutuşsa da değmez bir güle.
Kelebekler gibi uçuşurken o renkler,
Meğer ki ahtımız da maya çalmışız göle !

Kıskanç bahçıvanlar yemin içmişler,
Seni bahçelerden sökecekmişler,
Gül tarlalarınca yanarken kalbim,
Beni zakkumlarla dövecekmişler !

Bülbüle hasetle erisin bu dil,
İster yüreğini yarsın karanfil,
Bıçak yemeyecek dalın, budağın,
Ben, seni bırakmam çardakta sefil.

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104161/gul.html>

GURBET YABANI

Gittim, gördüm... Yurt Dışında çalışan
Aziz işçilerimize, ithaf olunur.

Terk ederken yurdumda maralımı,
Düşürdüm gönlüme al bayrağımı.
Köz oldu bu gurbet içimde pul pul,
Dediler, bu derdi ya çek, ya kurtul !

Bir sarı zamana saldılar beni,
Vatandan gurbete sürdüler beni...

Kendi vatanında kim bahtı kara?
Çaresiz dizildik hep sıra sıra,
Çok güzel gördüm ki boynu büküktü,
Katar katar tren gelirken gara...

Bir sarı zamana saldılar beni,
Vatandan gurbete sürdüler beni...

Emmişim sütünden ben doya doya,
Anne ellerini kaldır duaya,
Dönülür, dönülmez kimler bilecek?
Gurbette erirken gün saya saya...

Bir sarı zamana saldılar beni,
Vatandan gurbete sürdüler beni...

Kahreder ummanlar bu kaynamaya,
Kimler koydu anam bizi darlığa?
Ben öz vatanımın er kişisiydim,
Gönlüm dayanmıyor bu gaddarlığa !

Bir sarı zamana saldılar beni,
Vatandan gurbete sürdüler beni.

Bu gurbet kelamı hangi dilden ki ?
Kiblesi var mıdır, hangi dinden ki ?
Gözlerim göklere açılı kaldı,
Benim anam kimi emzirmede ki?

Bir sarı zamana saldılar beni,
Vatandan gurbete sürdüler beni...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104278/gurbet-yabani.html>

BİR ÇAPRAZ DÜŞÜŞTÜR AŞK

Apansız uyandığın
İçip de kandığın
Ateşlere yandığın
Kaç fanilada ıslanıp
Sabaha uyandığın

Yer sadağın
Gök bayrağın

Aşk

Yara vurdun yaralandın
Kaç yürekte paralandın
Gelinliksiz düğünün
Güle düştü günün

Aşk

Bir çapraz düşüştür aslında
Kayıp giden zamana
Aldırma günahına
Aşkın alın yazısı
Kazınmış sevabına

Aşk

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104386/bir-capraz-dusustur-ask.html>

AFAKI SANSAN SESLER

Çarpıtı insanı hürriyet ,
Ateş düştü ceninlere !
Bütün oluşlara hayret ,
Hayret kuytuda cinlere !...

Tohumsuz dünyadır Meryem ,
Kabil bir hesapsız katil .
Fırtınada kuşlara yem ,
Silahları kum eabil...

Çarmıh, kan gölü bir dünya,
İlim, Voyvoda'da kazık.
Ashabı Kehf derin rüya,
Hayat Buda'da mozaik.

Sırılsıklam terdir Hıra,
Uyku mezara erteli.
Kılıç çekilir kahıra,
Habeşli Bilal bam teli...

Dünya havasız bir fanus,
Gönül hudutsuz okyanus,
Çöllerde kasırga Temür,
Dillerde letafet Yunus...

Ayasofya bitik nefes,
Selimiye afak afak,
..... bir karanlık ses,
Sinan bir aydınlık şafak.

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104540/afaki-sarsan-sesler.html>

KARANLIK VEHMI

Bahtımıza doğmaz güneş, ne deyim?
Kısmeti kesilmiş aydınlıkların.
Söyle ! Hangi diyar, nasıl yerdeyim?
Delilik vehmi var karanlıkların.

Ufukları kovalamayan yollar,
Kaç zamandır kaybedeli dilberi?
Sevgiliye hasret açılı kollar,
Yalan sofrasının tuzu, biberi.

Benim yarı deli, benim serseri,
Nicedir sevdası dönen başımın?
Sükut bilmez zaman kimin eseri?
Kimlere vebali, bu göz yaşımın?

Kaçtığım kendimdir, korktuğum kendim,
Alınmasın, gocunmasın kimseler.
Bir çığlıkla sonsuzluğu denedim,
Avazıma kapak olmuş bu gökler !

Sanki bütün yollar bana kapalı,
Bunca karanlıklar benim içinmiş.
Unuttum renkleri, yeşili, alı,
Şafak gözlerime geceler inmiş.

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104647/karanlik-vehmi.html>

GÜL DALINDAN AS BENİ

Hep bendim müşterisi,
Yıkık, viran hanların.
Ateşine yanmışım,
Şımarık külhanların.

Kovulur her kapıdan,
Gönül uslanmaz neden?
Biraz şeytanım ol da,
Çıkar beni çileden !.

Son kalan ceylanların,
Gözlerine takıldım.
Yorgun bir çınar gibi,
Ta, kökümde yıkıldım.

Nöbet tuttum kapıda,
Silahsız ve pusatsız.
Gezdim nice diyarlar,
Hem kolsuz, hem kanatsız.

Bilemedim, bir türlü,
Dün nedir, yarın nedir?
Her yola düştüğümde,
Boynumda yağlı kendir.

Asacaksan as beni,
Yeter ki, gönlün olsun.
Yalnız senden son ricam,
Dar ağacım gül olsun...

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104759/gul-dalindan-as-beni.html>

ELÇİM

İçimde volkanı hasret dağının,
Vurur mu, saati vuslat çağının?
Sarılsa dört yanı yar otağının,
Ben günahı, ben sevabı olurdum.

Ne konaklar kurdum senin uğruna,
Dönüp de bakmadın kutlu çağırma,
Gelsen ; çare olsan, bu kalp ağrım,
Ben günahın, ben sevabın olurdum.

Bak ısındı kanım, çoktan kanına,
Çağırsaydım gelir miydin yanıma,
Kattım seni gönlümün kervanına,
Ben günahın, ben sevabın olurdum.

Sen kimin nesisin, neresi yurdun?
Ansızın gönlüme gelip oturdun,
Tutmaz, elim, kolum, nasıl da yordun,
Ben günahın, ben sevabın olurdum.

Bir bakış baktın ki, yaktın içimi!
Ben mi yaptım bu onulmaz seçimi?
Bekletme kapında garip elçimi,
Ben günahın, ben sevabın olurum.

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104887/elcim.html>

YALNIZLIK

Yalnızlık
Ne çokluksun
Bunaldım derinliğinde

Çokluk
Sen nece yalnızlık
Üşüdüm serinliğinde

Dostluk
Sevginin sonsuz coşkusu
Uçuyorum birliğinde

Hayrettin YAZICI

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105009/yalnizlik.html>

İKİ AŞK ARASI GERİLMİŞ YAYIM

İki aşk arası gerilmiş yayım
Ben sahrayı bilmem, bir körpe tayım
Zamansız icadım, ben bir hatayım

Vur dediler, vuramadım uzaktan
Kurtulamam iki dilli tuzaktan

Gözlerim bir yanda, gönlüm bir yanda
Parçalı düşmüşüm ben aynalarda
İki ocak birden yanar bir anda

Dur dediler duramadım uzakta
Kurtulamam, ayaklarım kızakta

Dini ayrı, dili ayrı, sevda dediğin
Neydi karanlıkta seçemediğim
Yarası çok kapanmaz ki gedyim

Sar dediler saramadım bezinen
Vurdu beni bir çift acı sözünen

Kaç yıl oldu bozuldu bak ayarım
Parçalandım bir ay gibi hep yarım
Sen duymazsın, acıyı ben duyarım

Deli gönlüm uslanmaz her kucakta
Yan dediniz, yandım harlı ocakta

İki aşk arası gerilmiş yayım
Bil, ey gönlüm; bu gün senden yanayım
Doldur, be hey saki! İçip, kanayım

İster deli gönlüm hiç uslanmasın
Vur teline kopsun ! Sazlar susmasın

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105112/iki-ask-arasi-gerilmis-yayim.html>

BAHÇIVAN GÜLLERDE YANGIN VAR

Bahçivan ! Güllerde yangın var bu gün,
Yağmur da yağmasa halin ni'colur?
Her bahar da çıkan kaçınıcı sürgün?
Mekansızlık her garibe güç olur.

Kaç ova dolaştın, kaç deniz geçtin,
Neden kamçılanmış sulardan içtin?
Diyardan diyara kanatsız uçtun,
Beklemez sevdiğin, vakit geç olur.

Gözyaşım içime akıyor şimdi,
Ağır geçti kışım tipiler dindi,
Bahar geldi diye sevinen kimdi?
Aldanma sonunda kalan hiç olur.

Hey deli kız ! Güldedir yangınımız,
Tutuşmakta şimdi dört bir yanımız,
Yalanmış sevgiye bak imanımız,
Karşılıksız sevgi kalpte piç olur.

Yan yüreğim ! Olmaz aşkın izanı,
Bahar amma, aratmıyor hazanı,
Dünya fanus, çatla devrin ozanı,
Sen neylesen gönüller de suç olur.

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105266/bahcivan-gullerde-yangin-var.html>

İLK CEMRE

Saçlarıma kar yağdı, gözlerimde ilkbahar,
Başımda yüz bin türlü endişe rüzgarı var!
İnandım da yoldayım; gel diyeceksin bir gün,
Mutluluk şarkımızı söyleyecek dalgalar...

Gönlüm hüznü bıraktı, kalbim sevinçle çarpar,
Yaşım yirmi, elliymiş, gayrı ne anlamı var.
Düşer cemre toprağa, ansız yenilenirim,
Yalnızlık ne kelime, şimdi dört yanım bahar...

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105432/ilk-cemre.html>

CANCAĞIZIM

Ne güzeldi sükut, başımda duman;
Bir ben vardım, birde asılı zaman,
Sevdalarım vardı, cana kıymayan;

Çektiler, üzüldü ayağım yerden,
Düştüm yüzü koyun, hızlı trenden!

Su sesi, kuş sesi ve kaval sesi,
Yanağımda zambakların busesi,
Dudağımda Yesevi'nin nefesi;

Seher vakti ben düşerdim yollara,
Bilmezdim; fırında ekmek kaç para.

Başaklar çatlarken gün ortasına,
Kalmaz gönlümüzde, ne gam, ne tasa,
Bir de cam bardakta demli çay olsa;

İnan, herşey nasıl kolay olacak,
Kıyamet mi ? Nasıl olsa kopacak.

Gün eğer başını, deniz durulur,
Her gönülde harlı ocak kurulur,
Aslı göle düşer, Kerem vurulur!

Halelenir göğümüzde, ay dede,
Kırılır kadehim, son meyhanede !

Cancağızım, hayat dediğin ne ki?
Çekersin birini, kalır öteki,
Ömrünce sayarsın bitmez pösteki;

Bir güzeli düşür yine gönlüne,
Ne de olsa ömür katar ömrüne...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105590/cancagizim.html>

GÖZLERİN

Gördüm ki, gözlerinin içinde bir derinlik,
Sandın ki, dalıp dalıp çıkıyorum ummana.
İslandım yeşil yeşil, tattı ruhum serinlik,
Arzumdan, ilmek ilmek perde çektim zamana...

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105717/gozlerin.html>

MİRAC

Hangi durak rahmettir, bu sonsuzluk içinde?
Hangi ilim ki kayıp, arandığımız Çin'de?
Ahmakıyız göklere kanat geren aracın,
Kötürüm nasıl anlar, manasını mirac'ın ?

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105847/mirac.html>

BİR DAĞBAŞI YALNIZLIĞI

Hastayım, düşmüşüm elden ayaktan;
Mazeretim kabul etmez yar benim.
Seçemez gözlerim, karayı aktan,
İnceden başıma yağar, kar benim.

Bir dağ başı gibi yalnızım şimdi,
Bahardır ya, sandım tipimiz dindi,
Kapımı zamansız bu çalan kimdi ?
İçime gurbette düştü, kor benim.

Deli yalnızlığım otur karşıma,
Bu dertleri, hep sen açtın başıma,
Ey gurbet! Kaç yıldır düştün peşime,
Halimi sormuyor artık yar benim.

Kendime düşmanlık, kendim ederim;
Kaç yıl oldu diyar diyar giderim,
Düğümlemler boğazımda kederim,
Yediyim, içtiğim, bu gün çor benim.

Deli gönlüm, gel, ger artık yayını,
Zorda olsa, al sevdadan payını,
Sal boşluğa gitsin körpe tayını,
Çıksın ister yüreğimden ter benim.

Hayrettin YAZICI[italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106023/bir-dagbasi-yalnizligi.html>

KÜNYESİ ATEŞTİR SEVDA DEDIĞİN

Künyesi ateştir sevda dediğin,
Asarlar boynuna ansızın senin,
Çıkarıp atmaya kalmaz mecalin,
Dizinin bağını, çözer ansızın !

Gönül durak bilmez, gezer dağ, ova,
Açılır başına bitmez bir dava,
Derin sorularla çekip sınava,
Hüküm verir gibi kızar ansızın...

Dünya bir yanadır, sevda bir yana,
Yaparsan tercihin sevdadan yana,
Doğduğuna pişman eder anana
Uslanmaz da seni, üzer ansızın...

Senindir, künyene kazılı bu dert,
Alır da mertliğin, götürür namert,
Bu derdi çekemez, ben, diyen her fert,
Uzaktardan seni ,süzer ansızın...

Sevdasız gönülde aranmaz vefa,
Katar katar gelse çekilir cefa,
Zaten görmemişsen ömründe sefa,
Gitmez güce, yaptıkları kansızın !

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106178/kunyesi-atestir-sevda-dedigini.html>

YALIN AYAK KOŐTA GEL

Ben acıyı katık ettim yüreeğe,
Üstümüze bir yar gibi, düşte gel,
Kaç zamandır gönlüm açık dileğe,
İster üryan, yalın ayak koş da gel.

Deme sakın, kar, fırtına yollarım
Nicedir açıktır sana kollarım,
Lal oldu bak bağılmaktan dillerim,
Korkusuzca, Şu dağları aőta gel.

Yangınımız, bil ki, senle dinecek,
Sen bilmezsin talihimiz dönecek,
Gönlümüze serinlikler gelecek,
Ak gözenin sularından içte gel.

Gelmezsen çekerim kendim dara ben,
Olurum yürekte inan, yara ben,
Alıştım başımdan gitmez, kara ben,
İster bahar olsun, ister kışta gel.

Gel ey, deli mavim, gel özgürlüğüüm,
Bitsin artık ömür boyu körlüğüüm,
Hayatından tat almadı erliğim,
İster omuzda gel, ister başta gel...

Hayrettin YAZICI[/kalin][italik][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106282/yalin-ayak-kosta-gel.html>

ÇOBAN KIZI NAZLI

Ben, çoban kızı Nazlı;
Yüce doruklu dağların "Hürriyet" adlı kızı,
Sen, kanlı savaşların usancı delikanlım;
Saçlarım bir demet gül;

Alsana...

Göklerle konuştum, seni sordum gecelerden;
İri gözlerimde yolları avladım,
Kuzularla avundum yıllar yılı,
Kurtuluşumuza ağıtlar yaktım,
Türküler söyledim, gamlı;

N'olur kalsana!...

Yeşil çimen, sarı çiçek,
Harıl harıl bak sular...
Turnalar dönüyorlar haberle !
Oğul oğul arılar...
Beyazını şubat karlarından.
Yeşilini baharlardan derdiğim,
İşte, kar çiçeklerinden örülü gelinliğim,

Petek sana...Bal sana...

Tam tekmişsin o günlerde ki gibi,
Yeni seferlere mi muştulusun, yığıdim ?
Dönersin, dönemezsin kim bile?
Bana kendi dilinden"Hürriyeti"anlat.

Ben, çoban kızı nazlı;
İçimi yakıyor gecelerin yalnızlığı;
Hilalin koynundan yıldız getirdim sana,
Bir kerecik kollarına alsana;

N'olur kalsana!...

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106404/coban-kizi-nazli.html>

BİR EFSANE MİYDİ

Bir efsane miydi başından geçen?
Dile dolamışlar seni, sevdiğim.
Kadim bahçemizde zamansız açan,
Güle dolamışlar seni, sevdiğim.

Nederse desinler, aldırma ele,
Olanca varlığın vermişken sele,
Geldin gece vakti sen bile bile,
Yola adamışlar seni, sevdiğim.

Bilirsin; ne kadar sevildiğini,
Sulara bırak da gel kimliğini,
Çiçeklerden ördüm gelinliğini,
Tüle dolamışlar seni, sevdiğim.

Aram uzak diye üzülme sakın,
Sevilince olur ıraklar yakın,
Kurt-Çakal zamanı, aman ha, sakın !
Pula dolamışlar seni, sevdiğim.

Gün olur, sabırda tükenir bir gün,
Dert düşer içine, kemirir hergün,
Olmaz her mevsimde davulla düğün,
Zile dolamışlar seni, sevdiğim.

Gel artık, kavuşma vaktidir şimdi,
Kesildi kasırga, tipiler dindi,
Karanlığı yaran gözler benimdi,
Ele dolamışlar seni, sevdiğim.

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106551/bir-efsane-miydi.html>

KAHRAMAN

Bir sükutu durak yapan kahraman,
Donanıp ta, dorukları aşmaz mı?
Acep gök, bayrakla selamlaşmaz mı?

Eski sevdaların müjdesi değil,
Yaslı gönüllerde yakılan ocak,
Hasretin nabzında açılan kucak...

Destansız devirler eşiğindeyiz,
Suda halkalarla benzeşir iman,
Kaçınıcı kısrak da nal kesti zaman?

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106678/kahraman.html>

YAR GÖRÜNEYİM

Esmе rüzgar, batma gün, demek olmaz,
Bu saati kimler kurmuş ? Yanılmaz,
Gelmeyince saki, içip, kanılmaz,
Beyaz bulanıksa, kar görüneyim...

Ufuklara kara çökmüş akşamlar,
Şimşeklere kucak açıyor damlar,
Şirin'siz Ferhat'ı paralıyorlar!
Ellerimi açıp, yar görüneyim...

Hangi deli, hangi demir kafeste?
Çılgınlık hevesi, nara bu seste,
Doldursun semayı hep beste beste,
Kuytulardan çıkıp, var görüneyim...

Furyası beynimde düşüncelerin,
Bu çağda haykırmak, neyime benim,
Takılıp ardına yol yol gideyim,
Yokluğa karışıp, sır görüneyim...

Nerde ninnileri anne kucağım,
Olsaydı benimde bir oyuncağım,
Bütün varlığımı hep saçacağım,
Kapayıp gözümü, kör görüneyim...

Kara gözlüm yakar dedin bu gökler,
Ellerinde güller, bizi kim bekler?
Kumda oynamalı mini bebekler,
Saçılıp, dökülüp, yer görüneyim...

Hayrettin YAZICI
[italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106821/yar-goruneyim.html>

LEYLEK ZAMANI

Turnaları salma yola gelmezler,
Gülüm, şimdi mevsim leylek zamanı.
Çekildi göllerin sazlı suları;

Çoktan hazırladık sapı-samanı,
Gülüm, şimdi mevsim leylek zamanı...

Başımızda gece yıldız yağmuru,
Günümüz günaydın, sular dupduru,
Kadı kızı olsan görmem kusuru;

Arıda olsa da çiçek talanı,
Gülüm, şimdi mevsim leylek zamanı...

Tara saçlarını, devir bir yana,
Gözlerin gözümde, çatlasın ayna,
Toy-düğün günüdür sen de çal, oyna;

Doldur saki son şişede kalanı,
Gülüm, şimdi mevsim leylek zamanı...

Bekletme N'olur, artık çık da gel,
Bahardır yollarda kalmadı engel,
Yılmam beklemekten yeter ki, sen gel;

Kalmadı dağların sisi, dumanı,
Gülüm, şimdi mevsim leylek zamanı...

Bir dağ gibi devrilirim derinden,
Kopar bam telimiz ince yerinden,
Güller boyun büker bak kederinden;

Sen gelmezsen gönül çalar kemanı !
Gülüm, şimdi mevsim leylek zamanı...

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107025/leylek-zamani.html>

GÜLLER BUGÜN YORGUN DÜŞTÜ

Bir hal oldu akşamlara,
Yalnız kuşlar üşümüştü.
Boyun büküp sabahlara,
Güller bugün yorgun düştü...

Böldüm yarıdan geceyi,
Sana koştum adım adım..
Çözmek için bilmeceyi,
Kapılarına dayandım !

Ellerin sanki vedalı,
Oturmuşsun, yalnız, sus-pus.
Rahmetler gökte asılı,
Çiçekler saksıda mahpus.

Galebe çaldın zamana,
Unutuldu güzel sözler.
Yakışmıyor derdim sana,
Mermer katısı o gözler.

Kalbini yokladım ansız,
Bu gece nasıl uyudun?
O el benimdi, vefasız !
Dokunduğça ağlıyordun...

Hayrettin YAZICI
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107169/guller-bugun-yorgun-dustu.html>

AN

Dağbaşlarına saçlarım,
İplik iplik savruluyor..
Direndiğim gecelerde,
Beni uykular vuruyor!...

Kaydetmezken saat an'ı,
Ben an'ların aşınası.
Bakmayın elime dostlar,
Yaktığım zaman kınası...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107353/an.html>

NECE HAYAT

Suydu, pusuydu hayat
Kuşku kırkkanat
Herşey dünden çok bayat
Ne med, ne cezir
Ne hakan, ne vezir
Bir tek emir
Bir tek demir
Henüz orta yerde yok on emir
Yok parantez, kesir
Bir kızıl kor güneş
Bir dul toprak ay
Ne ampul, ne şinanay
Yürek, bir katil, Kabil
Boşluk, kum, eabil
Kılıç-kalkan, bela
Susuzluk kerbela
Yok garip-gureba
Ne taun, ne veba
Ne yelken, ne fora
Ne çöl, ne sahra
Bir çıplak Adem
Ve Havva
Yürüdüler zamana
Yok, kara lastik, kundura
Arılar, karakarga, yasak meyve
Okyanuslar, inci-mercan berhava
Ve dağ dağ dünya
Kısraklar gebe zamana
Kuşlar, sincaplar kayın ağaçlarında
İndiler bire birer toprağa
Ve ilk kez karaya yürüdü kurbağa
İnsan, bakmayı bilmezken sağa-sola
Ağır yedi şamarı sol yanağından
Bir ifrit çıktı kanından
Önce bir kama yaptı kayadan
Artık oç almak zamanı sahipsiz dünyadan
Dünya sahipsiz değilmiş bilemedi
Oturup, kanını emdi
Kalmadı dünya, dünyalılara
Uzun uzun baktı yıldızlara
Ufuk şimdi kapkara
Bir ağır külünk vebal
Ve müebbet bir ceza
Yaşanmaz oldu dünya

Neden hala çiçek açar kirazlar
Neden uçmaya çalışır kazlar

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107558/nece-hayat.html>

GÖNÜL AYARIM

Kaç yıldır bozulmuş gönül ayarım,
Sevda düşer yüreğime, hep yarım,
Gündüz, gece damıtılır efkarım;
Çekerim de bir kez gelmez kızağa,
Yaklaşır sanırken kaçır uzağa.

Anlamam gönlümü, sende ne bulur?
Bir göz kırpar ve ansızın kaybolur,
Beklemekle sandım sular durulur;
Dilim tat bulmuyor, balda, petekte,
Yıllar var, tırmandım, kaldım etekte!

Sevda dediğimiz ateşten nehir,
Beklemez ki seni, ne köy, ne şehir,
Falcılar elinde buğulu sihir;
Kara sevda künyelidir tarihin,
Aç dersin de, açmazlar kör talihin.

İçime işliyor bu hasret, bu gam,
Erir yürek yağım, bir kardan adam,
Benim tek sığnağım bu sağır odam;
Yüksek perdeden de, duymazlar sesim,
Vurdum yokuşlara, bitti nefesim.

Gün nedir, gece ne? Gözüm seçemez,
Yaralı ceylanlar, sudan içemez,
Candan geçer gönül, senden geçemez;
Kaç dudakta, tuz bıraktın kim bilir,
Çek diyorlar, bilmem, nasıl çekilir?

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107662/gonul-ayarim.html>

ŞİİR DERMANİM

İster nazla gelsin, ister niyazla,
İster cmbŐle gel, gel ister sazla,
Asla karŐılamam ben seni nazla ;

Gel bizimle her vakitte hemdem ol,
Gel yeter ki, yaramıza mermeħ ol.

Sen gelirsen aĉar, gŐşende gülüm,
Sen gelmezsen, ömür boyu srgnm,
Sonra yed ellerde olur dğnm ;

GerĉekleŐmez kırk asırlık ereğim,
Yoksun diye paralarlar yüreğim.

Taşa tut camlarım, kır ister kapım !
Gel ey, okunacak sevda kitabım,
Gel bu akşam dkl dolmadan kabım ;

Sen gelmezsen buruk kalacak aŐklar,
Ha ĉatladı, ĉatlayacak başaklar...

Gülüm boynu bükük, gonca yaralı,
Bak dertlerim, dizim dizim sıralı,
Kapanır üstüme gecenin Őalı ;

Aslı kapıdadır, bacada Şirin,
Vur geceme ! Atsın nabzı Őiirin...

Ey Şiir, gel artık, deminde zaman,
Gözümde konuk ol, gönlümde iman,
ĉ yüz atmiŐ damarıma gelsin can ;

ĉek tetiği, vur alnımdan zlmem,
Bilin; Şiir tükenmeden ben lmem....

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107808/siir-dermanim.html>

GÖZLERİM DÜŞERKEN

Gözlerim düşerken avuçlarına,
Bil ki zaman, tam karanlık gecedir.
güneş günü sarmalarken koluna,
Başım, dağbaşından daha yücedir.

Yine kapıdayım gelirsin diye,
Açtım kollarımı bir makas gibi!
Sundum yüreğimi sana hediye,
Gönlüne karşılık bir takas gibi.

İster kara şallı, ister üryan gel,
Sen beni bilirsin, kapım hep açık.
Ay doğmazsa kimse olamaz engel,
Bağrın yırtıp! yalın ayak gel de çık.

Sararız geceyi, pembe tüllere,
Yıldızları bile şahit yapmayız.
Düşüremez kimse dilden dillere,
Hep yürek yüreğe, kalırız yalnız.

Eğer kabul olmaz ise dileğim,
Gönlümün çırası yakılı kalır.
Hasret dalga dalga sarar yüreğim,
Gözlerim yollarda çakılı kalır!

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107933/gozlerim-duserken.html>

DÖNDÜM ÇOCUK YÜZÜMÜ

Bir nisan sabahında,
Döndüm çocuk yüzümü,
Bir çocuğun ahında!
Eydim, kaşım, gözümü.

Bir bilmece yüreğim,
Kimselere açmadım.
Ey çocuk, can eriğim,
Bırakıp ta kaçmadım.

Bir bayrakta ben aldım,
Katıldım bayramına.
Kalabalığa daldım,
Umut oldum yarına.

Gelmiş, yürek baharı,
Goncalar gülüşeydi.
Mavi, kırmızı, sarı,
Çiçekler cümbüşeydi...

Ben unuttum yaşıma,
kırk mıydı, elli miydi?
Çağırırım geçmişimi,
Acaba gelir miydi?

Bakmayın kart halime,
Yüreğim çocuk benim.
Önlüğümün cebinde,
Saklı durur mendilim...

Dokunmayın sakın ha!
Ağlarım çise çise,
Göz kırptım, bu sabaha,
Düştüm bak içinize....

Çocuk bükme boynunu!
Muradın atlı olsun.
Sen oyna oyununu,
Bayramın kutlu olsun...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108124/dondum-cocuk-yuzumu.html>

AŞKIN BAYRAĞI

Aşkın bayrağını açtım bu gece,
Yıldızlar, benimle oynayacak hey !
Çözülecek kırk soruluk bilmece,
İnceden çalacak dudaklarda ney.
Aydın yanağına düşecek gamze,
Nikah kıyılacak gelmeden göze.

Ey sevgili ! Al bohçanı çık yola,
Vadileri karanlıklar basmadan.
Görmeliler sabahlarda kol kola,
Güneş günü yakasına asmadan.
Şamdanına çifte mumlar yak da gel,
Gözlerime çiğ düşmeden çık da gel.

Rüzgarlara savur samur saçını,
Gözlerinde kurşun hedef gözlerim.
Katil olsan affederim suçunu,
Eller açık, dizi kırık beklerim.
Ne istersen söyle artık vereyim,
Aşk uğrunda kaşarlanmış köleyim.

Gelmezsen içerim ağlı aş,
Kalmam sabahlara bilesin, ey yar!
Kaybederken elli yıllık savaşı,
Gönül olur bir gecede ihtiyar.
Bir kez daha yanmaz sevda çerağı,
İhtiramda kalır aşkın bayrağı.

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108251/askin-bayragi.html>

AŞKIN ZAFERİ

Gönül sancağımı gerip göğsüme,
Seher vakti yokuşlara vurdum ben!
Gece günahıyla geldi üstüme,
Zafer saatimi artık kurdum, ben.
Harlanınca sevda, demir eritir,
Ya, gel kollarıma, ya aşkı bitir!

Çöz artık, yormakta beni, bukağım,
Tarumar eyledim eski otağım,
Patlamaya hazır bir yanardağım !
Doğ da küllerimden düş sinem üste,
Daraldım, bu dünya denen kafeste.

Son kez iki yana devir saçını,
Varsa, yık üstüme eski suçunu,
Bilmesen de olur işin içini;
Sevinç göz yaşınla yıka gönlümü,
Ben ipotek ettim sana ömrümü.

Dikelim şuraya gönül gülünü,
Yalnız yağmur sularıyla yıkansın.
Gerelim güneşin kızıl tülünü,
Gözlerin, gözümü içip de, kansın.
Yakana kırmızı güller takta gel,
Dönüşü yok, gemileri yak da, gel...

Biz kaldıkça, aşkta kalacak baki,
Uslanmaz, bu gönlüm, sana tiryaki,
Her şey son deminde, doldur be saki !
Asla , dönmem geri, aç kucağını,
Yaşayacak sevdam altın çağını...

Hayrettin YAZICI

(Eski defterden...)
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108406/askin-zaferi.html>

PİRİM BENİM

Ey başını
Dinle beni
Gönül dağım

Eser rüzgar
Üşür Başım
Ört papağım

Al yanına
Öp yanağım
Erimedem
Yürek yağım

Bilmem işin kolayını
Ger sevdanın zor yayını
Azat eyle genç tayımı
Ver aşktan düşen payımı

Anlamam çağ
Ne de devir
Aşk çarkımı
Gel sen çevir

Sık boğazım
Gel dür beni
Öleceksem
Öldür beni

Künyemiz gurbet kazılı
Sen sılamdan gel sür beni
Boynunda bir muska gibi
Diyar diyar götür beni
Düşür de sarı zamana
Bir pul gibi yitir beni
Bilmem sevinir mi bulan
Gahi bulan, gahi çalan
Gel sen eyle beni talan
İster yesin akrep çıyan
Pirim yok bana acıyan

Olmamış duyan dediler
İçin bir boş han dediler
Gel bu derde yan dediler
Ölüm yok dayan dediler

Yan dediler
Yan dediler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108523/pirim-benim.html>

ÇERAĞ

Şiir sevdamin çerağı,
Yakın eyledi ırağı,
Dilek taşında burağı,
Hazır bulur gönlüm benim.

Olur derdimin dermanı,
hece hece söz harmanı,
Gündüz, gece aşk fermanı,
Salar şimdi ömrüm benim.

Bazen kanat, kolum olur,
uzun, ince yolum olur,
Çiçeklerde balım olur,
Yedi veren gülüm benim...

Düşünce şiir yüreğe,
Merhem olur her yaraya,
Versem yemez fukaraya,
Açlığıma dürüm benim.

Sözü çalarım saz gibi,
Dört mevsimim bir yaz gibi,
Sesim her dem avaz gibi,
Ses çıkaran tarım benim.

Bilin gülüm kırmaz beni,
Reddetmedi davetimi,
Şiir ile gel dedi mi,
Çıka gelir yarım benim.

Nem var benim avunacak?
Şiir gelir kucak kucak,
Zemheride ısıtacak,
Elde kalan karım benim...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108654/cerag.html>

YAĞMUR

Yağmur yağar üstümüze geceden,
Üşür dileklerim yalnız kuş gibi.
Dudağıma türkü düşer inceden,
Baharım ansızın olur kış gibi.

Yangın yeri sanki bugün yüreğim,
Dumanı gözüdür karşı tepeden.
Güller gibi yine hare hareyim
Bulamam içimde haklı bir neden.

sularım kesildi bak kaynağından,
Ya sende yağmazsan halim nic'olur?
Düşüyor son kaya gönül dağımdan,
Bir damlası gözlerime baş olur.

İçimde kor tuttu aşkın ateşi,
Sağnak sağnak gel üstüme ey yağmur!
N'olur doğsun artık sevda güneşi,
Görsün artık benim aşkım da umur.

Söndür yangınımı gel ıslak ıslak,
Sinemiz sancıda olmadan talan.
İkimiz ırmağa bir gül bıraksak,
Vallahi geçmişim olacak yalan.

Yalan bile güzel, yeter ki sen gel,
Düş apansız gözlerimin içine.
Gel artık kimseler olmadan engel,
Birlikte çikalım, insan içine...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108793/yagmur.html>

KAÇAK

Kim sırrını kime açar bilemem,
Ben bilmezsem başkasından dilemem,
Her gördüğün karanlığa dalamam;

Aç dedin ya, açamadım sevdiğim,
Kaç dedin ya, kaçamadım sevdiğim.

İçme akşamları, bırak sabaha,
N'olur benim için girme günaha,
İncitme yüreğim, gelmem bir daha;

İç dedin ya, içemedim sevdiğim,
Kaç dedin ya, kaçamadım sevdiğim.

Geçemem, ömrümde bir defa sevdim,
Sen bir ürkek ceylan, bense bir devdim,
Nere gitsem yolum sana çevirdim;

Geç dedin ya, geçemedim sevdiğim,
Kaç dedin ya, kaçamadım sevdiğim.

Göçemem, çok oldu kervan gideli,
Öderim üstüme düşen bedeli,
Koy desinler ister, kimdir bu deli ?

Göç dedin ya, göçemedim sevdiğim,
Kaç dedin ya, kaçamadım sevdiğim...

Seçemedim,gözümü açmışım sende,
Bir kez kapamıştım,tren gidende,
Gözüm kaldı salladığın mendilde;

Seç dedin ya, seçemedim sevdiğim,
Kaç dedin ya, kaçamadım sevdiğim...

Ben kaçmayı bilmem, seni bilirim,
Apansız yoklayan eli bilirim,
Her gün kokladığım teni bilirim;

Suç dedin ya, bu suç oldu servetim,
Kaç dersen, kopacak bil kıyametim...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108895/kacak.html>

OCAK

Sözcükler ekim dillere,
Bir gün bitecek dediler.
Ocak yaktım gönüllere,
Her dem tütecek dediler.

Çal sazını ince ince,
Eser rüzgar gönlümüzce,
Açar gülüm, sen gülünce,
Bize yetecek dediler.

Kanat çırpır sevda kuşu,
Düz eyler bize yokuşu,
Şom ağızlı o baykuşu,
Artık sürececek dediler.

Ötüşür kuşları gölün,
Çatlasın gamda bülbülün,
Mezadı kuruldu gülün,
Gayrı derecek dediler.

Nerdesin ey can eriğim,
Benim kanatsız meleğim,
Kırk yıl gecikmiş dileğim,
Korkma! Gelecek dediler.

Gözüm açacak dallarda,
Yoruldu çıkamaz yollarda,
Yandım vefasız kollarda,
Bahtın gülecek dediler...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109037/ocak.html>

HENDESE

Gönlüm havalanır, kafeste benim,
Kabarır kulağım, gel diyen sese.
Narkoz yemiş gibi olur bedenim,
Kalırım yollarda nefes nefese...

Kimsesiz kaldın mı sen hayatında,
Dokuz doğurdun mu sen bir batında,
Doruklu dağların ala çatında,
Neylerdin bir maral, sana, gel dese?

Yollardayım elli yıldan bu yana,
Yıllarca yem oldum akrep, çiyana,
Saldım avazı mı beni duyana,
Şaştı aklım, bilmem hesap, hendese...

Yar uzakta, ben yakında bilirim,
Uzandıkça hep boş kalır ellerim,
Kaybettiğim, neresi, yurdum ve yerim,
Tatmadı dudağım bir sıcak buse.

Ey ozan ger artık gönül yayını,
Al sevdadan sana düşen payını,
Neylersin, yılları, günü, ayını,
Ne olmaz ki, bir gün insan isterse.

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109205/hendese.html>

YOLLAR

Bütün yollar sana çıkar sanırdım,
Hayatım da ilk kez burda yanıldım,
Boğum boğum saçlarından tanırdım;
Bir el oldun, el salladın ıraktan,
Gönül şimdi kurtulamaz firaktan.

Dört bir yana dağılmışım kum gibi,
Yaktın beni, eriyorum mum gibi,
Sensizlik sanırsın ah sonum gibi;
Ölüyordum, döndüm en son direkten,
Son gidişin, vurdu beni yürekten.

Neden söylemedin, son veda diye,
Vermez miydim, ben kalbimi hediye,
Boyun büküp, çekip gittin, ne diye?
Ne diye! Son defa eydin başını,
Unutamam asla, son bakışını...

Bak, saatler doldu, zaman asılı,
Çal kemancı bana, hüzzam fasılı,
Dakikalar ekliyorum, hasılı;
Sensizlikte, ölüm nasıl güç olur!
Zaman kalmaz, gelirsin de, geç olur.

Gelmesen de, turnalarla haber sal,
Aşkımız dillerde olmadan masal,
Uslandım ben artık, uysal mı, uysal;
Sen bilmedin amma, ben seni bildim,
Salla mendilini, kalkar gelirim...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109335/yollar.html>

DALGA

Benimle geçerken dalga,
Özlem sarar dalga dalga,
Ayaklarımda pranga,
Sabahlarımda öz beni.

Düştü m senin kucağına,
Girdim aşkın ocağına,
Yattım sevda bıçağına,
Yerse yüreğ in, iz beni.

Kaç yıl oldu sayamadım,
Koş tum sana, adım adım,
Düş tü kolum ve kanadım,
Takip eder bir göz beni.

Titriyorum korkularda,
Yandım bu yad uykularda,
Kayboldum derin sularda,
Kevg irlerden gel sü z beni.

Hazan vaktidir ömrümüz,
Hasada geldi gülümüz,
Ötmez ise bülbülümüz,
Koynuna alır güz beni.

Döner baş ım bunca dertle,
Çırpındım onca gayretle,
Anardım seni minnetle,
Güldürseydin bir kez beni.

Gün gelir de gidiş olur,
Sevdamız yalnız düş olur,
Dönmeyecek bir kuş olur,
Kanatlarına yaz beni.

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109513/dalga.html>

DELİ

Deli gömleğini giydin eğnine,
Bu zaman da sevda senin neyine,
Gidip çattın, paşasına, beyine;

Sarp olur da yollar hiç ulaşılmaz,
Demedim mi , sevda bir dağ, aşılmaz...

Ne bilirsin, Mecnun nedir, Leyla kim ?
Çare olmaz sana, bil, Lokman Hekim,
Sevda dediğimiz uzaktan çekim;

El sallamak öldü, gül boynu bükük,
Seni kim kazar ki, asırlık höyük !

Kerem bir deli tay, Aslı bir Kaçak,
Ha deyince sandı kucak açacak,
Dayarlar ansızın böğrüne bıçak;

Anlamadın gitti beni, a densiz !
Öldür dersin öldürmezler, çaresiz.

Dağ delmek ne, tünel açsan fark etmez,
Kalırsın yollarda nefesin yetmez,
Virandır sineler, ocaklar tütmez;

İbibikler öldü, kar etmez efkar,
Her gece başına yağar ince kar.

Astılar saçından öldü Züleyha,
Yalan söylediler girip günaha!
Haber ulaşmadan Yusuf'a daha;

Çek dediler, ipler kaldı elimde,
Yanık bir türküdür artık dilimde.

Ne Köroğlu kaldı, ne bekler Ayvaz,
Bağır dört bir yana, sen avaz avaz,
Deme kara kışmış, yahut deli yaz;

Döndün kırk asırlık koca çınara,
Her gece çekerler yeni bir dara...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109647/deli.html>

24 AYAR

Sevdayı derman eyledim,
Gülleri harman eyledim,
Aşkımı ferman eyledim,
Gözaltında bahar şimdi...

Bak geldi çağla zamanı,
Tüter sevdanın dumanı,
Astım duvara amanı,
Gözümde yaş buhar şimdi...

Şeytana bir taşta sen at,
Uçur kuşum, kanat kanat,
Yeter oldu bunca inat,
Her gecemiz seher şimdi...

Eğmek de söğüt dalını,
Çiçek süzmekte balını,
At üstüme vebalını,
Gönüldür bu bıkar şimdi.

Edalım gelmezsen eğer,
Bu dert bizi yolda koyar,
Aşkımız yirmi dört ayar,
Bak, yadeller takar şimdi...

Sevdanın da bir sabrı var,
Hasretimiz duvar duvar,
Kalktı ayağa uykular!
Gece, yola çıkar şimdi.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109825/24-ayar.html>

IRMAK

Akıyor içimde ateşten ırmak,
Setlerimi birer birer yıkarak,
Gecelerde en yükseğe çıkararak ;

Kalbime dökülür şelalesinden,
Dediler, bu gelen yar sinesinden.

Kırk yıl oldu böyle döner çarkımız,
Biri birinden, yok aslında farkımız,
Yedi dilde çalınırken türkümüz;

Sularını nerden alır, bilemem;
Alıştım ya, imdat bile dilemem...

Gül dikmeye kalktım kıyılarına,
Kova saldım derin kuyularına,
Astım gömleğimi kayalarına;

Koptu da ansızın, sahilde tufan,
Yüreğimdir, fokur fokur kaynayan!

Teknem yoktur bu sularda yüzecek,
Kaç abdal var kıyısında gezecek,
Benim bilmece mi, kimler çözecek?

Her gün çatlar kaç cadının yüreği,
Kırıldı bak, gönlümüzün direği.

Kapındayım yine, çıplak ve üryan,
Kalmadı yanacak yerim, yok duyan,
Dayan diyeceksen yok sende, iman!

Bu kadar da olmaz insan imansız,
Öldürdün, doymadın kanıma, kansız!

Seni ancak sen anlarsın, ey arsız,
Uçmaya yeltenme kolsuz, kanatsız,
Kaldın yol başında işte, gümansız;

Kopsun koca kaya gönül dağından,
Kurusun ! Suları kes kaynağından...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110004/irmak.html>

ÇARE

Çarem değil, dedim sana, yar benim,
Her gün yağacak başıma kar benim,
Alışmışım, iflah olmam zor benim;
Kaçamazsın istesen kaderinden,
Nice çeksen, kopacak bir yerinden!

Gam teknesi her gün kapıma gelir,
Sanırım ki, bu gün son davetidir,
Tuttuğumuz bir sevdanın ipidir;

Bir türlü bitmiyor mel'un makara,
Derdine doymazmış hiç bir fukara.

Ya ben biteceğim, ya aşk bitecek!
Ben yandıkça, senin bacan tütecek.
Ya bu dünya ikimize yetecek;
Kim sevmez ki, beleş gelse odunu,
Almışsın sen, enayinin tadını...

Gel beni de azat eyle ne olur!
Burak olsa bunca yolda yorulur,
Soruların çetininden sorulur;
Vermeyince çekerler her gün dara,
Cevaplarsan atıyorlar zindana.

Nasıl düştüm, ben bu derdin içine,
Bir el etse kalkıp giderim Çin'e,
Uslanmaz bilirim gönlüm, bak yine;
Oldum işte, ekmeğimden, aşımndan,
Yeter artık, n'olur çek git başımdan!

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110197/care.html>

SAĞANAK

Sürür ardında saçını,
Bilmedi işin içini,
İşler sevdanın suçunu,
Baş çevirir geçer seni...

Oynatır kirpiğin, kaşın,
Başlar gözlerle savaşın,
Durmaz artık döner başın,
Bırakır da düçar seni...

Ele gelmez bir kuş gibi,
Çıkılmaz bir yokuş gibi,
Zemheride bir kış gibi,
Bırakır da naçar seni...

Tüter sevdanın dumanı,
Bırakır sana amanı,
Elinden alır gümanı,
Ateşlere saçır seni...

Bırakma gönlümüz aha,
Gel sokma bizi günaha,
Gelmem kapına bir daha,
Der, mey gibi, içer seni...

Şairi sen şer belleme,
Yaralarımı elleme,
Aldanıp da sakın gelme,
Bir gül gibi, biçer seni...

Sevgimiz, sağnak sağnaktır,
Sevmek Tanrı'dan bir haktır,
Kanadımız sığınaktır,
Ondan gönül, seçer seni...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110336/saganak.html>

ÇEK

Tüter bacaların yoksul dumanı,
Yıllar var bitmedi gurbet amanı!
Geçti sevdamızın çağla zamanı;
Vur dizine dövün şimdi sevdiğim,
Çıkar mor fistanı, karalar giyin.

Tut sevdanın elli yıllık yasını,
Ne çağırırsan silmez, yürek pasını,
Düş yollara alda sefer tasını;
Çıkar belki bir gün halden anlayan,
Çıkmaz ise eğer, ey gönüm, dayan!

Kim kaybetti, sen bulasın yollarda,
Nice yandı vefasızca kollarda,
Son umudu bağladığın dallarda;
Kırıldı dibinden düştü önüne,
Kimseler uğramaz, ,yaman gününe?

Kendinle baş başa, şimdi cebelleş,
Kimse sevgisini vermiyor, beleş,
Zaman iki yüzlü, gönüller kalleş!
Aldırma, sen yine dayan yüreğim,
Bir gün çıkacaktır duyan, yüreğim.

Duymazsa, sal ipin gitsin uzağa,
Sal sedanı bu dağlardan, o dağa,
Ben düşürmem sevdamızı ayağa;
Bilirim ben, vefa nedir, erdem ne?
Uslanmaz sa gönül, bundan kime ne?

Bize karşılıksız bir çek verdiler,
Sen çekmezsen, çekecek yok dediler,
Sonra habersizce, çekip gittiler;
Gülüm aşk dediğin, yalnız umuttur,
Ya narkozda tutar, ya da kudurtur!

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110563/cek.html>

ÇIKA GEL

Durdurun zamanı dönüyor başım,
Bitmedi kendimle olan savaşım,
Buz kesti bilmedin ekmeğim aşım;
Zindan oldu bana akşamlar yine,
Ne hakla diyorsun, bir daha dene.

Erteledim uzaklara baharı,
Yağdı başımıza yılın ilk karı,
Çağırdım kapıma yine efkarı;
Tütsü-duman başım, beklerim çözüm,
Ellerim havada, göklerde gözüm.

Secdelere dik kalkarım yerimden,
İsteseydin vazgeçerdim serimden,
Sağ çıkan ben oldum bu soy kırımından;
Oturup, düşündüm akliselimle,
Belamı ben seçtim kendi elimle.

Sordum, nedir derdin senin, kendinle,
Bir kez olsun yürek sesini dinle,
Sil gözün yaşını al mendilinle;
Hani derdin, ağlamazdı erkekler,
Erkeklik ne yapsın, çatlar yürekler!

Ay çatladı, güneş doğdu, günaydın!
Anne bu gün başucumda olaydın,
Beni yine kundaklara saraydın;
Gıkım çıkmaz, bir kuzuya dönerdim,
Sen gelmeden bitmez inan bu derdim.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110682/cika-gel.html>

GÖZE

Başım yasladım bir dağa,
Savurdu bir dağ, bir dağa,
Gözüm düştü bir ırmağa,
Baktım, benim sevdiceğim.

Kıvrılırken ince ince,
İçtim suların serince,
Eğildim baktım, derince,
Yoktun, benim sevdiceğim.

Gezinirken kıyısında,
İlkbaharın mayısında,
Bülbüllerin gül yasında,
Çoktun, benim sevdiceğim.

Yüreğimiz dağlanan da,
Yollarımız bağlanan da,
En son düşen çağlayanda,
Çıktın benim sevdiceğim.

Gül ve çiçek sıra sıra,
Dudak değdirdim pınara,
Hasret bırakmadın mora,
Taktın , yeni sevdiceğim.

Yara düştük yaralandık,
Tora düştük paralandık,
Zindanlarda karalandık,
Haktın, benim sevdiceğim.

İlk kez gelirken göz göze,
Göz yaşımız göze göze,
Ertelemem daha güze,
Yaktın beni ! Sevdiceğim...

Hayrettin YAZICI

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110795/goze.html>

KURŞUN

Dost yaramı derin açtı, bilmedim,
Kanlı çarmıhlara gerdiler, beni.
Nice yaylım ateşlerle ölmedim,
Bu gün, tek kurşunla vurdular beni.

Göller mevzim oldu, dağlar siperim,
Başı açık, yalın ayak giderim,
Çırılçıplak soyulmaktan beterim,
Kırık aynalarda, sordular beni.

Asla hak etmedim böyle bir sonu,
Çıkıp geldi karamanın koyunu,
İçmemiştim, yad ellerin suyunu,
Bir dublede yere serdiler beni.

İncindi yüreğim, bakın darıldım,
Zerre zerre ateşlere karıldım,
Tek darbede on yerimden kırıldım,
Paramparça edip, sürdürdüler beni...

Kimseler de sormaz halim nicedir,
Benim bir gündüzüm, bin bir gecedir,
Çözemezsin gülüm, zor bilmededir,
Çula, çaputlara sardılar beni...

Gülüm zaman kötü, dostluk neylesin,
Bu kırgın gönlümü, kimler eylesin,
Herkes hak ettiğin bulur, bilesin,
Kaldım yar ağzında, yordular beni.

Hayrettin YAZICI[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110972/kursun.html>

SON TÜRÜKÜ

Daha söylemedim ben son türkümü,
Bahar dallarımda asılı kaldı.
Boş ver, dinleme sen, benim öykümü,
İçli bir şarkının, fasılı kaldı.

Sıla bir düş oldu artık, yar bana,
Bir dağ gibi çöktü bak, efkar bana,
Yanıyor yüreğim, biraz kar bana!
Bak sen işe, dostum küsülü kaldı...

Bunca yükü taşıyamaz yüreğim,
Kırıldı belinden orta direğim,
Bir yer göster, mezar olsun gireyim,
Edep, erkan gitti, usulü kaldı...

Çevirsem de yollar dönmez geriye,
Saatim kurulmuş hep ileriye,
Döndüm suç işlemiş yeniçeriye,
Seçemedim yollar pusulu kaldı...

Bir kez asılda gör, hüznün saçından,
Müebbet yer gönül, vefa suçundan,
Cambaz olsan çıkamazsın içinden,
Muhabbetler öldü, hasılı kaldı...

Çıkar gelir çağırıydım ölümü,
Tomurcukta kopardılar gülümü,
Gözlerime astım hüznün tülünü,
Dalım bıçak yedi, kesili kaldı...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111079/son-turku.html>

GÜNDÖNDÜ

Gün çiçeği güne döndü yüzünü,
Akşam sefaları yumdu gözünü,
Boğazın da düğümlenen sözünü;

Söylemesen ölür müydün, sevdiğim,
Kal dese ydim, kalır mıydın, sevdiğim ?

Gün ortası kar düşerse gönlüme,
Bıçağı zamansız vurdun gülüme!
Maya çalmak ister iken gölüme;

Kırıldı kaşığım, kaldı elimde,
Kelimeser buz kesiyor dilimde!

Meşelerin olmaz mayıs çiçeği,
Ulu orta söylemezler gerçeği,
Sevgilinin en alımlı, gökçeği;

Kalırken yollarda, hem yansız, yönsüz,
Düşer gönlümüze, gelir apansız,

Sevda düşer gönle, yürek burkular,
Böğrüne ansızın hançer sokular !
Ortalık bir anda, kan revan olur;

Kan tutar da beni, kalakalırım,
Yar akrebim olur, ben sarılırım !

Erdemliyim, hiç görgüsüz değilim,
Bilesin, ben asla yüzsüz değilim,
Lügatıma yaban, arsız değilim;

Değişmez akşamdan insan, sabaha,
Çıkar söz ağızdan, dönmez bir daha.

Gelip geçti, küçücük bir fasıldı,
Ak gözenin karasuyu kesildi,
Resetlendi kalbim, geçmişi sildi;

Bundan böyle, bengü sular içerim,
İçerim de, benliğimden geçerim...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111318/gundondu.html>

HÜZÜN

Nerdeydin bunca zamandır,
Ömrüne bereket hüznü?
Gelmeyince hal, yamandır,
Bak yollarda kaldı gözüm...

Sensiz gönül kara kutu,
Ömrümüzün ak yakıtı,
Kaybolurken doğu-batı,
Hükmü geçmez, sözümüzün...

İşte bahar, tam zamanı,
Tütmez efkarın dumanı,
İncir kalbimin imanı,
Bezi kalmaz, yüzümüzün...

Gel, yine yoldaş olalım,
İster karındaş olalım,
Yetmezse, sırdaş olalım,
Tadı olsun, gizimizin...

Bir sen söyle, bir ben deyim,
Hangi yöredir dileğün?
Vatanı var mı meleğün,
Dili çoktur sazımızın...

Geldin, yine kardın gama,
Bak yüreğim, yama yama,
Her gece kalksam kıyama,
Onmaz derdi, sızımızın...

Görenler, ne beller bizi,
Yaparlar gıybetimizi,
Yerler ölü etimizi,
Dili düşer, bazımızın...

Otur karşıma ey hüznü,
İçine bak gözümüzün,
Düşünürken uzun uzun,
Kalsın izi, yazımızın...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111424/huzun.html>

SUSUZ

Bilmem; kim anlar ki kendi gönlünü ?
Zamansız koparıp yaban gülünü,
Astı gece yine siyah tülünü;

Bu sevdanın kuşu öldü dediler,
Gördüğün seraptır, çöldü dediler.

Çölü ancak anlar, kaktüs çiçeği,
Anlamadın gitti, yalın gerçeği,
Boşuna ağarttın saçı-pürçeği;

"Akıl, yaşta değil, başta" dediler,
Sevda gerçek değil, düşte dediler.

Madem gerçek değil, nedir bu koşu,
Tırmandın yıllarca yarı-yokuşu,
Tutamadın uçtu sevdanın kuşu;

Daha ele gelmez, gitti yurduna,
Yem oldu yabanın kuşa-kurduna...

Artık kar eylemez, ne tasa, ne gam,
Kızgın güneşlerde, bir kardan adam,
Bütün putlarımı, kırdım sıradan !

Gözlerimde hüzün, yürekte yara,
Yol alır taylarım, başka diyara...

Susuz kalırım da, kalmam sevdasız,
Deli gönül yalnız sevgiye arsız,
Karanlık yollara düşer, çırasız;

Kansız kurbanımı, adadım sana,
Düşünce gönlüne, bak aynalara...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111543/susuz.html>

BALAYI

Bu gün bana düşen iki sözcük yar,
Birisi sitemdi, birisi efkar,
Biri kor ateşti, biri yağan kar!
Kaldım ara yerde, neyle meliyim?
Ben kendi derdime, çare değilim.

Ateşe mi yansam, girsem mi kara,
Yok mu beni çeken yukarılara?
Bil, daha kolaymış çekilmek dara;
Kendi ellerinle kırıp küpünü,
Çekersin sevdanın uzun ipini.

Gelirler ki bir acayip teklifle,
Yağmurlarda kuru, ıslan güneşle,
Doyur kursağını gel sen beleşle;
Sende yetim hakkı nedir bilseydin!
Kızgın güneşlerde serinleseydin.

Ne acayip haldir, bu sitem kime?
Bir kayıt düştüler, cep defterime,
Masonet kelepçe tak ellerime;
Yen içinde kalsın kol kırılmadan,
Nasıl sa asarlar yargılamadan.

Dağ başında duman duman bak efkar,
Dindirmez acını onca yağan kar,
Gidersin ardından sitemle bakar;
Orman gülü acı düşer petekte,
Bilmezsin sızısı kalır yürekte.

Aldırma bu dünya yandı yanacak!
Gelip omuzuna kuş mu konacak?
Gözlerine tütsü, yarana bıçak;
Sen alıştın çağır gelsin belayı,
Sana her şey, yıldızlarda balayı...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111662/balayi.html>

YAYLALAR

"SEN BU YAYLALARI YAYLAYAMAZSIN,
DERİNDİR SULARI BOYLAYAMAZSIN..."

Bütün kapıları kapatmış elem,
Hiçbir şeyden bu gün haz da almadım.
Buzdan bir küredir gözümde alem,
Kal dediler, hiçbir yerde kalmadım.

Evet, yaylayamam ben bu yaylayı,
Kimseler söylemez nedir kolayı?
Güya kapımızı çalar gül ayı,
Gel dediler, hiçbir ele gelmedim.

Destime durmuşlar benim, yoklukta,
Neden bunalırım, bunca çocuklukta?
Bir taşa takıldım, ben çocuklukta !
O gün, bu gün, bir kerecik gülmedim.

Ben yürürüm, yollar uzar sonsuza,
Hiç gerek duymadım, ben kılavuza,
Mezatlarda satılmadım ucuza,
Doldurdular, kaç yıl oldu, dolmadım.

Göz göz olmuş yüreğimde yaralar,
Bana yad geliyor bu yıl buralar,
İstemez de gönlüm, başka diyarlar,
Dizginleri mi sıkı tutup, salmadım.

Derin çıktı her kulaçta bu sular,
El attıkça, dipsiz dipsiz kuyular,
Her dem, yüreğimde artar korkular,
Beni, bir tek asla! Ben bilemedim...

Bu gün gelse biri, çekse ayağım,
Karanlıkta olsa, kaybolacağım,
Nasil olsa her şey kalacak yarım,
Paramparça oldum, toplayamadım.

Her zerrem savrulur başka bir dağa,
Uzatırım elim, dala, budağa,
Gönlüm, çapraz düştü bu yaman çağa !
Galiba, ben beni, hiç bulamadım...

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111843/yaylalar.html>

KIRIK HAVA

Herkes duyar, bir yar duymaz sesimi,
İstese alırdı ta nefesimi
Yazar mahyalara koca ismimi;
Alemlere faş etmeye kararlı,
Bense utanırım, vakarlı, arlı.

Her gün sarsar, penceremi, kapımı,
Başıma yıkacak koca yapımı,
Zannetme ki, gönül bir el yapımı;
Oynamaya gelmez, kırılır ansız,
Kesme sularımı böyle zamansız.

Kuşun kanadına yazsan, anlarım,
Kimse duymasa da, bir ben duyarım,
Ay düşer geceme, hep yarım yarım;
Uykularım kaçır, sarsılır tekne,
Seni ancak ben anlarım, bir tanem.

Yetmedi mi, çektığımız, sevdiğim?
Bahardır, sen yine yeşil, al giyin,
Kar çiçeklerinden ör gelinliğin;
Yalan olsun, yine beni sen kandır,
Düşte olsa, kavuşmamız yakındır.

Ben gamlı söylerim, sen kırık hava,
Sesim gitmez, bir duvardan duvara,
Mahşerde de olsa, gelecek sıra;
Asıl küreklere, bay bay et güne,
Koşar adım ben, gelirim düğüne...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112018/kirik-hava.html>

KIZIM

'ELİF DEDİM, BE DEDİM,
KIZ BEN SANA NE DEDİM'

Sen, biricik kızım benim,
Kaşım, gözüm, yüzüm benim,
İki telli sazım benim,
Bilsen ne kadar özledim...

Kara kıştı, doğduğun gün,
Şehir puslu ve de yorgun,
Gözlerim sevince sürgün,
Bir sabahtı, çıka geldin.

Sen, günümüz, sen ayımız,
Sen, bitmeyen balayımız,
Zor zamanda, kolayımız,
Bize mutluluklar verdin...

Boyun büküp, bakma öyle!
Bak, bir kez kırdıysam söyle,
Ben de büyüdüm, seninle,
Yıllarımı yere serdim...

Koşudaydık, şehir şehir,
Kalbimde düğümlü sihir,
Sen gönlüme akan nehir,
Seni, ne de çok severim...

Günü geldi, gelin oldun,
Bir ağaç gibi oyuldum!
Ardınca yola koyuldum,
Sen, bitmeyen güzel derdim...

Bir Elif''le döndün bize,
Sevinç doldu içimize,
Ak düşse de saçımıza,
Üzülürsem, ben namerdim.

Bak, dallarım suya erdi,
Bir istedik, iki verdi,
İnsan eti yenilseydi,
Önce torunumu yerdim.

Bir yorgun gedayım, şimdi,
Genç yaşta, dedeyim şimdi,
Yol göster gideyim şimdi,
Bil, ben muradıma erdim...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112131/kizim.html>

İNAT

Gelirsin de bir gün, zaman geç olur,
Halim eskisinden daha güç olur,
Ah bir gelsen, başımıza taç olur;
Düşeriz yollara, yalın yapıldak,
Sevda güllerimiz verir, dal budak...

Beklemek ne kadar elem, kim bilir?
Bilsen, geceleri böler gelirsin,
Gel hele, kırk yıllık acımız dinsin!
Savur saçlarını, yüzümden yana,
Yarıp yüreğimi, serdim yoluna...

Kar etmez mi onca verdiğim emek,
Seçtim seni, isteyerek, bilerek,
Çık da gel bir akşam, gülümseyerek;
Kime ne? Çekerim varsa cezası,
Yoksa çatlayacak gönül kozası!

Bunca ısrar, bunca inat ne diye?
Döndüm işte, bir sahipsiz kediye,
Gel, düşürme beni, benden kötüye!
Anlamam ben, kötülük ne, kin nedir?
Çıkının da sevgi yoksa, din nedir?

Gör işte, ne hale geldi eserin!
Vurgun yedi şimdi, yarası derin,
Yoksa, yok mu senin, imanın, dinin?
Yine de derim ki, Allah Kerimdir;
Gelsen, gelmesen de, kalbim yerindir.

Böyle gördüm ben, anamdan, babamdan,
Her gece düşerim, bir başka damdan,
Son kurşunla vurulmadan alnımdan!
Bırakmam ipini, ben bu sevdanın,
Şah damarı çatlar, bende, inadın!

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112398/inat.html>

ANNE

Bir mavi boncuk gibi,
Anne düşüme girdin.
El çırpısam çocuk gibi,
Acaba, gelir miydin?

Anne, kalbim havada,
Atıyor pıtır pıtır.
Ne olur kundakla da,
İster taşlarda yatır.

Kimse sarmadı beni,
Senin sardığın gibi.
Yine saklasan beni,
Çeyiz sandığın gibi...

Sevgi değil senin ki,
Sevgiden fazla bir şey.
Aşk ta eksik kalır ki,
Buna ne demeli hey!...

Kocaman adam oldum,
Sen bilerek görmedin.
Ben her şeye büyüdüm,
Bir sana büyümedim.

Sen'le doğarım anne,
Neden sensiz ölürüm?
Kıymeti yok, bana ne!
Kefensiz gömülürüm.

Hala saklı durur ya,
İlk verdiğin mendilin.
Öf..Dedim mi ben sana,
Kurusun, ağzım, dilim!

Kaç annenin yüreği,
Burkulur bir gecede?
Kaç çocuğun ereği,
Gerçek olur anne de?.

Kurşunlara gelirler,
Ben hiç aldırımam anne!
Açlıktan sürünürler,
Tutup kaldırımam anne!

Ne oldu bize anne?
Benim yüreğim nerde?
Nerde doğmuştum anne,
Düşürdün mü gelende?

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112524/anne.html>

DEĞERLİ DOSTLARIM

SAYGI DEĞER SİTE YÖNETİCİLERİ,HİÇ BİRİNİZİ TANIMIYORUM AMA,BU ÖNEMLİ HİZMETİNİZDEN DOLAYI HEPİNİZİ SEVİYOR VE KUTLUYORUM.

BEN UZUNCA BİR ARADAN SONRA SADECE SİZİN SİTENİZ ARACILIĞI İLE UZUN YILLAR SONRA ŞİİRE DÖNDÜM.İYİ DE ETMİŞTİM, ÇOK DEĞERLİ,KALİTELİ,SEVYELİ VE SEVECEN YÜREKLİ İNSANLAR TANIDIM.İSTİSNASIZ HEPİNİZİ SEVDİM. BENİM SİTRES YOĞUN BİR HAYATIM OLDU.BU BENİ YORDU.GEÇEN YIL İKİ AĞIR AMELİYAT GEÇİRDİM,ÜÇÜNCÜSÜNE İMKANIM VAR MI BİLEMİYORUM...ÇOĞU ŞEY ELİMİZDE DEĞİL,AMA,BENİM DUYGU YOĞUN BİR HAYATI SÜRDÜRMEM SAĞLIĞIM AÇISINDAN İMKANSIZ.ŞİİRSİZ DE YAPAMAM.GELDİĞİM NOKTADA BU DURUMU SÜRDÜRMEM MÜMKÜN DEĞİL.BENİM VARLIĞIMDAN BİR NEBZE DE OLSA HAZ DUYAN BÜTÜN DOSTLARIMDAN ÖZÜR DİLEYEREK BURADA BİR FAALİYETTE BULUNMAYACAĞIMI BELİRTMEK İSTİYORUM.

HİÇ BİRİNİZ AMA,,HİÇ BİRİNİZİN SEVGİ ÇEMBERİMİN DIŞINDA OLMADIĞINI BİLMENİZİ İSTERİM.HEPİNİZİ YÜREĞİME ALDIM GİDİYORUM...ARTIK ANNEMİ ÜZMEK İSTEMİYORUM...ŞUNU BİLMENİZİ İSTERİM.ERDEMLİ BİR HAYAT YAŞADIM,BÜTÜN HAKSIZLIKLARA DİRENDİM GÜCÜM ÖLÇÜSÜNDE,İNSANLIĞA,MİLLETİME,ÜLKEME VE BÜTÜN VARLIĞA SEVGİYLE BAKTIM.NEFRETLERİMİ GÖNLÜMÜN DERİNLİKLERİNE HAPSETTİM.VARSA ÜZERİMDE HAKKINIZI HELAL ETMENİZİ İSTİYORUM.EĞER VARSA BEN HEPİNİZE HAKKIMI HELAL ETTİM.CAN DOSTLARIM ,HER ŞEYE RAMEN HAYAT YAŞAMAYA DEĞER.ŞANSINIZI İYİ KULLANIN.S ANAL DÜNYANIN DIŞINDA BEN DE HAYATI SİZLER GİBİ SEVMEYE DEVAM EDECEĞİM.KALIN SAĞLICAKLA...HEPİNİZE SELAM,SAYGI,YÜREĞİMDEN...

HAYRETTİN YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112696/degerli-dostlarim.html>

TÖVBE

Suları aşığı akar sanırdım,
Gördüm,yokuşa da akarmış sular.
Ben güzeli gözlerinden tanırdım;
Tanidikça bende arttı korkular!
Geceyi gündüze saydı uykular.

Mavi gözler, beni çeker derine,
Ela gözler, alır teknelerine,
Yeşil gözler işler ilklerine;
Hiç kimseye yaranılmaz bilirim;
Dönerim de her gün başa gelirim.

Dilden çok aslında konuşan gözdür,
Yolları bağlayan biricik sözdür,
Ansızın yüreğe düşen bir közdür!
Yakar da dumanı çıkar başından,
Şeytan olur! Çekilmez de karşından.

Anladım ki, daha işim bitmemiş,
Bunca çekilenler sana yetmemiş,
Hiç kimse verdiği sözü tutmamış;
Sular dalgalanır yol alır gider,
Kalır gözlerinde bir ince keder.

Deli tayım kırbaç yer de uslanmaz,
Neyi versen içip, doyup ta kanmaz,
Zıpkın yerde yüreğinden hiç tınmaz;
Başın kırk kez yarıılır da, baş korsun,
Bıktım be yüreğim; Sana aşk olsun!

Gömdüm buzullara, sen yanıyorsun,
Atsam ateşlere gülümsüyorsun,
Galiba sen, seni tanımıyorsun;
Tanıtırlar bir gün yersin şamarı,
Deli gönlüm olmaz aşkın kumarı.

Ey gözlerim, yüzüme bak, utanma,
Ölürsen de sevda son bulur sanma,
Kıyamete kadar sürer bu yanma;
Olduk ateşlerle beşik ketmesi,
Sonsuzadır ocakların tütmesi...

Bir odunda sen at, gel ocağıma,
Bir elde sen uzat salıncağıma,
Geçmişim, gel otur sen kucağıma;
Yüz aynı yüz amma, gönül bir başka,
Her şeye var bilin; tövbe yok aşka...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114285/tovbe.html>

GÜZELLEME

On iki yaşıma kadar aralıksız yaşama şansı bulduğum köyümde, çocukluğumdan hafızamda kalmış hayata dair tatlar...

KÖYÜME GÜZELLEME

Dediler köyüne güzelleme yap,
İçtim de suyundan ne güzel, dedim.
Çevren kuşatılmış bir dere, dört dağ,
Salın, dur yerinde, ey güzel dedim;

Dedim de içime aktı zamanlar,
Ardımdan haince baktı zamanlar...

Avaz saldım, söğütlüden, alıçtan,
Hayır gelmez dedim, köhne kılıçtan,
Tekköprü de uladığım kulaçtan;

Hantepe'de boğulacak göl oldum,
Kalkıram'dan aşip giden yol oldum...

Kızılca'da elmasını dişledim,
Koyaklarda güzellikler düşledim,
Güngörmezden, söze henüz başladım;
Bir sabahtı yamaçlara düştü gün,
İçimde boy verdi o an bir sürgün...

İlelebet bizlere vatan köyüm,
Bir yüzü dağ, bir yüzü bağ, can köyüm,
Gözeleri dişim de mercan köyüm;

Yudumlarken ak çeşmenin suyunu,
Alkışlasın dünya temiz soyunu...

İban Dede karçıçeğin aklandı,
Enginin de çocukluğum saklandı,
Seherlerde imanımız yoklandı;

Ölümüz de, dirimiz de, er çıktı,
Benim köyüm, bir mübarek yer çıktı.

Dostabakan, tumas ile söyleşir,
Azgın sular, su çatında birleşir,
Birleşince sular nasıl gürleşir;

Gürleşenler güreş tutar bayırda,
Top koşturdum, harmanında, çayırda...

Lançıklar'ın tepesine çıkardık,
Çıkardık da, yedi köye bakardık,
Yaz gelince yemliklerden bıkartık;

Kahmutları sayardık misket gibi,
Madukları soyartık

Kurbağalar çim altından bakanda,
Mecit Emmi demir nallar çakanda,
Güzellere abamızı yakanda;

Kızlar bize ansızın el ederdi,
Gönlümüzden gam-kasavet giderdi.

Mahbup nine eteklerin allıydı,
Bahçelerin duvarları güllüydü,

Gelinlerin duvakları telliydi;

Tellerine sarıldık bir gelinin,
Dusasına uyandık bir velinin...

...

Mayıs ayı tarlalara inerdik,
Pancar vakti dizimizi döverdük,
En fazla da ot ayını severdik;

Ekin vakti bitmeyecek sanırdım,
Çobanları dudağından tanırdım...

Hatırladım burçak biçen kızları,
Bilirsiniz iki renktir yüzleri,
Bürüklerden parıldardı gözleri;

Soğuk suyu başlarına dikerler,
Feleğe de uzun bir ah çekerler!

Gün düşende taşboğazda, taşlara,
Kuşluk vakti selam saldım kuşlara,
Oruç ağız vururken yokuşlara;

Pınarlarda ah çektim soğuk suya,
Dalsam derdim, kalkılmaz bir uykuya.

...

Şubat ayı çeşmeler buz kesende,
Kilimleri örerken bin desende,
Gelinlerde kaynanaya küsen de;

Bacalarda uzun eşek oynardık,
Soğuklarda bulgur gibi kaynardık...

Aydın Hoca, aydınlık bir yüz idi
Kulaklara küpe olan söz idi
Yaban değil, vallah sanki, biz idi;

Koşar adım kıranları aşardı,
Gün çıkmadan, okuluna düşerdi...

...

Birbirize burun edip, şişmeyin,
Arka verip, dayak olup, düşmeyin,
Düz yollarda yalnız kalıp, şaşmayın;

Allah'ımın rahmeti birliktedir,
Vallah bilin; kurtuluş dirliktedir.

Yiğitlerim, bayrağınız al olsun,
Işkın verin koca koca dal olsun,
Ömür boyu ağızınızda bal olsun;

Koştuğunuz bütün yollar olur düz,
Dağlar şeker, çaylar olur şerbetiz.

Güzel köyüm tokan gelsin aşığın,
Dala çıkıp dolansın sarmaşığın,
Salladıkça dolu gelsin kaşığın;

Birlik deyin, yüreğiniz vurdukça,
Siz var olun, bütün dünya durdukça...

Hayrettin YAZICI

Not:Özel isimler gerçek kişiler olup,diğer yöresel isimler genelde yer adlarından oluşmaktadır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114399/guzelleme.html>

HOYRAT

Denizlerim bitti, çöktü mavi gök,
Hangi dalı tutsam kalır elimde.
İster dövün, ister göz yaşını dök,
Acı bir hoyrattır zaman dilimde...

Tutun saçlarından şimdi zamanın,
Yolcusu kalmadı bu köhne hanın,
Senin köyün yok mu, ilin, vatanın?
Kaldın şimdi bir zalimin elinde...

Zamansız açarsan boynun vurulur,
Çalkalanır sular, sonra durulur,
Önce geçmişinden sual sorulur,
Aranırsın sazın kırık telinde...

Bulunmaz cevabı, bu hal nicedir ?
Seçilmez eşyamız, dört yan gecedir,
Çöz diyorsun, bilsen, ne bilmecedir !
Olmaz karşılığı bunun, bilimde.

Çıka gel de, götür beni uzağa,
Düştüm, her doğan gün, başka tuzağa,
Bir köhne tekneyim, çekin kızağa !
Bunaldım, suların azgın selinde...

Yar başıma kar yağıyor gelsene,
Halim nice, bir kez olsun bilsene,
Çektiğimiz yeter, N'olur gülsene,
Ey zalim bıraktın kendi halimde...

Hayrettin YAZICI[italik]

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114521/hoyrat.html>

UÇAK

Vurdum bir yar yamacına,
Ayaklarım boşta benim.
Dayanamam ben acına,
Sevdiceğim, düşte benim.

Bu düş gerçekten yakıcı!
Açık şimdi iki ucu,
Gelip çöze bir büyücü,
Aklım dursa başta benim.

Aklımız ne işe yarar?
Her dem yeni yumak sarar,
Çözumsuz sorular sorar,
Bedenim hep, tuşta benim...

Soru sorma, yalnız dinle;
Yola çıkamam seninle,
Benim sorunum kendimle,
Gözlerim hep uçta benim.

Bir yar benim, uç dediğim,
Her gelişte, geç dediğim,
Çare şimdi güç dediğim,
Bükülürken içten benim.

İçimi versem almazsın,
Bir gün bile taşımazsın,
Taşısın da, yaşamazsın,
Yüreğim bak, taştan benim.

Eziyorum, lime lime,
Gel kıyma gonca gülüme,
Sen de, gül geç bu halime,
Gözlerim hep kışta benim.

Gel kar, şimdi yağ beyazdan,
Deli deli es poyrazdan,
Uçağım kalkar birazdan,
Gözüm şimdi yaşta benim...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114624/ucak.html>

SEVGİ

Gönül salıncağı sevgi dediğin,
Salınmaya görsün ılık meltemle.
Bir kuş uçurmaktır, bilemediğin,
Koşar arkasından çekip gidenle.

Buruk bir sevinçtir bazen yürekte,
Bazen mavi gökte parıldayan ay.
Serilir önüne onlarca renkte,
Bazen oturduğun han olur saray.

Bilmeden attığın bir düğüm olur,
Bazen gerdiğimiz kol ve kanattır.
Bazen muradına bir düğün olur,
Terkisine bindiğimiz kırattır.

Sevinç tellalları gözlerimizde,
Düşürür yollara ansızın bizi.
Derdiğimiz güldür ellerimizde,
Kuşatır bir coşku içerimizi...

Bir kor olur düşer yalnızlığına,
Gün olur ağlarsın sevgiden yana.
Kar olur düşer de gönül dağına,
Açamaz derdini anlamayana.

Sevgi nedir, ben çok iyi bilirim,
Gözümde gün boyu oturan konuk,
karşısında lime lime eririm,
Yaptığım ne varsa odur tek tanık.

Gelmezse kapıma, boşalıp, dolmam,
Saygısız olurum, olmam sevgisiz
Varsa çıkınımda yollarda kalmam,
Nerden bilecekler yoksa, biz kimiz...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114783/sevgi.html>

EMANET

İsyanımı attım uzaklara ben,
Aldım kucağıma sevgi sazını.
Bilin; gelmem gayri tuzaklara ben,
Tattım sevdaların kutlu hazzını.
Bundan böyle hava hep ısınacak,
Benimle birlikte güller yanacak...

Dört yana ılık bir meltem esecek,
Börtü böcek kendisinden geçecek,
Benim sevdiğimi bir yar, bilecek;
Uzaklara bakan gözler benimdir,
İyi bak, gözlerim, emanetimdir.

Elli yıldır taşıdığım gözlerim,
Kutusunda saklı bütün gizlerim,
Ondandır, dilime düşen sözlerim;
Bu dilimin şifresini gel sen, çöz,
Gülüm, açmam yabancılar, sana söz.

Yaşarız sevdayı sevgi deminde,
Beyaz bir bayrak aç, bu gün geminde,
Dalgalar mutedil denizlerinde;Ü
Sahilde bekleyen ben olacağım,
Yalnız sana açılacak kucağım.

İçim kıpır kıpır, yüzümde neşe,
Ey gönlüm bay bay et güne, güneşe,
Sen de katıl koşumuza pürneşe;
Gel çıkalım patikadan dağlara,
Savur saçlarını deli rüzgara...

Tam dorukta uzan, tut ellerimi,
Teslim al verdiğim emanetimi,
Öylece beklerim kıyametimi;
Nasıl olsa bir gün zaten kopacak!
Seninle aşılır, bu yokuş ancak...

Başka kurban ara, beni arama,
Efkara kapalı kapımı çalma!
Yeter bunca zaman yediğim çelme;
Yoruldum ben, onca zaman gezmekten,
Yeter gönlüm, vazgeç beni üzmekten.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114917/emanet.html>

GENÇ

Çocukluğu bilirim de,
Ben genç oldum mu anne,
Ne var eski yerinde?
Özlemim yok o güne.

Sokaklar mahşer yeri,
Kol geziyordu ölüm.
Ağarırken tan yeri,
Gelecekti ölümüm.

Çıra gibi yandık biz !
Ne sevdik, ne sevildik.
Kahpe çıktı kimimiz,
Kimimiz samimiydik.

Akıl donmuştu artık,
Nabızlardı konuşan.
Açıldı yerde yırtık,
Yoktu bu dağı aşan.

Kayıtsız kalamazdım,
Vatan benim vatanım.
Geride duramazdım,
Bir pula, işte canım !

Biz ne acılar çektik,
Yazılmadı tarihi.
Delikanlı ve gençtik,
Yalnız kördü talihi.

Yaşamayan bilemez,
Anlayamaz görmeyen.
Kaydımızı silemez,
O günde terlemeyen.

Genç değince düşüme,
Benim hep ölüm gelir.
Anne n'olur üşüme,
Bakarsın, gülüm gelir.

Biz güle hasret yandık,
Bunu sende bilirdin.
Gözyaşıyla uyandık,
Gün düştü, sen eridin.

Üzülme N'olur anne,
Vallahi samimiydik.
Çağırdılar düğüne,
Kanlı bir gömlek giydik.

Kimimiz yokuşlarda,
Kimimiz kalır yolda.
Kimi gitti kuşlarla,

Kimi başka kollarda.

N'olur yüzüme vurma,
Kaybolan gençliğimi.
Kimselere duyurma,
Ağular içtiğimi...

Ermedim ereğime,
Gençliğimin tarihi.
Kazılmış yüreğime,
Kör de olsa talihi.

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115154/genc.html>

MARKA

Geçmiş uğraşma benle,
Bırak artık yakamı.
Bakmadım aynalara,
Bozmadım fiyakamı.

Darıltma, üzme beni,
Uzaktan süzme beni,
Dağıtıp, çözme beni,
Sarsma, köhne takamı!

Pirifani değilim,
Olmaz sana meyilim,
Ne diye eğileyim,
Bu yaptığın şaka mı?

Yaşlanınca gelirler,
Anılar birer birer,
O an yalnızlık tünere,
Söker eski markamı.

Diren ister zamana,
Gir tütsüye, dumana,
Beni korlar amana!
Çelerler merakımı.

Dizlerim dayansana,
Gözlerim uyansana,
Yalan olsun, kansana,
Yakın et, irakımı.

Yaşlı değil, yorgunsun,
Geçmişine dargınsın,
Sular gibi durgunsun,
Kov gitsin firakımı.

El et, gelsin güzelim,
Diyar diyar gezelim,
Dökülmeden gazelim,
Görsün benim farkımı.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115339/marka.html>

HIRSIZ

Yare bir haber saldım,
Cana minnet dediler.
At vebalin boynuma,
Sana cennet dediler.

Gel, gir, sen günahıma,
Güneşim, düş mahıma,
Aldırırsan ahıma,
Sonu ,cinnet dediler.

Vahamsın, çölümüzde,
Çiçeksin, çalımızda,
Bir turna, gölümüzde,
Kanat kanat dediler...

Diyorum, çıksan yola,
Bakmadan sağa, sola,
Gez, benimle, kol kola,
Olsun, murat dediler.

Beklemekten usandım,
Ne ateşlere yandım,
Ben, seninle uyandım!
İşte, berat dediler.

Sevdanın arsızıyım,
Bir güzel hırsızıyım,
Ben bir alın yazıyım,
Bu ,ne sanat dediler.

Bak, desinler, aldırma!
Yüreğimi kaldırma,
Daha fazla kandırma,
Tutar, inat dediler.

Koy başını göğsüme,
Yüzümüze gülümse,
Hoş gelir, ölüm gelse,
Ne kanaat? dediler.

Düşürme beni yere,
Bölündüm, pare pare,
Gel, bırakma mahşere,
Gitti..Son at, dediler...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115479/hirsiz.html>

SARI OLMASIN

İner bir kara tül gecelerime,
Düşer bir kor gibi hecelerime,
Küçüldüm, çekildim hücrelerime;

Bir dev çınar gibi kaldım açıkta,
Bil, canım çıkacak bak şuracıkta...

Yanıp da kaybolsam bir duman gibi,
Hudutsuz gerilsem asuman gibi,
İncelsem sızlayan bir keman gibi;

Duyulur ta ötelerden çığığım,
Bir işe yaramaz benim baylığım.

Çek dediler! Çekiyorum, kopacak!
Gönlüm şimdi bebelere oyuncak,
Aranıyor sığınacak bir kucak;

Her şeyi bilir de, bir beni bilmez,
Gergin bir tel gibi, çekmeye gelmez.

Sal azgın suları, ben göğüslerim,
Daha kurumadı, bak alın terim,
Bir gün öncesinden daha beterim;

Gülsuyu dök n'olur yıka yüzümü,
Bir kez daha yinelemem sözümü.

İster Çoruh ol gel, ister Nil gibi,
Göğsüme taktığım karanfil gibi,
Beklerim kapıda bir sefil gibi;

Yeter ki sevdanın ar'ı olmasın,
Hasretimin rengi sarı olmasın...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115611/sari-olmasin.html>

SILA

Anladım sılayı çok özlemişim,
Sen istedin diye, çekip gelmişim,
Yoksa buralarda olmazdı işim;

Rastlamışım bir acayip iklime,
Yıllar sonra, yine düştün aklıma.

Sensizlik zor gülüm, yabanda, yazda,
Teselli bulmadım, şarkıda, sazda,
Düşündüm de, suçlu muyum biraz da?
Yıktın üstümüze onca cefayı,
Keşke, orda sürebilsen sefayı.

Bir tel burda kopar, bir tel uzakta!
Anlasaydın, gözlerime bakıp da?
Kalır mıydık, her ikimiz sokakta?
Gurbet bu ya, kimse bilmez derdini!
Az bulursun, insanların merdini.

Sana hasret düştü, bana ayrılık,
O günden bu yana, gönlümüz kırık,
Sen üzülse, beni tutar hıçkırık!
Çoğu gitti, azı kaldı ne çare,
Sen yorgunsun, bense, burda biçare.

Ahdetmiştik amma, bizi ah tuttu;
Elde kalan, bir körpecik umuttu,
Onu da sevdiğim kör zaman yuttu;
Döndü devran! Ben dönemem geriye,
Aramadın, sormadın yar, ne diye?

Anasız kalmakmış, anı'sız kalmak,
Çıra gibi, sabahlara yakılmak,
Çınar gibi, ta kökünden yıkılmak!
Hak etmedim, yakma beni sevdiğim,
Kapıya, bacaya çıkma sevdiğim.

Çılgın Çoruh gibi, yıkma bendimi!
Mahkum ettim, ben, kendime, kendimi,
Senden sonra bağladılar, dilimi;
Gönlüm, bir kazan ki, fokurdamakta,
Ben mahir değilim, gönül kırmakta.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115802/sila.html>

ÇİĞ

Çiğ düşer gözbebeğime,
Sabahlara uyanırım.
Ben güzelin gelişini,
Ayak sesinden tanırım...

Gözlerime derin bakma,
Sırılsıklam utanırım.
Benden başkasını yakma,
Nerde olsa ben tanırım.

Gündüze kıl gecemizi,
Gel aydınlat içimizi,
Yana tara saçımızı,
Bir tarafı kalsın yarım.

Buz gibi, sensiz ellerim,
Fark etmiyor ölüm, dirim,
Gece, gündüzden beterim,
Kan ter içinde kalkarım.

Has dostuyum ben, sabahın,
Yazmaz melekler günahım,
Tutar bir gün seni ahım,
Sanma budur, benim karım.

Sen, beni sakın unutma,
Yabanlarla aynı tutma,
Uyandım, yeter, uyutma,
Sanma, yine kandırırım.

Bir gün düşersen beni bul,
Olmasın ister para-pul,
Gel, sen yüreğime sokul,
Tutar seni kaldırım...

Gönlüm istemez elbette,
Beklerim seni nöbette,
Olmazsa, gel kıyamette,
Ben gözlerinden tanırım.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115921/cig.html>

TARLACILAR

Tarlayı verdik kabala,
Eğil, doğrul ve çapala,
Alın teriniz kaç pula?
Soran var mı derdinizi?

Yanık karası yüzleri,
Uzağa bakar gözleri,
Gamlı türküdür sözleri,
Kim bilecek içinizi?

Kara yağlık yemeniniz,
Iraktan gelir kiminiz,
Bizlere var mı kininiz,
Bilir miyim, suçumuzu?

Yok mu sizlerin sevdası?
Geçen ister göz kirası,
Harmana kalır parası,
Yoksul buldum kaçınızı...

Yutkunurum her sofrada,
Tokken aç kalırım burda,
Varlığınız yeter yurda,
Terli gördüm saçınızı.

N'olur vurma yüzümüze,
Seni koyduk türkümüze,
Biner misin terkimize?
Ben takarım taçınızı.

Vur çapayı belimize,
Gel zehir kat balımıza,
Sen baksaydın falımıza,
Toplar mıydın göçümüzü?

Çadır çadır düz ovalar,
Süt bekleme de balalar,
Doğuştan bahtı karalar,
Bilin, sevdim, hepimizi...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116123/tarlacilar.html>

KÖŞK

Bazen nazla gelir bazen niyazla,
Bazen gelir iki telli bir sazla,
Ağzında kuşdili, gelir bir sözle;

Gam değil, anlamam, yeter ki sen gel;
Biter ömür, bitmez bu aşka engel!

Gülüm iki yaprak, eğildi dalım,
Sen hep özel kaldın, benim edalım,
Gönlümde kavgamsın, canda sevdalım;

Su mu çıktı sevdamızın surundan?
Güllerini ayıklarım, harından.

Yara vurdum, yaralandım seninle!
Yüze vurdun, karalandım seninle,
Yapayalnız kiralandım seninle;

İçim, sensizlikte boş kovan gibi,
Bak başım dönüyor, yelkovan gibi...

Dönsün, gam değil de, düşerim bir gün,
Bu dört yol ağzında şaşarım bir gün,
Bilsem yollarını koşarım bir gün;

Koşmak benim işim, kavuşmasam da,
Beklerim bir ömür, sen olmasan da...

Yola çıktım yürüyorum, bir aşka,
Halim perişandır, ahvalim başka,
Düşer bir gün ayaklarım bu köşke;

Bin bir renge boyatırım dört yanı;
Ben bilirim; kimse bilmez sevdanı.

Konuk oldum, hüznü gözlerine,
Tanık oldum verilmiş sözlerine,
Eremedim bir türlü gizlerine;

Benden önce eren varsa aşk olsun;
Ne diyelim, gönülcüğüm köşk olsun.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116301/kosk.html>

KÖREBE

Sen, gel, bu gün içimi yar,
Sana gelen kaç yolum var,
Kollarınla gel beni sar,
Değer mi bak sardığına?

Gözlerinle gör halimi,
Anlar mısın melalimi,
Bu sevdanın son talimi,
Değer mi bak yorduşuna?

İmkansızı zorluyorum,
Kırılacak, biliyorum,
Kaç zamandır yürüyorum,
Değer mi bak sorduşuna?

Çektiğim şey uzaklaşır,
Bindiyim şey kızaklaşır,
Ördüğüm şey tuzaklaşır,
Değer mi bak kurduşuna?

Benim halim ne olacak?
Sevgi yağsa kucak kucak,
Sanmam yine uslanacak,
Değer mi bak verdiğiğine?

Narsist değilim, bilirim,
Uzak yollardan gelirim,
Boşlukta kalır ellerim,
Değer mi bak gördüşüne?

Sevgim, çığlıklara gebe,
Nerden çıktı, bu töre be?
Kırk yıl oynanan körebe,
Değer mi bak girdişine?

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116414/korebe.html>

FAY HATTI

Her gün yürüyorum kendi içime,
Ortak arıyorum yeni suçuma,
Kar yağar bu yüzden her dem saçıma;

Düştüğüm yollarda kalırım yalnız,
Dediler kargadan olmaz kılavuz.

Bütün yaptıklarım, kendi eserim,
Ben yaparım, ben severim, küserim,
Açlık çeker yine doymaz hislerim;

Hep kalır gözlerim, benden uzakta,
Dindir bu ağrımı yüzüme bak da !

Gel dediler çık dünyanın damına,
İç dediler aldırma sen demine,
Eğildim de bir kez baktım da yine;

Korkularım nasıl arttı bir bilsen,
Yaramıza merhem, olur mu gelsen ?

Benim kavgam hep kendimle, kime ne!
Oturtmuşlar beni kaypak dümene,
Çevirdikçe çeker hep aynı yöne;

Dediler ki, bu gidişle varılmaz,
Fay hattına, yeni bina kurulmaz.

Her depremde aldım bir başka yara,
Kaç zamandır bakmam ben aynalara,
Salın beni kamçılanmış sulara;

Elli yıllık yangınımı dindirsin;
Yangınlardan sonra çıka gelirsin...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116548/fay-hatti.html>

AŞAKA

Sabah başka giyer, önlen bir başka,
Bir hoş olur gönül, düşünce aşka,
Sanır ayakları varacak köşke;

Uçuşur kirpiği, gözde başka can,
Topuktan saçına gelir heyecan...

Yüreğin göğsüne sığmaz bir türlü,
Kokular sürünür, güllü, ıtırılı,
Saygısı yücedir, gönül hatırlı;

Dünya bir puladır, alsan satacak,
Yoktur bu pazarda seni tutacak.

Çalım satar artık nicelerine,
Işıklar konuktur gecelerine,
Çıkar sevdasının yücelerine;

Bay bay eder artık güne, güneşe,
Ayak sek sek oynar, yüzde pürneşe...

Çıkarmaz akıldan hiç sevdiğini,
Unutur az önce ne dediğini,
Ah bir de bilirse sevildiğini;

Açar kollarını semazen gibi,
Dili susmaz artık, bir ozan gibi...

Her türkü o nadır, her şarkıda var,
Neyi tutsa eli, sanır ki, o yar,
Mutluluk tam grad, yirmi dört ayar;

Çal davulcu, erken dönüyor başım,
Yoksa dinmeyecek kutlu telaşım.

Sokaklarda cümbüş, her yan panayır,
Gelir bir edayla, Mevlam, sen kayır!
Dünya yeşil donlu, hep çimen,çayır;

Gül satar gözlere, gülücüklerden,
Çatlar dudakları öpücüklerden...

Bir aşaka gibi, bizi de sarsan,
Ben değildim gece gelen, duyarsan,
Eğer beni yarı yolda koyarsan!

Kopar telim, yüreğime kor düşer,
Böyle sevda bu zamana zor düşer...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116763/asaka.html>

KURU DAL

Güneşte hüznün var, günde bir sitem,
Benim yüreğimde bitmez bir matem,
Düştüm yüzükoyun, yar elin tutam!

Ne olur aç bana, sıcak kucağın,
Söz olsun, küçülüp, kaybolacağım...

Her yel esişinde, düşer bir dalım,
Sen gelmezsen kalmayacak mecalım,
Sonunda ne olur, bir düşün halım?

Yerle yeksan olduğumu görme sen!
Kuru dalım meyve verir, gelirsene.

Sana hasret, çatlayacak dudağım,
Patlamaya hazır, bir yanardağım,
Kesildi suları, kurur kaynağım;

Gel, sen bu vebale girme, sevdiğim,
Ben düşerken n'olur görme, sevdiğim!

Senin hatırına, bu çektiklerim,
Sen gelmezsen, yarılacak yüreğim,
Uzaktan da olsa, bir kez göreğim;

Yar dediğin, yakınında olmalı,
El ele, göz göze, donup kalmalı.

Ben kırıldım, kırılmadı inadın,
Ben düşsem de, düşmez dilimden adın,
Ölümlü eş oldu adı, feryadın!

Olsaydı yüreğin, çıkar gelirdin,
Ya ben taş kesildim, ya sen delirdin....

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116977/kuru-dal.html>

BEY

Bu gün, ben bey oldum, yok haberiniz,
Sarssın beni içinizden biriniz,
Belki o an, kendimize geliriz;

Bey oldum, buz kesti elim, ayağım,
Düştü bu gün benim tek dayanağım!

Bilmedim ömrümce, bey ne, paşa ne?
Kucak açtım yüreğime düşene,
Dediler, var dostum kendi işine;

Sen göğüsle yalnızlığın ipini,
Kırdın, rahatladın sirke küpünü!

Bu turşuyu ben kurmadım, devraldım,
Şelek yaptım, diyar diyar dolandım,
Dört yol ağzı zaman, yollarda kaldım;

Çek dediler kimse almaz yükünü,
Söktüm sevda ağacını kökünü.

Evet derler 'Beyler, ancak bey olur'
Bey olanlar yüklerinden kurtulur,
Tepemizde otağları kurulur;

İçin beyler, şarabımız bedava,
İster küp küp için, ister bir kova.

Bilmem, bu beyliğim, kaç gün sürecek,
Beyimiz nasıl bir murat görecek,
Kaçırılmış uçağı, kırat binecek;

Zamanın beyini tanımadınız,
İşte o bey benim, yanılmadınız.

Bey diyene kadar, berbat deseydin,
Sessiz ve sedasız, çekip gitseydin,
Olmaz ya! Ben yine ümit etseydim;

Ben büyüdüm, ümitlerim azaldı,
Elimde kupkuru bir beylik kaldı...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117111/bey.html>

YALAN

Gönül servetimi dağıttım bir bir,
Hepsi bitti, bana bir şey kalmadı.
Han kapısı, çalmadan da girilir,
Bu hale gelişim kolay olmadı.

Kimi gelip vurdu, gönül telime,
Kimi bıçak vurdu gonca gülüme,
Kimi gülüp geçti, bedbin halime,
Uzun süre konuk kalan olmadı.

Kaldı derinlere bakan gözlerim,
Gönüllere işlemeyen sözlerim,
Yokuşları çıkamayan dizlerim,
Beni sokan bir tek, yılan olmadı.

İki yüzlülükten, bıktım riyadan,
Uyanmadı elli yıllık rüyadan,
Nice güzel gelip, geçti sıradan,
Yüzüme bir ömür, gülen olmadı.

Derler ki, bu senin hüsnükuruntun,
Ya sal gemlerini, ya sıkı tutun.
Çocukluktan kalma, galiba korkun,
Çektin bunca acı, bilen olmadı.

Bundan böyle, bilmen de kar eylemez,
Hiç bir güzel, beni burda eylemez,
Kimse çıkıp bildiğini söylemez,
Artık söylenecek, yalan kalmadı.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117243/yalan.html>

ZAMAN

Soylu bir kısraktır zaman dediğin,
Geçip gider bir tür, binemediğin,
Neresine düşsen bilemediyin;

Tutsan yelesinden yarar da işe,
Aklım ermez bu sende ki gidişe.

Yolları ayırdık patikalara,
Zamanı biz böldük dakikalara,
Bir hal olup başım düşünce dara;

Gece başucunda korkudur bekler,
En ağır göçünü hastaya yükler.

Zaman içimizde bazen bir umut,
Bazen tepemizde siyah bir bulut,
Bize aldırmadan dağa çıkan kurt;

Su içen ceylandır, göl kıyısında,
Ovayı gözetler bal kayasında...

Zamanın en titrek teline düştüm,
Son demde bir zalim eline düştüm,
Rezil-rüsva oldum, diline düştüm;

Merdiveni yoktur, düşsen çıkılmaz,
Yüzü yok zamanın, dönüp, bakılmaz.

Zaman gergefini, işler yüzüme,
Acı bir ezgidir düşer sazıma,
Bazen kar olup da yağar yazıma;

Kalırız baş başa beni anlamaz,
Sen kahrolursun da, o asla tınmaz!

Bir tohumu yok mu, ekemez miyim?
Köksüz müdür, tutup, dikemez miyim?
Yok mudur yuları, çekemez miyim?

Ben çekmezsem, tutup beni çekecek,
Bir ibrişim sanıp, tutup bükecek...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117366/zaman.html>

SENET

Kendin kır da, sakın bir gönül kırma,
Duyulmazsa sesin, boşa haykırma,
Huzur istiyorsan, çok soru sorma;

Gayrı kırılacak dalın kalmadı,
Kırk yıl oldu gönlün iflah olmadı.

Ya yollar dolaşık, ya sen şaşkındın,
Zamansız sürgünsün, arsız ışkınsın,
Sular-seller gibi nasıl taşkınsın;

Aklım ermez hevesine, havana,
Şimdi döndü yürek, bir boş kovana.

Çıkma bundan böyle, insan içine,
Kimseleri ortak etme suçuna,
Her gün kar yağıyor siyah saçına;

Çekmiyor yükünü bu köhne takam,
Anlar mı halini, uzaktan bakan?

Bir selama ettin, bin canı feda,
Girdin gönüllere bulmadın fayda,
Bir kez oynamadın, düğünde, toyda;

Hakkın var mı böyle, ezip, üzme?
Son ver artık, gönül gönül gezmeye...

Herkes anlar, ben anlamam kendimi,
Kanunsuz yapmadım, gecekondumu,
Bir kuş gelip omuzuna kondu mu;

Taşırdın yad ele, dokundurmadan,
Vazgeç gönlüm artık, gönül kırmadan.

Lime lime bölün, dağıl kum gibi,
Ayaklar altında, yeşer çim gibi,
Dağ başını bekle, ulu çam gibi;

Beklemekten kutlu erdem bilmedim,
Hayret, nasıl oldu, ben delirmedim?

Ömrüm uzun olsa, beklerim daha,
Bir tek senin için, girdim günaha,
Değişirim, ben akşamdan, sabaha;

Bazen hızlı koşar, bazen dururum,
Sormasan halimi, budur son durum.

Sözüm senet benim, öyle tanırırlar,
Halen öyle olduğumu sanırırlar,
Hele bir duysalar nasıl kınarırlar;

Benim için, ölmekle bir kınanmak;
Ateşlerde donup, buzlarda yanmak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117476/senet.html>

YOLLAR

Beni bilmez, yolları ben bilirim,
Usanmadım, kırk yıl gider, gelirim,
Her yola düşünle, bende sanki ölürüm;

Yola çıkmak, bazen yara çıkmaktır,
Her sabah bir başka dara çıkmaktır!

Umut eker bazen, yolcuya yollar,
Mecburiyet olur, bağlanır kollar,
Acil bir çağrıda, tutuktur diller!

Yol olur, rahmete açılır önün,
Yol olur, kanlı bir ölümdür sonun!

Yol demek, gerçekte ulaşmak demek,
Biraz sonsuzluğa alışmak demek,
Belki de, yar ile buluşmak demek;

Buluşturan yollar, ne güzel yoldur,
Yalnızlığımıza, kanattır, koldur...

Yine çağrı geldi, yola çık erken,
Uludağ'ın, şimdi karı erirken,
Bahar camdan yüzümüze gülerken;

Düşüp yola uzunca el salladım,
Bekler diye, yare haber yolladım.

Nasıl bitmez, bülbüllerin gül derdi,
Biter ömür, bitmez, bizde yol derdi,
Sevdiceğin bir gün daha kal derdi;

Kalamazsın, seni yola yazmışlar,
Mezarını yol üstüne kazmışlar...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117662/yollar.html>

PUL

Bir başkadır senin, yüzün, ellerin,
Aranma boşuna, kalbimde yerin,
Sandığımdan daha derin gözlerin,
Bundan böyle sana, gül diyeyim mi?

Söyle, bizi bizden başka kim anlar?
Yüze yalan, söylemiyor aynalar,
Kanadına hasret yüklü turnalar,
Gecenin bir vakti, gel, diyeyim mi?

Kızgın güneşlerde gölgemiz oldun,
Bazen çiçek açıp, ansızın soldun,
Yalnızlığımıza, kanattın, koldun,
Dört yanımı saran, dal diyeyim mi?

Nice zaman hep, bu günü bekledim,
Bütün suçu ben, kendime yükledim,
Oysa nice dilbazları hakladım,
Sır tutar mı dilin, bil, diyeyim mi?

Sen, yine de sırrımızı faş etme,
Bırakıp ellerim, başka el tutma,
Kendini unut da, beni unutma,
Ne dilersin?..Sana gül, diyeyim mi?

Olur ya, ansızın çıkıp gelirsin,
Kuru dalım, meyve verir bilirsin,
Dayanamaz, gözlerim de erirsin,
Sonsuza dek, ben'le kal, diyeyim mi?

Kalırsan gönlümüz huzur bulur mu?
Yüreğim her şeyi, hazır bulur mu?
Benim sevgilerim pazar bulur mu?
Sevdamız kaç para-pul, diyeyim mi?

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117878/pul.html>

KOP DAĞI

Kop Dağın da bir pınar,
Yolcuya rahmet sunar.
Eğilirsin içmeye,
İçtikçe için yanar!...

Gidiyorum yanmaya,
İçip içip kanmaya,
Sularda ıslanmaya,
Belki de saçım donar...

Kop Dağı karalıdır,
Yüreği yaralıdır,
Şehitler,sıralıdır,
Gördükçe içim kanar!...

Kop Dağı'n da bir bayrak,
Uyanır salınarak,
Koşarım yalınayak,
Beni yalnız o anlar...

Yine düştüm yola ben,
Bekle beni hele sen,
Yok mu yanın da kimsen?
Canım çıksın, fidanlar!...

Kalktı mı kar başından?
Ne gördün kardeşinden?
Yüzün astın peşinden!
Yetmedi mi olanlar?...

Bak, seninle aktım ben,
Nice güller yaktım ben,
Huzuruna çıktım ben,
Yeter bize kalanlar...

NOT:

Değerli Dostlarım,bir süre seyahata çıkacağımdan adressiz olacağım,dönüşümüze kadar kalın sağlıklıyla,hepinizi seviyorum.Selam,saygı.Yüreğimizden...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118011/kop-dagi.html>

BEYAZ KURDELE

Beyaz kurdelesin çözme de dağlar,
İçime oturdu eski sevdalar,
Yılgın yamaçlarda, tutkun ovalar;

Bur da bahar, henüz körpe çağında,
Unutmuş gülmeyi, yar dudagında...

Çoruh, bozbulanık, doruk dumanlı,
Gözlerde ürkeklik, yürek amanlı!
Ölüler diriden sanki çok canlı;

Umut düşmüş, karlı dağın ardına,
Boynu bükük bakma n'olur yurduma!

Kendini kaybet de, umudun kalsın,
Yarın yine küllerinden doğarsın,
Rahmet olur, başımıza yağarsın;

Tutun, dallarımın en irisinden,
Bekleyenin, ben olurum, gelirsen.

Çevirme başını, bak gözlerime,
Benziyor mu ansız, çekip gidene?
Koca çınar, belki dönmez fidana;

Çençlik budaması yapar bahçıvan,
Yeniden yeşerir, oluruz civan.

Güneş halelenir kala burcunda,
Kaç alacak kaldı gönül borcunda?
Döl tutmaz sözcükler dilin ucunda;

Bak, düştüğüm yollar dağlıktır benim,
Sustum, suskunluğum çığıktır benim!

O çözdü, sen çözme beyaz kurdelen,
Benden duymadıysan, duyduğun yalan,
Açma gönül duvarımda heyelan!

Düşer şimdi bir bir dayanaklarım,
Sılam da da, ben kimsesiz kalırım...

Hayrettin YAZICI

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119853/beyaz-kurdele.html>

YOL AZIĞI

Sarı çiçek, yeşil çimendi dağlar,
Hasretimi taşıyor turnalar,
Bana ağır geldi, bu son vedalar;

Dertten, elemden de büyük özlemim,
Bunca yükü kaldırmaz da yüreğim.

Dokundukça ağlıyor bak, gözlerim,
Kaçınıcı veda da düştü ellerim?
Hergün biraz daha daralır yerim;

Dünya küçüldü de, ben mi duymadım?
Bir şey koptu benden, anlayamadım!

Bizden bile neden kıskandın anne?
Mavi gözlerini düşürdün öne,
Hüzün çiçeğini döndürdün güne;

Ben yazmadım künyeme bu gurbeti,
Bekler misin yine özlem nöbeti?

Bekle anne, söz dedim geldim baharla,
Soğut yüreğini bembeyaz karla,
Sen bilirsin beklemeyi, vakarla;

Beklemektir senin en büyük işin,
Dünyaya beklemek için gelmişsin....

Gitme diyemedin, kal diyemedin,
Bu gün, dünden daha derin gözlerin,
Seksen yıldır, katmerlendi kederin;

Dağ olsaydı, dağılırdı, çökerdi,
Senin çektiğini, kimler çekerdi?

Beni yola, seni hana yazmışlar,
İkimizi, bir elekten süzmüşler,
Sana ana, bana bala demişler;

Bağdat göçtü, kaldın yine ana, yar!
Bak, bana el eder, bir başka diyar...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/120413/yol-azigi.html>

TARLA

Yüzüm mü eskimiş, gönlüm mü yeni?
Hangi yüzüm, diğerinden medeni?
Aratırmış derler, gelen, gideni;

Gidip de, döneni gören var mı ki?
Her kış başımıza yağın kar mı ki?

Kardan adam yapar, hergün gönlümüz,
Ardına takılır, ziyan ömrümüz,
Her tepeye savruluyor külümüz;

Gel, sen, yine geçir beni elekten,
Başka bir dileğim olmaz felekten.

Sana çatmayıp ta, kime çatayım?
Ben azgın suların, bir yol çatıyım,
Bu gün, eskisinden daha katıyım;

Yangınlardan, nasır bağlar yüreğim,
Deli gönlüm, hangi dağa süreğim?

Düştüğün yollarda, sürekin avı var,
Kaldı mı, sana yurt olacak diyar?
Sen, duymazsan, beni, başka kim duyar?

Sesim, sensizlikte yok olur bir gün,
Sanma, ağlayanım çok olur bir gün.

Çoklukta yalnızlık nedir, bilirim;
Hergün aynı yolu, gider, gelirim,
Artar da, azalmaz yüzünüz kederim;

Ben'le oynamaktan ne anlar felek?
Her dem, başucumda çalar dümbelek...

Yürüdükçe, yollar biter sanırsın,
Yol bitmez de, bir gün sen uslanırsın,
Kopar gönül telin ve paslanırsın!

Paslı yürek, cıla tutmaz tekrarla,
Şimdi gönlüm, terk edilmiş bir tarla...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/121573/tarla.html>

ACILARI AŞ EYLEDİM

Bir bana bak gülüm, bir aynalara,
Zaman yüreğimde kanayan yara,
Sırtımı dayarken sağlam duvara;

Yıkıldı apansız, altında kaldım,
Sanmam, kolay kolay, ben yıkılmazdım.

Sular vurdu otağımı dağıttı,
Her çığlık gönlüme düşen ağıttı,
Rüzgarlar bir dağdan, bir dağa attı!

Umut bir kördüğüm, kaldı içimde,
Ömrüm törpülenir, beyaz saçımda...

Kıyamete denktir geçen günlerim,
Ben çalarım, ben okurum, dinlerim,
Ne yapsam nafile, Mevla'dır kerim;

Bütün dalgaları göğsümde kırdım
Her kese ayanken ben sana sırdım.

Uğursuzluk çökmüş dört bir yanıma,
Bir amansız mikrop girmiş kanıma,
Her saniye dönsem, başka yanıma;

Artar da eksilmez bak ağrılarım,
Boğazlanan, her acıyı duyarım...

Ne acılar çektim, kim ne bilecek,
Kimdi başucumda hep bekleyecek?
Sanki gökten kurtarıcı gelececek;

Gözlerim göklere açılı kaldı,
Beni onmaz acılarla yıkadı...

Acıları aş eyledim kendime,
Ne yaptıysam, ben yaparım kendime,
Sırrın olsa, gel söyleme kendine;

Alacayken, kırmızı san, kanını,
Kendisine, dost sanırsın insanı...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/121711/acilari-as-eyledim.html>

SAYIKLAMA

Şırıl şırıl, gelir Çoruh'un sesi,
Dudakta zamanın acı busesi,
Özlemle çatladı gönül kasesi!

Uzatma ellerin, kalsın yerinde,
Sana özlemlerim, daha derinde...

Oynama gönlümlle bu sular gibi,
Gecemizi bölen korkular gibi,
Karabasanın da uykular gibi;

Çaresiz bırakma bir başımıza,
Gel, ağılar katma sen aşımıza!

Böyle geleceksen, kal uzaklarda,
Örseleme beni sen, bu tuzaklarda,
Sarpa sardı gönlüm, vah yazıklar da!

Sanmam, hak etmedim bunca cefayı,
Nerde katlettiler aşka vefayı?

Sevda mertlik ister, sevgiyse sabır,
Düşüyor dallarım yerinden bir bir,
Çıkmaz sokaktayım, elden ne gelir?

Attın beni bir yangının içine,
Haksızım da, yüreğimin suçu ne?

Bu yürekle bir dev gibi yaşadım,
Kaç yıl oldu ölesiye taşıdım,
Bak, yaz geldi, yalnızlıkta üşüdüm;

Kara, fırtınaya, aldırılmazdım hiç,
Bundan böyle dayanmamız daha güç.

Kaç taşa vuracak başım, bilemem,
Çöktüm gayrı, istesem de, gelemem,
Ben riyayı bilmem, arsız gülemem;

Nasıl olsa, çözülmez bu bilmece,
Soğuturum, sancımı da sessizce...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/121861/sayiklama.html>

SORU

İçimde bir sevda büyütürüm ben,
Dumanı başımda yıllardır tüten,
Değirmen misali sevgi öğüten;

Çok büyüdü, bak yüreğim dar gelir,
Sevda çekmek, gayrı bana ar gelir.

Bir içli ağıttır sevda dediğim,
Bu yüzden kapanmaz, açık gediğim,
Bırakmaz yakamı çekip gideyim;

Ben taş oldum, o yoldaşım, yıllar var,
Her dağın ardında, başka bir dağ var...

Ne tükendi dağlar, ne yollar bitti,
Her dağın ardında, başka ümitti,
Yollar uzadıkça canıma yetti!

Kaç canımı feda ettim olmadı,
Daha verecektim, bana kalmadı.

Şimdi kilitledim canı kafese,
Kesildi soluğum, nefes nefese,
Biri el edip de, bana gel dese;

Gelemem, kırsrağım çatladı yolda,
Artık kavuşmamız kaldı hayalde.

Hayaline bile, kırk kurban ada,
Değer kırk kurbana, belki bu sevda,
Yorgun düştü gönül, bu son sınavda;

Unuttum ben artık, günü, yarını,
Ağır geldi, çözümedim sorunu...

HAYRETTİN YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/121993/soru.html>

UÇMA

Şimdi mavilikte uçma zamanı,
Bıraktım dilimden, anı, amanı,
Kestim göbeğinden onca gümanı!

Gümanımı geleceğe saklarım,
Aldırma sen, ben kendimi haklarım!

Her göze başında içtim doluca,
Her sevda kanıma girdi delice,
Çaldı gündüzümü her gelen gece;

Dudağımda acı tebessüm kaldı,
Son gelen depremle her şey yıkıldı!

Şimdi küllerimden doğ yeni dünyam,
Gerçekleşir belki kırk yıllık rüyam,
İnce derelerde bulanık suyam;

Daralan yollarım açılır elbet,
Dar boğaz da kalmam ben ilelebet.

Düşe-kalka yürümeyi öğrendim,
Emekliyor şimdi sevda bebeğim,
Her oyun başında ben, körebeğim;

Kestim körlüğümü, kör bıçaklarla,
Sonsuz mavilikte beni kucakla.

Bir daha düşürme, sonra kalkamam,
Dallarım boy verdi, meyvesi tamam,
Öz dilimle konuş, sonra anlamam;

Anlamamak, körlükten de beterdir,
Kalkacağı son yer, düştüğüm yerdir.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122121/ucma.html>

GÜZEL

Zamanı gözünde donduran güzel,
Bizi yüreğine konduran güzel,
Bir el etmesiyle kandıran güzel;

Gayri kanmam, kana kana içtim ben,
Senden sonra, benliğimden geçtim ben.

Şimdi sen uzakta, ben kuraktayım,
Sensiz döner başım, bak firaktayım,
Mahkum oldum şimdi, ben kürekteyim;

Her kürekte dalgalara yürürüm,
Her dalgada, başka hayal görürüm...

Hayaline mahkum ettin sen, beni,
Uzandım gerçeğe, kaktüs dikenini,
Bir bile bilseydin beni çekeni!

Çektirmezdin bana, yetmezdi gücün,
Canım feda ettim, kaldı mı öcün?

Saçın servetimdi, yüzün nimetimi,
Beni yol başında bıraktın yetim,
Sensizlikte koptu, bak, kıyametim!

Kıyamet dediğin, yokluktur ey can,
Bir ateştir gönlümüzü kavuran...

Kavruldu çiçeğim, düştü yaprağım,
Altüst oldu, yediveren toprağım,
Şimdi yol geçmeyen bir yanardağım;

Bundan böyle, desturla çal kapımı,
Bir dost yok mu? Çeksin şimdi ipimi!

Ey güzel..Gamzeni düşür yanağa,
Merhem olur belki, bu kanlı çağa,
Artık ihtiyaç yok, dile, dudağa;

Hangi çeşme, su verir ki susuza?
Sustum, suskunluğum, sürer sonsuza...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122238/guzel.html>

ASA

Beni gam yıkacak, seni endişe,
Olmadım hayatta, bir an pürneşe,
Ne zaman sırtımı dönsem güneşe;

Yakar beni yangınlarda kalırım,
Kurtar bu yangından, gel koşar adım.

Sakın ha! Ardına bakma koşarken,
Ben tutarım inan, bir gün düşerken,
Eğer geleceksen, yola çık erken;

Yoksa sürgünümüz yakın, bilesin;
Baht odur ki, zamanında gülesin.

Eğer kahpe çıkar ise bu zaman,
Kaplayacak dört yanımı toz-duman,
Bundan böyle, kar eylemez, el-aman!

Aman ile, imanımı yoklama,
Bak yüzüme, son sözünü saklama.

Bu gönül, mühürlü hazine değil,
Benim itirazım, sözüne değil,
Hele, asla alın yazına değil;

Buna gücüm yetmez, kanadım kısa,
Bulunmaz elimde sihirli asa.

Gücüm çatsa, asam vursam sulara,
Bütün korkuları atsam kenara,
Deyse dudaklarım soğuk pınara;

Her yudumda can bulsaydı, filizim,
Geçti, yenilenmez bu alın yazım.

İster gam bitirsin, ister endişe,
Başıma yıkılsın ister her köşe,
Yine başkaldırdım, doğan güneşe;

Başkaldırı benim, son şiarımdır,
Sadakatsa, namusum ve arımdır.

Hayrettin YAZICI

NOT:Türk Dünyası'nın büyük yazarı Cengiz AYTMATOV'u rahmetle anıyorum.Bir günün asra bedel olduğunu ondan öğrenmişim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122694/asa.html>

MİRAS

Açtım yüreğimi işte ben sana,
Çevir sayfa sayfa, gel okusana,
Kalmasın gönlünde minnacık tasa;

Büyür de sonradan azgın sel olur,
Katar bizi sularına götürür.

Gitmek bir şey değil, kalır hicranı,
Sonra bedavaya satarız canı,
Biz gittikten sonra çıkar dumanı;

Çıkması da bir şey değil, çoklarlar,
Ölünce de bırakmayıp, yoklarlar.

Ölünce de huzurumuz kaçarsa,
Melekler de bırakıp da uçarsa,
Kalan sayfaları biri açarsa;

İşte o an, yaman olur ahvalim;
Kimse miras almaz benim vebalim.

Gel, dünyamı cennet eyle güzelim,
Bin terkime, diyar diyar gezelim,
Anlamazsan, kim anlar ki, be zalim;

Zalimlikten, kim yol bulmuş zafere?
Demezler mi, dağ doğurdu bir fare?

İster ayca parla, doğ güneş gibi,
İster kardeş gibi, ister eş gibi,
Oturdun kalbime kor ateş gibi;

Kiracılar bile çalmaz kapımı,
Viran ettin sen kırk yıllık yapımı...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122814/miras.html>

DELİCE

Yar dedi yine yaşam,
Doluca gel sevdiğim.
Hiç olmazsa bu akşam,
Delice gel, sevdiğim...

Bulunmaz bir orta yol,
Karıştı yine, sağ, sol,
İstersen şahika ol,
Gündüz değil, gecesen...

Karanlığa karıldım,
Tam ortadan yarıldım,
Geçmişime darıldım,
Kandır beni, yüce sen!

Çocuk gibi at beni,
Düşerken gel, tut beni,
Mezatlarda sat beni,
Girsen bile suçta sen.

İraklardan bir güzel,
Söyle bana, sen gazel,
Sensin yar, bize özel,
Bağla siyah saçta sen.

Varlığımı duyunca,
Yeter ki, sev duyunca,
İster ömür boyunca,
Sakla beni iče sen...

Birazcık güldür beni,
Gerekse öldür beni,
Kal gönlümün dilberi,
İstersen say, hiçe sen...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122928/delice.html>

DÖNEK

Başın dara düştüğünde güzelim,
Esrik gönül taşığında güzelim,
Yarı yolda şaştığında güzelim;

Bana seslen, olurum başucunda,
Burda olmaz ise, olur acunda.

Fedakarlık benim işim bilesin,
Yar odur ki, çağırmadan gelesin,
Benim duam, ömür boyu gülesin;

Aldırma feleğe denesin bizi,
Ne yapsa bozamaz terazimizi.

Terazimde ben sevgiyi tartarım,
Ne tarttıysam asla çıkmadı yarım,
Böler yüreğimi ben tamamlarım;

Yeter ki, açılsın umuda çiçek,
Çaresi yok, güzel günler gelecek...

Saatleri geleceğe kurmuşum,
Her rüyamı hayırlara yormuşum,
Rüzgarlardan, sudan, seni sormuşum;

Hepsi umut verdi, gelir dediler,
Kimse bilmese de, bilir dediler.

Hem bilirmiş, hemde, sever dediler,
Her güçlüğü mutlak savar dediler,
Zamansız el etme kovar dediler;

Koyak koyak kovulmaya alıştım,
Nasihat ederken, şimdi ben şaştım.

Benim şaşkınlığım çok uzun sürmez,
Yıkılsa bu dünya sevgim eksilmez,
Çiviledim şu gönlüme sökülmez!

Kimse denemesin, denek değilim,
Asla, dünya kadar donek değilim.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123056/donek.html>

KAR

Bir avuç kar ister gönlüm bu sabah,
Uludağ'dan olsun, Palandökenden.
Bu gün işlediğim kaçınıcı günah?
Havalandı gönlüm yine erkenden...

Nazlı yar uzakta, ben buradayım,
Deniz ortasında yalnız adayım,
Ellerim havada, bak duadayım,
Ne demiştin bana, çekip giderken?

Halimi bu sabah anlamadı yar,
Çeker kollarımdan başka bir diyar,
Sen duymazsan beni, başka kim duyar?
Sızlamaz yüreğin, gülüp geçerken!

Tükendi yollarda artık nefesim,
Sana bağırımdan kısıldı sesim,
Gerçekte, hayalde kaldın tek isim,
Bizler ağları tas tas içerken...

Elinde bir topak beyaz karla gel,
İster çılgın gibi, ister harla gel,
Bu gün güller açıp, tarla tarla gel,
Kan kussun, bahçıvan seni biçerken!

Yangınım arttıkça, bir de yakma sen,
N'olur boyun büküp öyle bakma sen,
Karalar giyerek güne çıkma sen,
Bizler kardan gelinlikler seçerken...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123267/kar.html>

SON DÜŞÜŞ

Doğmadan mı aşkla kardın ana'cım?
Benim tek tesellim, benim ilacım,
Gözlerim de sevinç, yürekte acım;

Nasıl şey?..Aşıkken aşka muhtacım,
Gecem de, günüm de, benim baş tacım...

Kaçacak yer yok mu alıp başımı?
Feda etsem ekmeğimi, aşımı,
Yaza çevirseler benim kışımı;

Anne bak bu yüzden darıldım artık,
Bu aşka kıyamdan, yoruldum artık...

Suçlu sen mi, yoksa ben miyim anne?
Her gün bir ağıtla doğarım güne,
Koşar adım gider gibi düğüne;

Yüzüme bak anne, başını kaldır!
Bu nasıl çelişki, bu nice haldır?

Hangi topraktandı benim madenim?
Hangi memelerden sütümü emdim?
Etten ve kemikten elbise giydim;

Herkes giymiş amma, benim ki başka,
Doğmadan karmışlar sonsuz bir aşka...

Ben bittim de anne, bu aşk bitmedi,
Yoruldum yollarda, gücüm yetmedi,
Düştüm uçurumdan kimse tutmadı;

Parçan değil miyim, gel beni avut;
Bu son düşüşümdür, anne, gel sen tut!

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123428/son-dusus.html>

HIZAR

Ben onulmaz bir aşkın,
Pazarına düşmüşüm.
Kaldım yollarda şaşkın,
Nazarına düşmüşüm...

Biçtiler beni boy boy,
Sandılar, gencecik, toy,
Dağıldım işte tüy tüy,
Hızarına düşmüşüm...

Gel elleme yarama,
Kibrit çalma çırama,
Kalbim tutar mı yama?
Lazerine düşmüşüm...

Kaynak tutmaz kırığım,
Üstelik de çorağım,
Patlayan yanardağın,
Üzerine düşmüşüm!

Savrulur sarı saçın,
Yanarım için için,
Yüreğime kör perçin,
Gözlerine düşmüşüm.

Çıkıp erken bize gel,
İster geze geze gel,
Yaz olmazsa güze gel,
Dizlerine düşmüşüm...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123547/hizar.html>

KIZIL AKŞAMLAR

Kızıl akşamlara düşer gölgemiz,
Yeniden burkulur hergün içimiz,
Yer ve gök birleşir olur bir deniz;

Uzaklara bakar baygın gözlerim,
Boşalır da altım, kaybolur yerim.

Dört yanımı mekansızlık kuşatır,
Yüreğimi imkansızlık kuşatır,
Bedenimi bir kansızlık kuşatır;

Duygularım geçer hüzzam fasılı,
Ellerim havada kalır asılı...

Alır gece hırsız gibi koynuna,
Bir av gibi asar beni boynuna,
Bak alıştım artık ben oyununa;

Bu yüzdendir düşmanlığım geceye,
Hayatımız döner bir bilmeceye...

Kara gecelerde neyi çözersin,
Bir taş alıp yüreğini ezersin,
Melül-mahzun ırakları süzersin;

Iraklar asılır çeker boynumdan,
Karanlığa bir kuş uçar koynumdan.

Her akşam bir baykuş tüner bacada,
Gözlerim açılı kalır yücede,
Karanlığı yar da, çık gel gecede!

Neden bir görünür, bir kaybolursun?
Anlayalım, düşman mısın, dost musun.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123669/kizil-aksamlar.html>

EGO

Bir usta bulunmaz mı?
Onarsa gediğimi.
Bir yar ki, başucumda,
Yapsa her dediğimi.

Gelseydi el etmeden,
Çayımız ve kahvemiz.
Hiç bir yere gitmeden,
Çakır olsa keyfimiz...

İçli bir ezgi ile
Akşam düşüp ahlara.
Kıvrak bir türkü ile,
Göz açsam sabahlara...

Savursa yüzümüze,
Doluca saçlarını.
Kulağıma söylese,
Batıl inançlarını...

İşim olmaz o zaman,
Ne kırdı, ne bayırda.
Başımız tütsü-duman,
Çare olurdu derde...

Çok şey istemedim ben,
İstemek bana ardır.
Bir gülden, bir çiçekten,
Elimde kalan kardır...

Al şu deli başımı,
Batır akan ırmağa.
Bitirsen telaşımı,
Atsan da dağdan dağa...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123853/ego.html>

O'NA

Sandım her şey deminde,
Varlık yerli yerinde,
Doğan her yeni günde,
Ekilirim, sana ben...

Bilen sensin içimi,
Günahımı, suçumu,
Küçülterek açımı,
Bükülürüm, sana ben...

Kaçtım karanlığından,
Bu gönül darlığından,
Olmayan varlığımdan,
Çekilirim, sana ben...

Boy vermek için güne,
Gider gibi düğüne,
Uç alırım boyuna,
Dikilirim, sana ben...

Karanlığı yarararak,
Kıvrılıp ırmak ırmak,
Gerekse yaprak yaprak,
Dökülürüm, sana ben...

Çöl benim, sensin çare,
Kaldım işte biçare,
Yanarak çıra çıra,
Küçülürüm, sana ben...

Hakk,sana imdat dedim,
Yolların kat kat dedim,
Kaldır beni at dedim,
Geçilirim, sana ben...

Başaksız bir sap gibi,
Kırılacak küp gibi,
Çayır çayır, Kop gibi,
Biçilirim, sana ben...

Anla beni, duy beni!
Adem diye say beni,
Cennetine koy beni,
Açılırim, sana ben...

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123971/o-na.html>

MOR ÖTESİ

İster raks et güzel, ister dön semah,
Döndür de başımı, koy olsun günah,
Karanlık gecede çektiler silah!

Yaralar içinde yandım yine ben,
Akıllanmaz gönlüm, kandım yine ben...

Topla yıldızları, dağıt dağları,
Kaldır gelsin! ölüleri, sağları,
Bir çelmede devir gitsin çağları;

Bu zaman, yalnızca benim zamanım,
Tütecekse tütsün, benim dumanım...

Bülbüller güllerde hüznün bağlasın,
Ay utansın gece, yüzün bağlasın,
Ozanlarda sussun, sazın bağlasın;

Sazdan, sözden öte düştüm bir hale,
Yıkıldı içimde kalan son kale.

Şimdi dağdan dağa, gersen sen beni,
Olsaydı gözlerin, görseydin sen beni,
Varsa gelip, geçen sorsan sen beni;

Derler, hesap sorar kara geceden,
Bir aş pişirmekte, bu son acıdan...

Yanmak benim işim, sen gel odun at,
Yükseldi yüreğim, bak kanat kanat,
Ölmedim, direndim, hayata inat;

Dağ, dere, doluca ister sel gelsin,
Mor ötesi ışınları sal gelsin....

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124084/mor-otesi.html>

TAKI

Gurup etsen, gelsen, güneş batanda,
Sabırsızca yüreğimiz atanda,
Dokuz doğururum ben, bir batında;

Beklemek, ne demek, bilir misin sen?
Çıkıp gelsen bir gün, ölür müsün sen?

Gözümde gün konuk, saçlarımda ay,
Bil ki, çekip gitmek, kalmaktan kolay,
Seni sormaktalar, günde bir alay;

Cevap vere vere, usandım canım,
Yine bir tanesin, benim sultanım.

Sen bir tane kaldın, bense çoğaldım,
Bak, kum gibi, sokaklara dağıldım,
Gülüm, senden önce, çağıl çağıldım;

Neden aşkla birlik, hüznün zor gelir?
Yanınca yüreğin, yazın kar gelir!

Çiçeğin mezatı, pazarı gülün,
Gagası çatladı, gamda bülbülün!
Gamze düşse yanağına ölümün;

Bil, gülümser, yar düşünce yanına,
Girmeye görsün aşk, insan kanına...

Gurup et gel yine, kusura bakmam,
Seni bir kez buldum asla bırakmam,
Ne gül, ne karanfil, yakama takmam;

Taktım seni, takı gibi içime,
Gelsen, ortak olsan, bu son suçuma.

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124209/taki.html>

İĞNE

Irakları yakın eyle gel bu gün,
Bir kerecik benim için gül bu gün,
Meyve tuttu, eğilmekte dal bu gün;

Başkalık var, bu gün, günde güneşte,
Gönül gamdan kurtulur mu bu kışta?

Ya karları erit, ya da çekip git!
Yanmaktayım işte bak, kibrit kibrit,
Uykumu her gece böler bir ifrit!

Şeytanım ol, bu gün işve, nazla gel,
Öldürmeden yokluk, fazla fazla gel...

Kandır beni, yalan olsun sevdiğim,
Sar beni de, yılan olsun sevdiğim,
Varım, yağum, talan olsun sevdiğim!

Bir var, bir yok, olanlara alıştım,
Ben kırk yıldır talanlara alıştım...

Gel de bu gün varlığımı ver bana,
Kalmadı mı bu dünyada yer bana?
Ne çekerim, gelip bir de sor bana?

Yanlarımı yara etti iğneler,
Bir sor bana, nasıl geçti seneler?

Hayrettin YAZICI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124462/igne.html>

HASRET'İN DÜĞÜNÜ

Gün be gün, artacak bak hasretimiz,
Bahtın da yüreğin gibi tertemiz,
Her dem, takip eder seni gölgemiz;

Kol oluruz, kanat olur geliriz,
Yavrum, sana mutluluklar dileriz...

Fark eder mi? Düğün olsun, toy olsun,
Geleceğin bugünkünden, bay olsun,
Kötülükler, yerleyeksan, koy olsun!

Irak olsun yüreğinden gam, keder,
Kime güler? Sana gülmeyen kader.

Giydin işte, kardan beyaz gelinlik,
Yalnızlıktan, daha kutsaldır birlik,
Bundan böyle, mutluluğun tek kimlik;

Yolunda ki, dere, tepe düz gelsin,
Mutluluktan uçmak, sana az gelsin.

Yakınımız da ol, düşme ırağa,
Çok bekletme bizi, koyma merağa,
Gönlümüz dayanmaz bunca kurağa;

Hasretinden evlek evlek çatlarız,
Sen mutlu ol, ömür boyu kutlarız.

Kırma sen babanı, üzme anneni,
Eksik etme yanlarından gölgeni,
Son limanı terk ederken bu gemi;

Kırmızı bir gülle, el salla bize,
Son kez iyi bak sen, gözlerimize...

Bak, ellerde dua, gönülde hüzün,
Neşesi kalmadı, bil yüzümüzün,
Çöktü gönlümüze matem, güzün;

Dileğimiz, koş bahardan bahara,
Hergün rüzgarlarla saçını tara.

Bundan böyle dileklerin, hak olsun,
Gözlerinde gülücükler, çok olsun,
Gam ve keder yüreğinden, yok olsun

Gönülcüğün, teslim et gel Hakk'a sen,
Yüzünü hep, güneşlerle yıka sen...

Hayrettin YAZICI

Sevgili yeğenim,Hasret'e, bu gün evlenmesi nedeniyle
armağanımdır.Ela gözlüm, sana bir ömür mutluluk diliyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124796/hasret-in-dugunu.html>